EXPEDIȚIILE „CUTEZĂTORII"

La un pas de extraordinar

Scenariu: Constantin Diaconu
Desene: Sorin Anghel

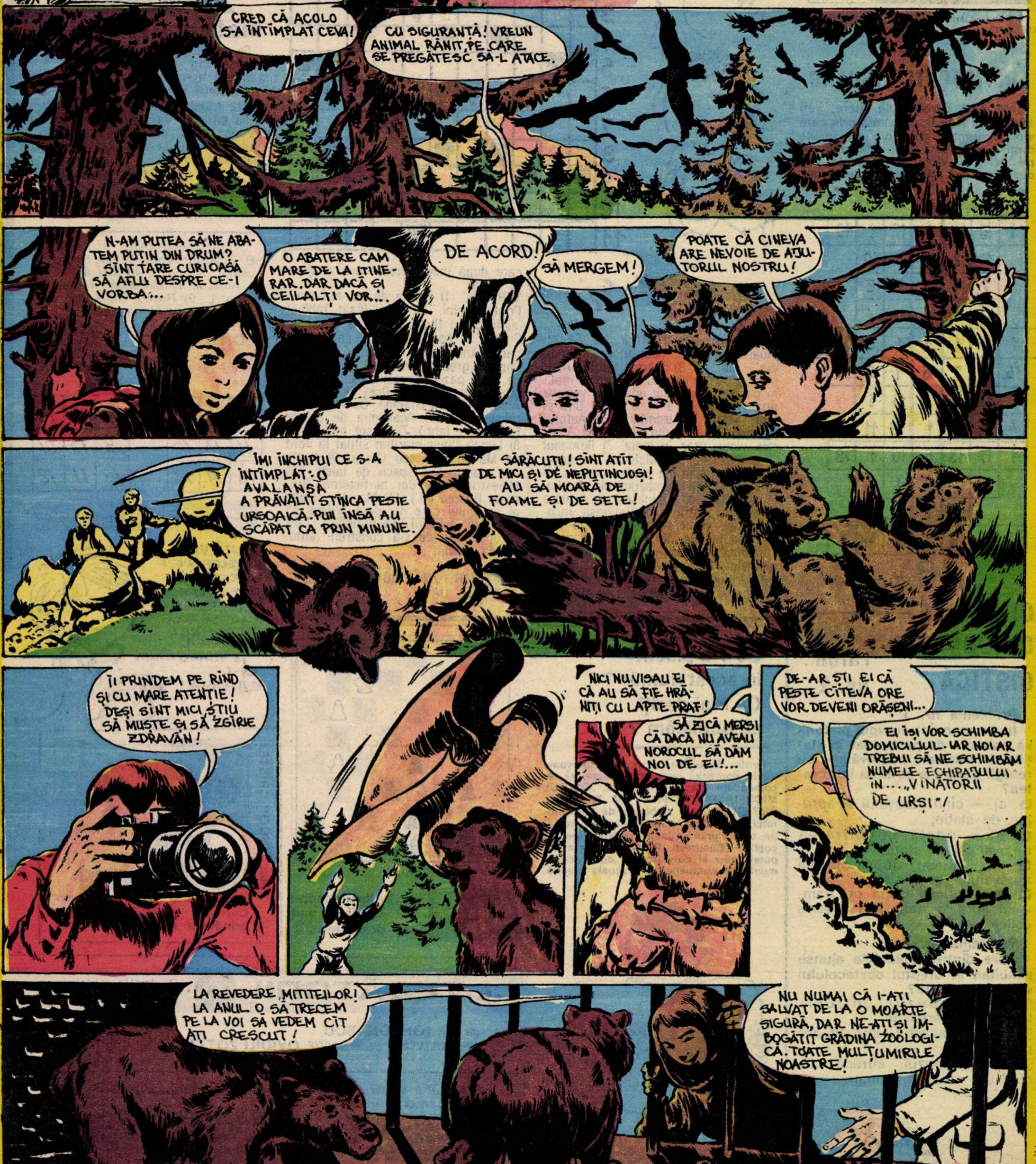
CRED CĂ ACOLO S-A ÎNTÎMPLAT CEVA!
CU SIGURANȚĂ! VREUN ANIMAL RĂNIT, PE CARE SE PREGĂTESC SĂ-L ATACE.
N-AM PUTEA SĂ NE ABATEM PUȚIN DIN DRUM? SÎNT TARE CURIOASĂ SĂ AFLU DESPRE CE-I VORBA...
O ABATERE CAM MARE DE LA ITINERAR. DAR DACĂ ȘI CEILALȚI VOR...
DE ACORD!
SĂ MERGEM!
POATE CĂ CINEVA ARE NEVOIE DE AJUTORUL NOSTRU!
ÎMI ÎNCHIPUI CE S-A ÎNTÎMPLAT: O AVALANȘĂ A PRĂVĂLIT STÎNCA PESTE URSOAICĂ. PUII ÎNSĂ AU SCĂPAT CA PRIN MINUNE.
SĂRĂCUȚII! SÎNT ATÎT DE MICI ȘI DE NEPUTINCIOȘI! AU SĂ MOARĂ DE FOAME ȘI DE SETE!
ÎI PRINDEM PE RÎND ȘI CU MARE ATENȚIE! DEȘI SÎNT MICI, ȘTIU SĂ MUȘTE ȘI SĂ ZGÎRIE ZDRAVĂN!
NICI NU VISAU EI CĂ AU SĂ FIE HRĂNIȚI CU LAPTE PRAF!
SĂ ZICĂ MERSI CĂ DACĂ NU AVEAU NOROCUL SĂ DĂM NOI DE EI!...
DE-AR ȘTI EI CĂ PESTE CÎTEVA ORE VOR DEVENI ORĂȘENI...
EI ÎȘI VOR SCHIMBA DOMICILIUL. IAR NOI AR TREBUI SĂ NE SCHIMBĂM NUMELE ECHIPAJULUI ÎN ...„VÎNĂTORII DE URȘI"!
LA REVEDERE, MITITEILOR! LA ANUL O SĂ TRECEM PE LA VOI SĂ VEDEM CÎT AȚI CRESCUT!
NU NUMAI CĂ I-AȚI SALVAT DE LA O MOARTE SIGURĂ, DAR NE-AȚI ȘI ÎMBOGĂȚIT GRĂDINA ZOOLOGICĂ. TOATE MULȚUMIRILE NOASTRE!

(Sfîrșit)

DIN SUMAR:

- *Fiecare pionier, o faptă de muncă pentru înflorirea patriei*
- *Epilog la trimestrul al II-lea*
- *Molidul... și prietenii lui*

13

JOI, 2 APRILIE 1987,
ANUL XXI (NR. 1016)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

CADRAN POLITIC

Sub președinția tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, s-a desfășurat în zilele de 24 și 25 martie plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român.

Plenara a dezbătut probleme de mare însemnătate ale activității partidului și statului nostru: realizarea planului național unic de dezvoltare economico-socială a României pe trimestrul I și măsurile pentru îndeplinirea planului în trimestrul II și pe întregul an 1987, precum și pentru desfășurarea în bune condiții a lucrărilor agricole de primăvară; efectivul, compoziția și structura organizatorică a partidului la 31 decembrie 1986 și activitatea politico-organizatorică desfășurată de organele și organizațiile de partid pentru înfăptuirea hotărîrilor și directivelor partidului; activitatea desfășurată de organele de partid, de stat și organizațiile de masă în anul 1986 pentru înfăptuirea politicii de cadre a partidului; activitatea de rezolvare a propunerilor, sesizărilor, reclamațiilor și cererilor oamenilor muncii în anul 1986; activitatea internațională a partidului și statului în 1986 și principalele obiective ale politicii externe în anul 1987.

Exprimînd sentimentele de profundă dragoste, stimă și prețuire ale comuniștilor, ale tuturor cetățenilor patriei față de tovarășul Nicolae Ceaușescu, participanții la dezbateri au dat o înaltă apreciere rolului esențial, determinant al secretarului general al partidului în elaborarea și înfăptuirea politicii interne și externe a partidului și statului, în fundamentarea planurilor și programelor de dezvoltare economico-socială a țării, în organizarea și conducerea operei istorice de edificare a socialismului și comunismului pe pămîntul României, în promovarea cauzei păcii, înțelegerii și colaborării rodnice între națiuni.

În încheierea lucrărilor plenarei a luat cuvîntul tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român.

Referindu-se la rezultatele înregistrate de la începutul anului, tovarășul Nicolae Ceaușescu a arătat că dispunem de tot ce este necesar în vederea consolidării realizărilor din primul an al celui de-al 8-lea cincinal, pentru asigurarea înfăptuirii obiectivelor stabilite de Congresul al XIII-lea privind trecerea României pînă în 1990 la stadiul de țară socialistă mediu dezvoltată.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, prezentînd sarcinile ce revin economiei naționale în această perioadă, a accentuat că trebuie acordată o atenție deosebită realizării producției fizice, aceasta fiind hotărîtoare pentru îndeplinirea planului, pentru desfășurarea în bune condiții a întregii activități.

Subliniind necesitatea de a se acorda o atenție deosebită energeticii; măsurilor ce trebuie luate pentru înlăturarea neajunsurilor, pentru a se îndeplini obiectivele stabilite, tovarășul Nicolae Ceaușescu a apreciat că nu există în acest an problemă mai importantă în dezvoltarea generală decît aceea de a se rezolva problema energiei în mod hotărîtor.

Secretarul general al partidului a arătat că trebuie luate toate măsurile pentru buna organizare și realizare a producției de export la timp și la nivelul calitativ, tehnic corespunzător, pentru realizarea tuturor investițiilor, pentru reducerea consumurilor energetice și de materiale, îmbunătățirea calității produselor, ridicarea nivelului tehnic, creșterea productivității muncii, a rentabilității și a eficienței economice, aplicarea fermă a mecanismului economico-financiar în toate sferele de activitate.

În ceea ce privește agricultura, a arătat tovarășul Nicolae Ceaușescu, în anul acesta trebuie să se ajungă la o producție de peste 32 de milioane tone de cereale, precum și producții corespunzătoare în legumicultură, viticultură, pomicultură, plante tehnice și în celelalte sectoare. Pentru înfăptuirea acestui deziderat trebuie să se ia toate măsurile privind scurtarea la maximum a perioadei de executare a lucrărilor agricole, întreținerea corespunzătoare a culturilor, îmbunătățirea activității din zootehnie.

Referindu-se la întărirea continuă a partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat că trebuie să se pună pe primul plan creșterea și mai puternică a răspunderii comuniștilor, ridicarea nivelului lor de pregătire profesională, tehnică, științifică, ideologică și politică.

În centrul pregătirii Conferinței Naționale a partidului, care urmează să aibă loc în toamna acestui an, a arătat tovarășul Nicolae Ceaușescu, trebuie să stea îndeplinirea planurilor de dezvoltare economico-socială, îmbunătățirea activității de partid, perfecționarea conducerii, aplicarea fermă a formelor democratice în toate sectoarele.

În continuare, secretarul general al partidului s-a referit la pregătirea cadrelor, la activitatea de soluționare a sesizărilor și scrisorilor oamenilor muncii, precum și la principalele caracteristici ale activității internaționale a partidului nostru.

Cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu, amplă și profundă analiză a direcțiilor principale de acțiune pentru îmbunătățirea în continuare a muncii în toate domeniile de activitate, pentru înfăptuirea în cele mai bune condiții a prevederilor planului pe 1987, a obiectivelor actualului cincinal, a hotărîrilor Congresului al XIII-lea al P.C.R., a fost urmărită cu viu interes, cu deplină aprobare și satisfacție, fiind subliniată, în repetate rînduri, cu îndelungi apaluze.

Plenara C.C. al P.C.R. a dat glas voinței unanime a comuniștilor, a tuturor oamenilor muncii, a întregului popor, de a acționa cu dăruire și abnegație, în spirit revoluționar, pentru transpunerea exemplară în viață a hotărîrilor adoptate, a orientărilor și indicațiilor date de tovarășul Nicolae Ceaușescu, pentru înfăptuirea neabătută a programului de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism.

În aceste zile se desfășoară vizite oficiale de prietenie ale tovarășului Nicolae Ceaușescu, împreună cu tovarășa Elena Ceaușescu, în țări ale Africii.

Noua solie de pace a României socialiste semnifică grăitor dimensiunea grandioasă a strălucitei activități a tovarășului Nicolae Ceaușescu, președintele Republicii Socialiste România, dedicată consecvent instaurării păcii pe planeta noastră, construirii unei lumi fără arme și fără războaie, dezvoltării prieteniei, înțelegerii și colaborării între toate țările globului.

> *Așa cum tineretul a fost prezent în anii construcției socialiste pe toate marile șantiere, în toate unitățile economice, industriale — și acum tineretul trebuie să se angajeze ferm în activitatea din toate unitățile economico-sociale, dar și pe marile șantiere ale construcției socialiste pentru a-și aduce o contribuție și mai însemnată la realizarea obiectivelor actualului cincinal, la înaintarea țării spre comunism!*
>
> *NICOLAE CEAUȘESCU*

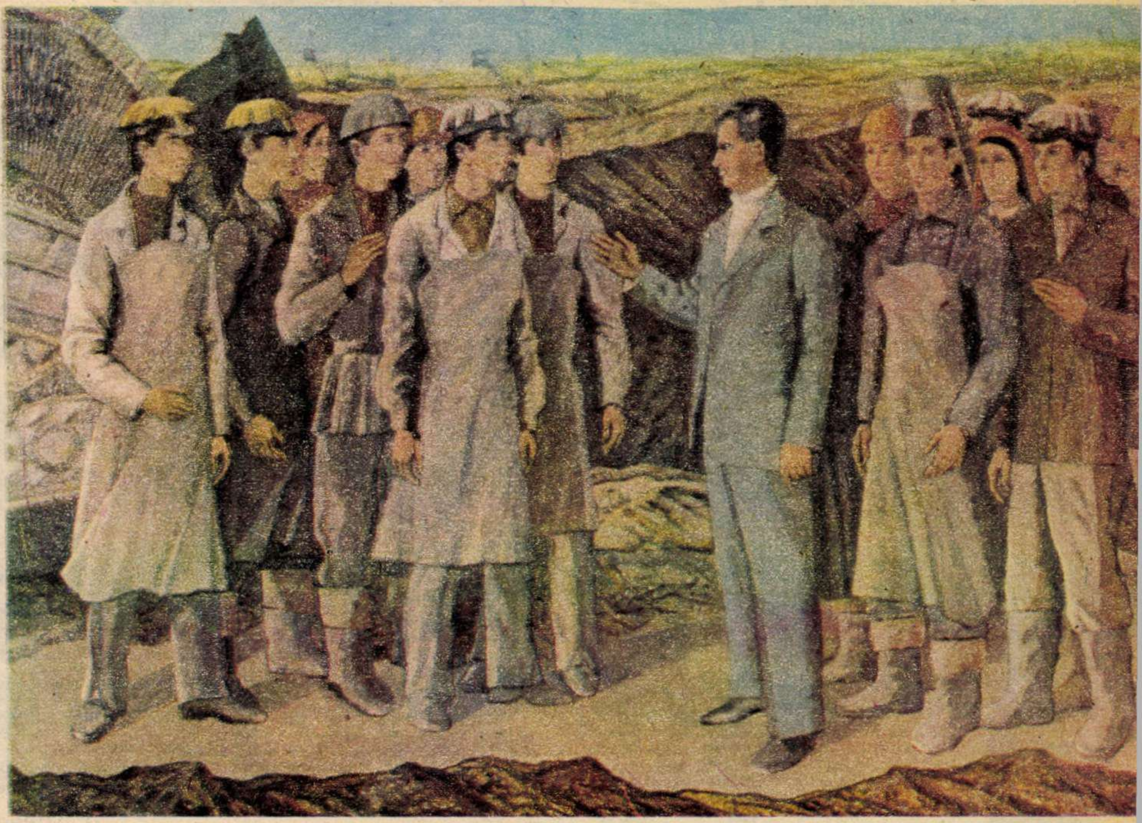

CEAUȘESCU-TINERII!

Congresul al IX-lea al partidului a inaugurat și pentru tînăra generație epoca unor mari înfăptuiri, ce au dat o nouă și puternică strălucire tradițiilor revoluționare ale tineretului. Este perioada unei puternice afirmări a tinerei generații în viața politică, social-economică și cultural-științifică a țării, răstimpul în care au fost puse pe deplin în valoare uriașul potențial creator al tinerilor, marile lor resurse de energie, dăruire și elan, cutezanța în gîndire, în folosul dezvoltării generale a societății românești.

În această perioadă s-a cristalizat, cu contribuția hotărîtoare a secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, o nouă concepție, larg cuprinzătoare și riguros științifică, privitoare la rolul și locul tinerei generații în marea lucrare a poporului nostru pentru făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism. Din perspectiva acestei concepții, tineretul reprezintă, prin marile sale însușiri moral-politice, o puternică forță socială, un factor de seamă al operei de edificare a noii orînduiri, în măsură să aducă o fructuoasă contribuție la accelerarea mersului neabătut înainte al patriei socialiste pe calea progresului și a civilizației. Pe aceste temeiuri, tineretul patriei a fost investit cu înalte răspunderi în munca de construcție socialistă, cu însemnate atribuții în elaborarea și înfăptuirea politicii partidului.

În același timp, tineretul constituie, în viziunea tovarășului Nicolae Ceaușescu, viitorul însuși al poporului, generația chemată să preia și să ducă mai departe ștafeta muncii pentru țară, pentru necontenita ei înălțare în glorie, măreție și suverană demnitate. **„Copiii și tineretul, uteciștii** — arată secretarul general al partidului — **reprezintă garanția dezvoltării națiunii noastre socialiste, viitorul socialist și comunist al României“.** Din această realitate decurge statornica preocupare a partidului, a tovarășului Nicolae Ceaușescu, a tovarășei Elena Ceaușescu, pentru creșterea și educarea tinerei generații în spiritul celor mai înalte tradiții de muncă și luptă ale poporului, grija profundă pentru a se asigura cele mai bune condiții în vederea unei temeinice pregătiri politice, profesionale, tehnico-științifice și de cultură generală a tineretului patriei.

O elocventă expresie a încrederii, dragostei și grijii cu care partidul înconjoară tînăra generație a patriei o constituie prezența sistematică a tovarășului Nicolae Ceaușescu, a tovarășei Elena Ceaușescu în mijlocul tinerilor, participarea statornică la lucrările forumurilor tineretului, la manifestările consacrate deschiderii anului școlar. De fiecare dată cînd se află în mijlocul tinerilor, tovarășul Nicolae Ceaușescu le adresează vibrantul îndemn de a învăța și a se pregăti temeinic spre a deveni cetățeni de nădejde ai societății, de a-și pune plenar în valoare forța de creație, puterea minții și brațelor, marile lor energii revoluționare, angajîndu-se cu întreaga lor capacitate în ampla lucrare pentru făurirea unei Românii mai puternice și mai prospere.

Și de fiecare dată cînd tovarășul Nicolae Ceaușescu se află în mijlocul tinerilor, se aud rostite, cu adîncă emoție, două cuvinte-simbol, izvorîte din milioane de conștiințe și inimi tinere: **„Ceaușescu-tinerii!“** Ele dau expresie unei realități definitorii a anilor pe care îi parcurgem acum: dragostei adînci și recunoștinței cu care, asemenea întregului nostru popor, tinerii țării îl înconjoară pe secretarul general al partidului, hotărîrii lor de a răspunde prin fapte exemplare grijii părintești ce li se poartă.

Această hotărîre își află cea mai înaltă expresie în profunda și ferma angajare a tineretului în ampla și complexa activitate consacrată înfăptuirii exemplare a strategiilor de dezvoltare economico-socială, elaborate de partid, în dăruirea, abnegația și elanul cu care tinerii își pun puterile și energiile vîrstei lor în slujba muncii pentru țară. Într-adevăr, tot ceea ce se ctitorește azi în România încorporează la loc de seamă și aportul entuziast al tinerei generații — în fabrici, pe santiere, în uzine și schele petroliere, pe ogoare, în institute de cercetare și proiectare, pe băncile școlilor și în amfiteatrele și laboratoarele universitare. Sute și sute de mii de tineri și-au pus semnătura vîrstei lor pe mari ctitorii ale epocii noastre, pe mărețe realizări ce au modificat geografia patriei și care vor rămîne în istorie ca strălucite mărturii ale unui timp de clocotitoare creație istorică, timp ce poartă numele alesului fiu al națiunii noastre — **Epoca Nicolae Ceaușescu.** Canalul Dunăre-Marea Neagră, Transfăgărășanul, metroul Capitalei, mari hidrocentrale și termocentrale, vaste lucrări de irigații și îmbunătățiri funciare vorbesc și vor vorbi mereu despre tinerețea eroică și demnă a acestui timp, despre o generație a cărei muncă și luptă au dat o nouă strălucire tradițiilor eroismului și dăruirii probate de atîtea generații de tineri ai țării. Este suprema cinstire pe care tinerii de astăzi o aduc îndelungatei lupte revoluționare a organizației lor de tineret, dăruirii și abnegației cu care aceasta a slujit și slujește neabătut luminoasa cauză a partidului nostru comunist.

S. ARIEȘANU

ÎN CUNUNA
SUCCESELOR LA ÎNVĂȚĂTURĂ,
PIONIERII FIECĂRUI DETAȘAMENT,
AI FIECĂREI UNITĂȚI ÎNSCRIU,
LA ACEST FINAL DE TRIMESTRU,
REZULTATE BUNE ȘI FOARTE BUNE!

EPILOG LA TRIMESTRUL AL II-LEA

Pe podiumul învingătorilor: 1107 ELEVI

Iată-ne pe ultima sută de metri a trimestrului al II-lea. Cum va fi finișul? Evident, pe măsura eforturilor fiecărui elev-concurent care a pornit din startul acestuia cu ambiția reușitei, a victoriei. Dar și a efortului colectiv, solidar, pentru ca întreaga echipă să ajungă la linia de sosire iluminată de bucuriile ascensiunii spre tot mai temeinice și mai bogate cunoștințe. Și fiindcă am vorbit de reușite, trebuie să spunem că, asemeni vouă tuturor, și cei 1 107 de elevi ai **Școlii nr. 29 din Constanța** *au depășit cu mult pe cele din trimestrul anterior, contribuind la cucerirea titlului* **de unitate cu promovabilitate integrală!** *Să nu credeți însă că au avut de parcurs o cursă... fără obstacole...*

Detașamentul fruntașilor

La clasa a VII-a C, de pildă, trebuiau înlăturate definitiv urmările unei concepții... ciudate care apăruse la începutul anului școlar și-i... contaminase pe unii elevi care auziseră de la colegii dintr-a VIII-a că cea mai grea clasă din ciclul gimnazial ar fi a VII-a. Drept pentru care, în loc să se mobilizeze serios la invațatura, ei se declaraseră pur și simplu „descurajați“! Da, „descurajați“ în fața greutăților însușirii unor cunoștințe atît de „complicate“. De fapt, **ei** au complicat lucrurile, văicărindu-se așa cam vreo jumătate de trimestru fără să se apuce temeinic de învățat. Cînd comandamentul detașamentului a tras semnalul de alarmă, toți aceștia s-au trezit în pericol de corigență. Tocmai de aceea în trimestrul al II-lea s-a pornit și s-a mers cu curaj și cu „toate motoarele în plin“ pentru îndeplinirea unui țel ambițios: nici o medie sub 7! Acum, la finalul celui de-al II-lea trimestru, pe pionierii clasei a VII-a C îi așteaptă însă o victorie: cîștigarea titlului de detașament fruntaș! Pionierul **Dumitru Stancu** consideră că pentru cucerirea lui trebuie neapărat evidențiați „concurenții de formula unu“ — care au dat dovadă de un impresionant spirit de echipă pentru ca toți elevii clasei să iasă învingători. Adică pe **Ovidiu Drăghici, Mădălina Matei, Daniel Dragomir, Gabriela Giurz, Anca Nicolae, Ingrid Schatz, Elena Toma** — și **Dumitru Stancu**, adăugăm noi.

Recorduri pe două fronturi

Multă cerneală s-a consumat la „Semafor“ pe seama „peripețiilor fotbalistice“ ale unor școlari care în loc să se „antreneze“ zilnic și temeinic la învățătură se lasă prea mult ispitiți de jocul cu balonul rotund. Dar ce să-i faci dacă povestea se repetă?! Ca în cazul lui Ion M. dintr-a VI-a B. Pe care colegii lui, vecini de cartier, ajunseseră să-l „păzească“ la tot pasul cu... ceasul (!) ca să renunțe la reprizele „în prelungiri“ și să se ducă acasă să învețe. Încercaseră pînă atunci destule soluții, dar s-a dovedit că pînă la urmă doar „paza bună“ și consecventă l-a ferit de primejdia notelor mici. Acum însă lucrurile s-au schimbat. Ionică s-a obișnuit cu un disciplinat program de muncă și a început să ia note peste 7. Fapt pentru care **Roxana Iurcu** (care l-a ajutat foarte mult în acest trimestru) s-a gîndit că a sosit vremea să-i facă lui Ionică o surpriză: le-a propus colegilor să-l reintegreze în echipa de fotbal a clasei — campioană pe școală — pe post de... căpitan!

Iată însă și un alt exemplu din care se vede cum pionierii clasei a VI-a B (o clasă cu mulți sportivi de performanța) luptă să obțină recorduri pe două fronturi: mai întîi pe cel al învățăturii și apoi pe cel al sportului. Foarte talentata gimnastă **Gabriela Dragnea** scăzuse îngrijorator la învățătura. Sigur, ea pretexta că din pricina antrenamentelor. Într-o zi însă **Alina Duțiu** s-a hotărît să-i vorbească pe cît de prietenește, pe atît de ferm. A fost un „duș“ cam rece, dar eficient. Cu ajutorul Alinei i-a reușit Gabrielei cel mai frumos... dublu salt: note de la 8 în sus și avansarea în echipă către un loc merituos și în ce privește învațatura.

Un 10 cu... spirit critic, dar mai ales autocritic

A fost o ora de limba română cu adevarat memorabilă. Spre mirarea tuturor, **Vivian Diaconescu** ridicase curajos mîna, în semn că **el** (tocmai el care fusese singurul corigent la acest obiect) ar dori să analizeze compunerea colegei ascultate în acea zi. Dar cine ar fi bănuit că Vivian posedă un simț critic atît de dezvoltat, de ascuțit?! Cu o siguranță neașteptată, el făcea observații pătrunzătoare, asociații de idei interesante, exprimîndu-se într-un limbaj ales, sugestiv. Calități pe care nu le dobîndești decît printr-o lectura bogată. Iluminat de bucuria unui 10 cu felicitări, Vivian le-a mărturisit colegilor că la începutul trimestrului II luase hotărîrea de a redeveni elevul silitor care fusese în clasele primare. De fapt încă din timpul vacanței de iarnă, cînd își făcuse un aspru examen autocritic (fiindcă rămăsese corigent la două obiecte), se decisese „să se schimbe la 180°“

— Hotărîrea lui Vivian Diaconescu reprezintă un fapt îmbucurător și pentru clasa noastră — a VI-a A —, care odată cu acest epilog de trimestru va deveni campioana a promovabilității de 100 la sută — ne spune colegul său **Tiberiu Pazarea.** Un succes care prefațează promițător cel de-al treilea trimestru în care ne-am propus numai medii de la 7 în sus.

De altfel exemplele asemănătoare, care ar putea continua în toate detașamentele unității Școlii nr. 29 din Constanța (fruntașă pe municipiu), demonstrează că prologul celui de-al III-lea și ultim trimestru va marca startul unei întreceri înălțate la ștacheta marilor performanțe.

ILEANA PIȚA

Fotoreporter „CUTEZĂTORII“

• „La ordinea zilei, acum, la noi sînt pregătirile din seră pentru primăvară (foto 1), intensele repetiții pentru Festivalul Național „Cîntarea României“ (foto 2) și... transmisiunile pentru a ne face cunoscute succesele (foto 3)“, ne-au scris **pionieri constănțeni** de la **Casa pionierilor și șoimilor patriei,** trimițîndu-ne și fotoreportajul de față.

• La etapa pe zonă a Festivalului Național „Cîntarea României“, desfășurată în municipiul **Alba-Iulia,** formațiile care au luat parte s-au dovedit deosebit de bine pregătite. Prezente la concurs în calitate de membre ale subredacției „Cutezătorii“ de la **Casa pionierilor și șoimilor patriei, Camelia Stanciu** și **Andreea Bins** au realizat mai multe instantanee din care vă prezentăm grupul vocal instrumental de la **Școala nr. 7** din Alba-Iulia (foto 4).

Laboratorul rubricii

Vă sugerăm ca unele dintre fotografiile trimise pentru concursul Fotoreporter „Cutezătorii“, după caz, să fie însoțite de explicații mai bogate, astfel încît să poată fi folosite și în cadrul altor rubrici. Un exemplu vă stă la îndemînă chiar în acest număr. Este vorba despre scrisoarea deschisă pe adresa pionierilor din Întorsura-Buzăului, jud. Covasna. Precizăm că, și în acest caz, fotografiile sînt incluse în concurs.

Ritm

Expoziție de... premii și diplome la Școala **Cincu — Brașov?!** Nu, ci un bogat palmares de locuri fruntașe obținute în concursurile județene și republicane de către membrii unui cerc de pictură de redutabilă și remarcabilă tradiție • **Nu de pictură** va fi însă expoziția pe care o pregătesc, pentru viitoarea ediție a „Sărbătorii în detașament“, pionierii clasei a VI-a de la **Școala Marga — Caraș-Severin.** Ci de... caiete de teme, notițe și desen, care vor concura pentru titlul de „cel mai clar, mai îngrijit și mai frumos!“ • **Anii** de cînd activează echipa de teatru de păpuși de la C.P.Ș.P. **Alexandria** sînt numai doi, dar numărul pieselor din repertoriu e mai mare de 20! • **„Cel mai frumos spectacol din istoria patinajului artistic românesc“** l-au oferit (după cum afirmă specialiștii) junioarele mici în recenta ediție a campionatului național, desfășurată la **Miercurea Ciuc.** Spectacol în care a stralucit, ca o adevărată „artistă a gheții“, Codruța Moiseanu (elevă în clasa a VIII-a B la Liceul nr. 37 din București) — cîștigătoarea titlului de campioană națională • **„Vă invităm să vizitați neapărat Muzeul școlar Topile... vechi de 12 ani și aflat la 4 km de Pașcani!“** Acest explicit și călduros apel de a vizita bogatul muzeu de istorie-arheologie, numismatică și zoologie de la Școala Topile îl lansează, către colegii din județul **Iași** și din țară, pionierul-ghid Felix Ilade (conducător al cercului „Prietenii muzeului“) • **Viorel Avanu** din clasa a III-a, Școala nr. 3, **Tîrgoviște,** este, într-adevăr, un elev foarte silitor la învățătură — după cum și sugerează imaginea de față. Dar el este și autorul unei frumoase fapte de cinste și omenie: găsind pe stradă un portmoneu cu acte și bani, l-a predat imediat la prima circumscripție de miliție, spre a fi returnat cît mai grabnic păgubașului • **Rubrica noastră se încheie astăzi cu o felicitare** pe adresa campionilor hărniciei de la Școala **Marginea, Suceava,** care pînă la această oră au realizat peste 90 la sută din angajamentul de muncă patriotică asumat pentru anul 1987!

ILEANA PIȚA

Scrisoare deschisă...

...PE ADRESA ENTUZIAȘTILOR DE LA ÎNTORSURA BUZĂULUI

Imaginea chipurilor voastre vesele – trimisă redacției – iat-o așezată în paginile revistei alături de felicitările noastre, dragi prieteni, pentru faptul că... ați pășit în anul 1988! Este, negreșit, o performanță al cărei secret ni l-ați împărtășit: pionierii detașamentului vostru, al clasei a II-a A, **au îndeplinit ,valoric, angajamentul de muncă patriotică pe 1987.** *Ne spuneți că foarte aproape vă sînt și celelalte detașamente, că zilnic țineți evidența celor mai harnici pionieri pentru a fi popularizați la „Semafor“.*

Este demnă de laudă preocuparea voastră, perseverentă, de economisire, de grijă pentru ca nimic să nu se risipească. Interesantă și inițiativa unității, de a organiza zile record de colectare, pe care le faceți cunoscute prin stațiile de radioficare ale orașului. Astfel, așa cum spuneți și voi, în zilele anunțate, vecinii, cunoscuții și chiar cei care vă știu numai din vedere vă oferă, cu plăcere, o mulțime de materiale recuperabile. De apreciat este și seriozitatea cu care pregătiți descinderile la Întreprinderea de piese de tractoare, la Întreprinderea forestieră, la cooperativele meșteșugărești. Acele invitații la programele voastre artistice și sportive, pe care le faceți cu aceste ocazii, sîntem convinși, sînt primite cu multă plăcere.

Călduroase felicitări pentru idei, inițiative, hărnicie și entuziasm!

SĂ DESCOPERIM ÎMPREUNĂ:

Molidul și prietenii lui

Cîmpulung Moldovenesc. Undeva, la marginea acestui oraș bucovinean, atenția ne e reținută de silueta zveltă a unei clădiri noi și impunătoare care, proiectată pe fundalul împădurit al munților din preajmă, pare un pachebot alb ancorat pe o mare cu ape verzi. Este sediul „Stațiunii experimentale de cultură a molidului". Și, vrînd-nevrînd, ne întrebăm: „Cum adică, molizii sînt cultivați? Ca pomii, bunăoară?"

Oricît ar părea de ciudat, răspunsul la această întrebare e afirmativ. Ne-o confirmă unul dintre cei mai autorizați specialiști — inginerul doctor **Nicolae Geambașu,** directorul stațiunii. Da, la noi în țară molizii sînt cultivați. Avem, și în domeniul acesta, ca-n multe altele, o tradiție îndelungată și bogată în experiențe apreciate și peste hotare. Ca o consecință a acestei tradiții și experiențe și în ideea de a le duce mai departe a fost înființată stațiunea de la Cîmpulung Moldovenesc, pînă în prezent unică în Europa și una dintre puținele de acest fel din lume.

Impresionanta carte de vizită a unui arbore-minune

Cu o îndelungată activitate și cu o temeinică pregătire de specialitate, inginerul Nicolae Geambașu e, cum ne și mărturisește, îndrăgostit de molid. Ne spune și de ce, oferindu-ne date mai puțin cunoscute, argumente dintre cele mai convingătoare. Aflăm, astfel, că molidul este un „arbore-minune", așa cum nu-s mulți alții pe Pămînt:

— Închipuiți-vă că nu are nici măcar un singur defect. Este un copac înzestrat numai cu calități.

Poemul în proză, pe care inginerul îl dedică molidului, continuă: pe lîngă faptul că e unul dintre cei mai falnici arbori, adevărată și impresionantă emblemă a munților noștri, e și cel mai util dintre toți. Asta și datorită calității lemnului său, din care pot fi confecționate cele mai pretențioase și mai scumpe obiecte — de la mobila de cea mai bună calitate pînă la delicatele și renumitele viori —, dar și din alte motive.

— Știți că noi, specialiștii, îi mai spunem molidului și „arborele nostru de pîine?" Și nu-i cîtuși de puțin o denumire fantezistă, ci strict legată de realitate. Dacă în munți n-am avea păduri de molid, grîul n-ar mai crește în Bărăgan „în spic cît vrabia", cum se zice.

Să existe, oare, o legătură atît de directă, de strînsă, între acest falnic arbore din creierul munților și micuțul bob de grîu care crește și se coace la sute de kilometri distanță, în inima Bărăganului? Îndoiala de-o clipă ne este risipită cînd ni se demonstrează că pădurea de molid se comportă întocmai ca un uriaș burete. Din precipitații ea reține o imensă cantitate de apă pe care o eliberează apoi progresiv și constant prin pămînt și prin aer spre cîmpie, împiedicînd total eroziunea solului și menținînd, timp îndelungat, umiditatea atît de necesară culturilor aflate la sute de kilometri depărtare. În același timp, un molid matur aspiră din aer neînchipuit de mult bioxid de carbon, expirînd, totodată, oxigenul necesar pentru aproximativ 60 de oameni. Molidul este un arbore care se dezvoltă relativ repede, ajungînd la maturitate (30—35 de metri, cînd poate fi exploatat) în circa 100 de ani (stejarului îi trebuie cam de... 3 ori pe-atît). Este atît de puțin pretențios, încît despre molidul din pădurile noastre se zice că poate să crească și pe... pălărie, mulțumindu-se cu soluri dintre cele mai subțiri și mai sărace în minerale.

— Fiecare molid — ne spune inginerul Geambașu — e ca o adevărată „uzină vie". Una dintre cele mai mari și mai perfecte „uzine vegetale" care produce zi și noapte, fără întrerupere, atît una dintre cele mai solicitate și mai prețioase materii prime — lemnul lui, „aurul verde cu cele mai multe carate al pădurilor noastre" —, cît și viață. Viață în sensul cel mai propriu al cuvîntului dacă ne gîndim la oxigenul și la apa pe care ni le oferă în cantități atît de mari și cu atîta generozitate.

Așadar, numai lucruri bune și frumoase despre acest uriaș al pădurilor noastre. De ce atunci

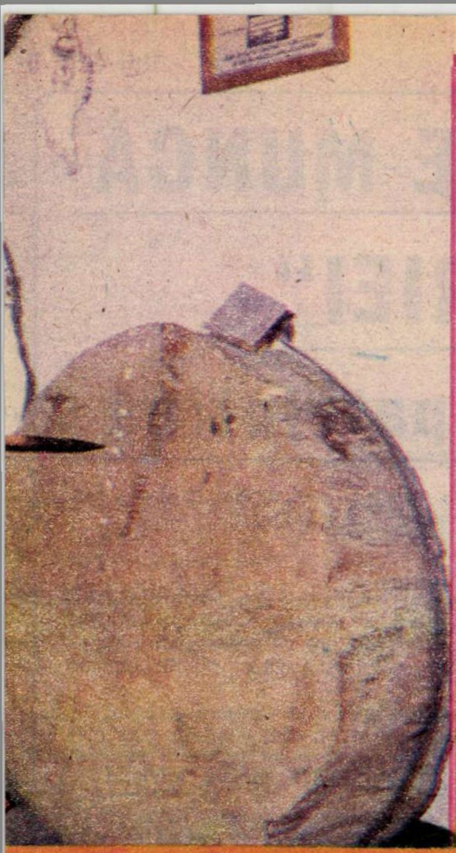

mai este nevoie de o stațiune specială de cercetări, de specialiști și lucrători în cultivarea lui?

Tăcuta, dar acerba bătălie dintre prietenii și inamicii molidului

Peste tot în incinta stațiunii dai numai de laboratoare și ateliere în care oameni în halate albe lucrează concentrați. Microscoape, eprubete, planșe și planșete, hărți, mostre de lemn de diverse dimensiuni, conuri închise în borcane etichetate, aparate și dispozitive ciudate, la tot pasul. Din ceea ce vedem, din explicațiile primite înțelegem că ne aflăm aici, înainte de toate, pe terenul unei tăcute, dar acerbe bătălii dintre prietenii devotați ai molidului și inamicii lui.

Prietenii sînt, se înțelege, oamenii în halate albe. Dar inamicii?...

În laboratorul de protecție a pădurilor, tovarășii Ionel și Viorica Ichim ni-i prezintă pe doi dintre ei: **Lymantria monacha** și pe **Ips typographus.** E vorba de un fluture și de un gîndac, în aparență inofensivi. În realitate, distrugători pentru molid atunci cînd depășesc un anumit număr pe unitatea de suprafață. Larvele care ies din ouăle pe care aceste insecte le depun sub coaja arborelui se hrănesc cu lemnul lui, pe care-l transformă, încet, dar sigur, în... rumeguș. Insectele sînt capabile să-i usuce și chiar să-i doboare și pe cei mai falnici și mai viguroși molizi. Numai că acești inamici nu sînt lăsați să-și... facă de cap. Cercetătorii îi urmăresc pe teren, îi capturează (în „curse" speciale, concepute și confecționate în stațiune), îi numără, îi studiază și, cînd e cazul, cei doi inamici sînt combătuți cu vigoare. Și cu rezultate din ce în ce mai bune, mai ales de cînd tehnologiile chimice au început să fie în tot mai mare măsură înlocuite cu cele biologice, gîndite și elaborate tot aici.

Neașteptat de numeroși și de dăunători sînt inamicii molidului. De la insecte și ciuperci pînă la substanțele poluante din atmosferă. Numeroase și complicate sînt și alte „probleme" legate de stabilitatea și productivitatea pădurilor de molid existente, de cultivarea acestora pe noi arii geografice. Dar lucrătorii stațiunii reușesc să le facă fața cu succes, obținînd în toate planurile activității lor rezultate remarcabile. Inginerii Ioan Barbu, Silvestru Buga, Radu Cenușă și alți colegi de-ai lor, toți lucrătorii stațiunii, devotați și statornici prieteni ai molidului, pun în slujba acestui țel nobil întreaga lor capacitate de muncă, de gîndire și de creație. Îndelungile lor observații și cercetări desfășurate atît pe cele aproximativ 10 000 de hectare de pădure ale Ocolului silvic Tomnatic — „laboratorul nostru natural", cum denumesc ei acest imens spațiu împădurit din nordul Moldovei —, precum și în cadrul stațiunii, s-au concretizat în peste 150 de metode și tehnologii de protecție, de întreținere și dezvoltare a pădurilor de molid, deosebit de eficiente și de apreciate atît în țară, cît și peste hotare. Ei sînt autorii unor soluții dintre cele mai eficiente, atît de combatere a dăunătorilor, pînă la anihilarea completă, cît și a ravagiilor pe care le pot face în pădurile de molid furtunile și căderile masive de zăpada. Pornind de la constatarea ca monoculturile de molid sînt cele mai vulnerabile la diverși factori nocivi, au experimentat și pus la punct metode noi, moderne de întreținere și cultivare a acestor păduri, precum „codru grădinărit", „plantație mixtă", „crearea de arborete diversificate pe înălțimi" (arbori diferiți ca vîrstă) și multe altele.

Ștafeta generațiilor

Cine a avut prilejul să intre într-o pădure de molid se va reîntoarce la ea ori de cîte ori îi va fi cu putință, să mai calce încă o data, și încă... de o mie de ori, pe stratul gros și elastic de cetină uscată din care se înalță, rotunde și drepte, și amețitor de înalte, trunchiurile acestor arbori. Se va reîntoarce irezistibil atras de atmosfera ei de mister, țesută din liniștea deplină ce domnește împrejur, din lumina ce ajunge aici împuținată de cetina arborilor, din lipsa aproape totală a vegetației dimprejur și a culorilor. Va veni să respire aerul ei atît de răcoros și de pur încît îl simți cum îți pătrunde în plămîni ca o licoare dătătoare de viață și de bucurie, aerul care numai aici e îmbălsămat de aroma unică, inconfundabilă, a rășinei pe care o poți vedea cristalizată pe scoarța arborilor și sclipind stins, ca niște lacrimi de chihlimbar...

Pădurea de molid e de o frumusețe unică, încă una dintre numeroasele și inegalabilele frumuseți pe care generoasa natură a patriei noastre ne-o oferă. Ea este, în același timp, și una dintre cele mai mari bogății ale noastre, pe care sîntem datori nu numai să o păstrăm, ci și să o creștem cît mai mult. E ceea ce se străduiesc să facă lucrătorii „Stațiunii experimentale de cultivare a molidului" care, mobilizați de obiectivele „Programului național pentru conservarea și dezvoltarea fondului forestier din țara noastră în perioada 1976—2010", nu-și precupețesc eforturile în realizarea, în îndeplinirea acestora.

Între cei ce îi admiră și-i sprijină în nobila lor activitate se află și pionierii din Cîmpulung Moldovenesc. Poate mai mult decît oricare alții, copiii din acest oraș bucovinean cunosc și frumusețea, și valoarea pădurilor de molid. Mulți, foarte mulți dintre ei, sînt cei care doresc, încă de pe acum, să intre în „armata" apărătorilor acestui arbore cu adevărat minunat. Mulți dintre ei sînt prieteni apropiați ai lucrătorilor din stațiune, pe care-i vizitează deseori, interesați fiind de munca acestora, ba chiar pun mîna și-i ajută în efectuarea unor lucrări precum întreținerea puieților din pepiniere, selectarea semințelor recoltate din conuri. Și dacă spunem că începînd cu această primăvară la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Cîmpulung Moldovenesc va fi organizat, sub „patronajul" stațiunii, un cerc al „prietenilor molidului", căruia i se va pune la dispoziție un „laborator natural" de cîteva hectare de pădure, veți înțelege că aici ștafeta prietenilor de azi ai molidului va fi transmisă mîine pe mîini sigure.

C. DIACONU
Foto: MIHAI NIEDL

„FIECARE PIONIER, O FAPTĂ DE MUNCĂ PENTRU ÎNFLORIREA PATRIEI“

o nouă ediție a întrecerii la munca patriotică

Cunoscutul generic **„Fiecare pionier, o faptă de muncă pentru înflorirea patriei“** mobilizează, și în acest an, spiritul gospodăresc al tuturor copiilor țării. El se concretizează în frumoase fapte de hărnicie ce se înscriu zi de zi în cronica noii ediții a întrecerii la muncă patriotică.

Fiecare pionier știe că acest mijloc principal de educare prin muncă și pentru muncă a tuturor pionierilor și școlarilor — activitatea de muncă patriotică — contribuie la sporirea responsabilității social-politice a copiilor. În același timp, ea exprimă adeziunea prin fapte a pionierilor și școlarilor la cauza înfloririi patriei, contribuția pe care aceștia o aduc la înfăptuirea prevederilor Programului privind participarea tinerei generații la realizarea obiectivelor de dezvoltare economico-socială a țării.

Roadele hărniciei pionierești sînt tot atîtea dovezi însuflețitoare ale dragostei fierbinți față de patrie, față de partid și popor, față de viitorul nostru luminos. În marea competiție a hărniciei și spiritului gospodăresc participă fiecare unitate, fiecare detașament, fiecare pionier. Pentru a cunoaște cum se desfășoară întrecerea, vă prezentăm cîteva prevederi din Regulamentul acestei mari acțiuni pionierești. Toți pionierii și școlarii trebuie să știe că întrecerea la muncă patriotică se organizează anual:

- între consiliile județene (municipiul București) ale Organizației pionierilor;
- între unitățile de pionieri — distinct pentru unitățile din mediul urban și distinct pentru cele din mediul rural;
- comandamentele unităților organizează întrecerea între detașamentele de pionieri, dar și individual, între pionierii unității.

OBIECTIVELE ÎNTRECERII

Întrecerea la munca patriotică are în vedere:

1) Rezultatele globale obținute la:

- colectarea și valorificarea materialelor refolosibile **feroase și neferoase, hîrtie, textile, polietilenă, plută, ambalaje de sticlă** (sticlă și borcane);
- colectarea și valorificarea **plantelor medicinale** și a **fructelor de pădure.**

Pentru a putea intra în întrecere, în vederea stabilirii clasamentului global, consiliile județene ale Organizației pionierilor (municipiul București) trebuie să-și realizeze angajamentele asumate la toate cele nouă obiective menționate.

2) Depășirea peste 100 la sută a angajamentelor cantitative asumate la unul dintre cele 9 obiective ale întrecerii (feroase și neferoase, hîrtie, textile, polietilenă, plută, sticlă, borcane, plante medicinale, fructe de pădure).

Intrarea în întrecere pe fiecare dintre acești indicatori nu este condiționată de îndeplinirea obligatorie a tuturor celorlalte obiective.

Între unitățile de pionieri, întrecerea la muncă patriotică se realizează distinct pentru cele din mediul urban și distinct pentru cele din mediul rural. In unități, comandamentele organizează întrecerea pe an calendaristic la toate cele 9 obiective. Atît întrecerea între detașamente, cît și întrecerea între pionierii unității se va desfășura separat pentru clasele II–IV și separat pentru clasele V–VIII.

CUM SE STABILESC REZULTATELE ȘI CLASAMENTELE ÎN ÎNTRECERE

Clasamentele în întrecere se stabilesc anual pe baza următorului punctaj:

În funcție de rezultatele globale, se acordă cîte 10 puncte pentru îndeplinirea integrală a angajamentelor la fiecare sortiment (hîrtie, plante medicinale, metale, textile, polietilenă, plută, sticle, borcane, fructe de pădure).

Pentru colectarea și valorificarea hîrtiei și plantelor medicinale, pe lîngă cele 10 puncte care se acordă pentru îndeplinirea angajamentului la aceste sortimente, se mai adaugă cîte un punct pentru fiecare procent realizat în plus față de angajament.

La întrecerea pe obiective punctajul coincide cu procentul de realizare al obiectivului respectiv.

DISTINCȚII ȘI PREMII

În întrecerea la muncă patriotică dintre consiliile județene (municipiul București), desemnarea locurilor fruntașe se realizează în funcție de rezultatele obținute la toate obiectivele. Consiliul Național al Organizației Pionierilor acordă următoarele premii și distincții:

Locul I — Drapelul de organizație fruntașă în activitatea de muncă patriotică; Diploma de onoare a C.N.O.P.; premii în obiecte.

Locul II — Diploma de onoare a C.N.O.P.; premii în obiecte.

Locul III — Diploma de onoare a C.N.O.P.; premii în obiecte.

Locurile IV—V — Diploma de onoare a C.N.O.P.

În funcție de rezultatele obținute la unul dintre obiectivele întrecerii se acordă:

- Diploma de onoare a C.N.O.P; premii în obiecte — pentru cel mai mare procent de realizare a angajamentului la hîrtie și plante medicinale.
- Diploma de onoare a C.N.O.P.; premii în obiecte — pentru cel mai mare procent de realizare la unul din obiectivele: metale, sticle, borcane și fructe de pădure.
- Diploma de onoare a C.N.O.P; premii în obiecte — pentru cel mai mare procent de realizare la unul din obiectivele: polietilenă, textile, plută.

În funcție de rezultatele globale obținute la cei 9 indicatori, unităților de pionieri clasate pe locurile I, II și III li se acordă:Diploma de onoare a C.J.O.P. (municipiul București); fanionul de unitate fruntașă în activitatea de muncă patriotică; premii în obiecte atît pentru unitățile din mediul urban cît și pentru unitățile din mediul rural.

În funcție de rezultatele obținute pe indicatori, unității de pionieri care a obținut punctajul cel mai mare la obiectivul respectiv i se acordă Diploma de onoare a C.J.O.P.; premii în obiecte.

Detașamentele clasate pe locul I (clasele II—IV și V—VIII) obțin fanionul și diploma de detașament fruntaș în activitatea de muncă patriotică, evidențierea în Cartea de onoare a unității și la Panoul onoarei, hărniciei și sîrguinței pionierești.

Detașamentele clasate pe locurile II și III (cl. II—IV și V—VIII) vor fi evidențiate în Cartea de onoare a unității și vor primi diploma de detașament fruntaș în activitatea de muncă patriotică.

Pionierilor clasați pe locurile I, II și III (cl. II—IV și V—VIII) li se acordă insigna de pionier fruntaș la munca patriotică; vor fi evidențiați, de asemenea, în Cartea de onoare a unității și la Panoul onoarei, hărniciei și sîrguinței pionierești; li se vor acorda premii în obiecte.

PIONIERI ȘI ȘCOLARI!

Participarea la întrecerea de muncă patriotică este o îndatorire de onoare a fiecăruia dintre voi. Cu hărnicia și spiritul vostru gospodăresc să acționați astfel încît pînă la 1 Mai să îndepliniți, hotărîre adoptată de toți pionierii țării, 60% din angajamentul asumat pe acest an.

Tuturor, vă dorim succes!

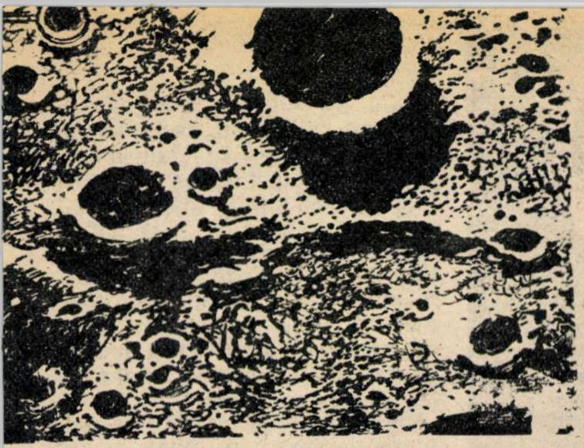

Ați întrebat? Vă răspundem!

VASILE GREABU din GALAȚI ne intreabă ce legătură este intre matematicianul român Spiru Haret și craterul lunar care-i poartă numele.

In anul 1878 un tinar matematician român în virstă de 27 de ani face o comunicare științifica de mare rezonanță în lumea astronomilor. Aceasta se intitula „Asupra invariabilității axelor mari ale orbitelor planetare", iar autorul ei era Spiru Haret. Cu rigoarea matematicii, autorul demonstra că, luîndu-se în calcul masele planetare perturbatoare pînă la puterea a treia, axele mari ale orbitelor descrise de planete nu prezinta așa-numitele variații seculare. Lucrarea lui Haret, care era și teza de doctorat susținută la Paris, a adus o importantă contribuție la studiul mecanicii cerești. În semn de omagiu adus figurii acestui mare matematician român, numele său a fost atribuit unui crater de pe suprafața nevăzută a Lunii, fotografiat cu ajutorul navelor spațiale.

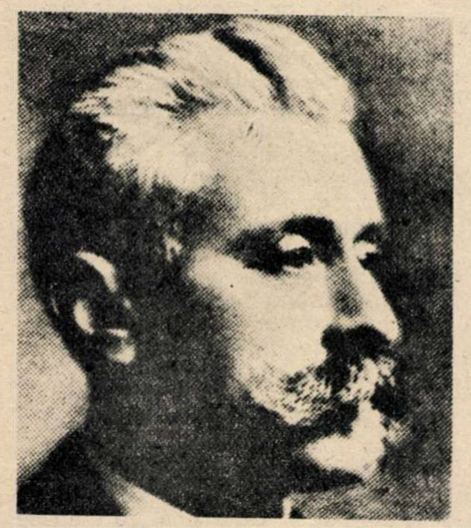
SPIRU HARET

CORNEL STAMATE din BRAȘOV intreaba dacă este adevărat că muzica „zgomotoasă" influențează în mod negativ organismul uman.

Foarte adesea specialiștii audiologi, preocupați de menținerea integrității acestui important simț al omului — auzul — atrag atenția asupra deserviciului pe care îl aduce muzica asurzitoare, practicată mai ales de tineret, sensibilitații urechii. Mai mult decît atît, cercetătorii susțin că zgomotul este un agent de stres, care printre alte modificări fiziologice produce vasoconstricție. Astfel, organismul celui supus zgomotului puternic va furniza urechii o cantitate mai mică de sînge, chiar atunci cînd aceasta are nevoie mai mare de oxigen și de substanțe nutritive. Care este totusi pragul de la care muzica devine... dăunătoare? Aici cercetătorii nu dau un răspuns categoric. „Dacă expunerea la zgomot îți face plăcere, atunci ești, probabil, mai puțin pasibil de tulburări auditive decît atunci cînd zgomotul te scoate din sărite", a apreciat un specialist în cercetarea zgomotului. Aceasta nu înseamnă însă că nu trebuie să ții mereu seama de cei cărora zgomotul nu le face absolut deloc... plăcere

ELENA MINTULESCU din DROBETA-TURNU SEVERIN vrea să știe care sint cele mai inalte căi ferate din lume.

Cele mai inalte cai ferate ale lumii se află în America de Sud. Calea ferată de la cea mai mare altitudine se numește „El Ferrocaril Central" și leagă Lima — capitala Perului —, cu inima Anzilor, importantă regiune minieră. Construită între anii 1869 și 1890, ea a fost considerată ca una dintre cele mai dificile și îndrăznețe realizări tehnice. Cea mai mare altitudine este atinsă în punctul La Cima — 4 816 m. Și Bolivia se numără printre țările cu căi ferate situate la mari altitudini. În localitatea Condor, trenul urcă pînă la 4 786 m. Pe continentul nord-american sînt, de asemenea, căi ferate ce ating înălțimi considerabile: cea de la Pikes Peak (S.U.A.) atinge 4 264 m, iar linia mexicană ce unește portul Veracruz cu Ciudad de Mexico urcă la 2 533 m. În Africa, linia ce unește portul kenian Mombasa cu Kampala, capitala Ugandei, atinge 2 782 m. Pe continentul asiatic, la poalele Himalayei, calea ferata ajunge la Daarjeling (India) la o altitudine de 2 180 m. Unele căi ferate europene ating înălțimi de peste 2 500 și chiar 3 400 m, majoritatea aflîndu-se în Munții Alpi. În țara noastră, două căi ferate depășesc 1 000 m altitudine: Cîmpulung Moldovenesc — 1 099 m și Ploiești—Brașov (la Predeal 1 020 m).

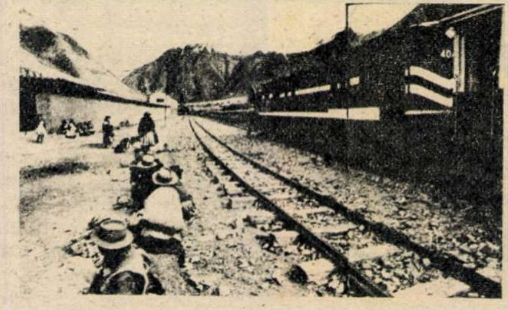

MAGDALENA INOAN din BEIUȘ ne intreabă care este cel mai mare lac salin din țara noastra.

Lacul Techirghiol, care ocupa o depresiune de formă alungită, este cel mai întins lac salin din România. El are o suprafață de 11,61 km², o adîncime medie de 3,6 m și una maximă de 9,75 m. Este în același timp cel mai sărat lac de pe litoralul românesc, apa acestuia avînd o salinitate de peste 5 ori mai mare ca Marea Neagră. Alimentarea cu apă a lacului se face, în cea mai mare parte, prin izvoare carstice subterane. Techirghiolul nu are scurgere spre mare. Din cauza salinității ridicate fauna și flora lacului sînt restrînse. Dintre plante au supraviețuit doar cîteva specii de alge, iar dintre animale — crustaceul filopod Artemia salina. Plantele și animalele din lac furnizează materia primă pentru producerea nămolului terapeutic. Dezvoltarea crustaceului este uneori atît de mare încît acesta formează la țărm adevărate bancuri. Nămolul bogat în cloruri și sulfați de sodiu, potasiu, amoniu și magneziu, precum și in diferite sulfuri este indicat în tratarea diferitelor afecțiuni.

Între oamenii de știință care au studiat apele lacului Techirghiol s-au aflat biologul și pictorul I. Țuculescu, inginerii A. Saligny și M. Georgescu, publicistul și naturalistul Paul Bujor ș.a.

ATELIER PRACTIC

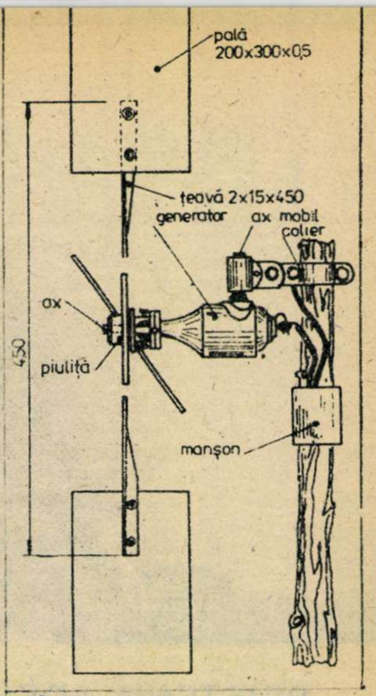

În spiritul economisirii energiei electrice

GENERATOR EOLIAN

Îl puteți construi orientîndu-vă după figura alăturată. Din tablă de 0,5 mm tăiați cele patru pale ale elicei. Suporturile de fixare le decupați din țeavă de circa 15 mm, ale cărei capete le aplatizați cu lovituri de ciocan, apoi dați în fiecare cîte două orificii pentru șuruburi. Montați palele pe țevi folosind șuruburi cu piulițe. Legătura dintre elice și generator (poate fi chiar unul de bicicletă) o realizați printr-un ax cu cap filetat și prevăzut cu o bucșă corespunzatoare, sudat pe capătul axului generatorului ori îmbinat mecanic (demontabil), ca în figură. Pentru ca acest dispozitiv să se poată roti după direcția vîntului, montați generatorul la colierul de fixare pe stîlp, prin intermediul unui ax mobil cu cap nituit, care se mișcă liber (bine uns cu vaselină) într-o piesă cilindrică (bucșă) fixă, de metal. Mai bine este dacă faceți această legătură cu ajutorul unui dispozitiv cu rulmenți.

Instalați generatorul pe un stîlp, degajat de clădiri și arbori. Cînd vîntul rotește elicea, generatorul produce curent potrivit caracteristicilor lui tehnice. Acesta poate fi folosit direct pentru alimentarea cîtorva becuri de lanternă (instalate, de pildă, pentru lumina de veghe în curte, la poartă, la unele dependințe, în pivnițe), ca și pentru sonerii, mici ventilatoare etc.

IMPORTANT!

Dragi cititori, aceia dintre voi care vor construi și pune în funcțiune generatorul eolian de mai sus, vor primi din partea redacției, ca premiu, cîte un **miniradioreceptor** „Cutezătorii" însoțit de **Diploma ingeniozității tehnice!**

În acest sens, vă rămîne ca, îndată după realizarea și punerea în funcțiune a generatorului, să completați **talonul** de mai jos și să-l trimiteți la redacție pentru rubrica „Atelier practic".

....

PIONIERUL (NUMELE ȘI PRENUMELE)..............

....

DIN CLASA .... ȘCOALA..................................

DOMICILIAT ÎN STRADA.......................................

NR. .... LOCALITATEA.......................................

JUDEȚUL ....

A REALIZAT ȘI PUS ÎN FUNCȚIUNE GENERATORUL EOLIAN CONFORM PROIECTULUI APĂRUT ÎN REVISTA „CUTEZĂTORII" NR. 13/1987. SEMNĂTURA DIRECTORULUI ȘCOLII SAU A DIRIGINTELUI CLASEI............... ȘTAMPILA ȘCOLII.

Succes tuturor! Premiile vă așteapta

PRIETENII ADEVĂRULUI ŞTIINŢIFIC

FULGERELE

Ce este un fulger? Potrivit Micului Dicționar Enciclopedic, „fulgerul este un fenomen atmosferic care constă dintr-o descărcare electrică luminoasă între doi nori sau în interiorul unui nor". Fulgerul este fenomenul care se produce cel mai des în atmosferă. Conform datelor publicate de Organizația Meteorologică Mondială, numărul acestora se ridică, pe întreaga suprafață a Pămîntului, la aproximativ 8 milioane pe zi! Acesta este unul dintre motivele pentru care fulgerelor li se acordă o atenție specială din partea oamenilor de știință. Mulți se vor întreba, desigur: sînt fulgerele de vreun folos oamenilor de li se acordă atîta atenție? Răspunsul este unul singur: nu, ele nu sînt folositoare oamenilor. Folositor a fost doar primul fulger, cel care i-a adus omului focul — dar studierea lor trebuie continuată pentru a se putea lua toate măsurile împotriva efectelor lor.

Primul om care a demonstrat că fulgerul este un fenomen electric a fost savantul american Benjamin Franklin. În anul 1752, el a înălțat un zmeu, pe timp de ploaie, pe un cer cu nori. La capătul de jos al șnurului a prins un clește. Franklin a fost nespus de bucuros văzînd că din clește zburau scîntei în toate părțile. Aceasta era dovada că fulgerul este un fenomen de natură electrică. Au trebuit să treacă ani buni pînă la sfîrșitul secolului al XVIII-lea, cînd a fost inventat paratrăsnetul, adică un sistem de protecție simplu, alcătuit dintr-o tijă lungă metalică ce se montează pe acoperișurile caselor sau pe alte locuri, de care este legat un cablu prin care curentul electric produs de fulger se scurge în pămînt.

Studierea minuțioasă a fulgerelor a început însă abia în ultimele decenii. O contribuție deosebită la aceasta și-au adus-o aviația, sateliții artificiali ai Pămîntului, precum și zborurile în spațiul cosmic. De exemplu, unul dintre zborurile navetei spațiale „Columbia" a fost consacrat în bună măsură studierii norilor de furtună care dau naștere fulgerelor. Din cercetările de pînă acum reiese că pe întreaga planetă se produc zilnic cca 45 000 furtuni și aproximativ, așa cum am mai spus, 8 milioane de fulgere! Acestea se transmit, de regulă, de la nor la nor, dar de multe ori și de la nor la pămînt, sub formele cele mai diverse: linii frînte, unghiuri ascuțite și obtuze etc. Cantitatea de energie înmagazinată într-un nor de furtună de o jumătate milion de tone de apă este mai mare decît cea a bombelor care au explodat la Hiroșima și Nagasaki la sfîrșitul celui de-al doilea război mondial!

În prezent se poartă discuții foarte aprinse în legătură cu așa-zisul **fulger globular.** Există oameni, unii dintre ei foarte serioși, care afirmă că în încăperile cu ferestrele închise, în care se aflau, au văzut un fenomen sub formă de glob care sărea pur și simplu dintr-un loc într-altul. Deocamdată savanții nu s-au pronunțat asupra acestui fenomen, dar majoritatea lor sînt de părere că fulgerul globular are tot atîta bază științifică și materială ca și... O.Z.N. Oamenii care spun că „au văzut" asemenea fenomen — susțin savanții — trebuie să fie convinși că la mijloc n-a fost decît o iluzie optică determinată de spaima resimțită de producerea fulgerului...

Indiferent sub ce formă se manifestă fulgerele, acestea nu aduc nimic bun oamenilor. Dimpotrivă, ele pot provoca pagube precum incendierea unor păduri, a unor case neprotejate de paratrăsnet. Fulgerele pot provoca și pagube precum cea petrecută în anul 1984, cînd un tanc petrolier japonez cu un deplasament de 102 000 tone, atins de un fulger, a fost mistuit de flăcări împreună cu întreaga cantitate de petrol, provocîndu-se daune și florei, și faunei din Marea Ionică, în care se afla vasul în momentul respectiv.

Omul trebuie să se ferească de fulger. De aceea, pe timp de furtună nu trebuie să stea pe înălțimi. Cei care pe timp de furtună se află în case nu sînt expuși acestui pericol pentru că ei sînt feriți de paratrăsnet sau de așa-zisa „colivie a lui Faraday". Fizicianul englez Faraday a demonstrat că fulgerul nu poate pătrunde în interiorul unei colivii metalice. Așa se explică și faptul că persoanele aflate în mașini, care au scheletul metalic, nu au de suferit de pe urma unui fulger care a atins această mașină. Foarte vulnerabili sînt oamenii care se găsesc în timp de furtună pe suprafața unei ape.

Una dintre problemele cele mai grele care stau în fața oamenilor de știință preocupați de studiul fulgerelor o constituie protejarea aparatelor electrice și electronice prevăzute cu antene, care se întîlnesc astăzi la tot pasul.

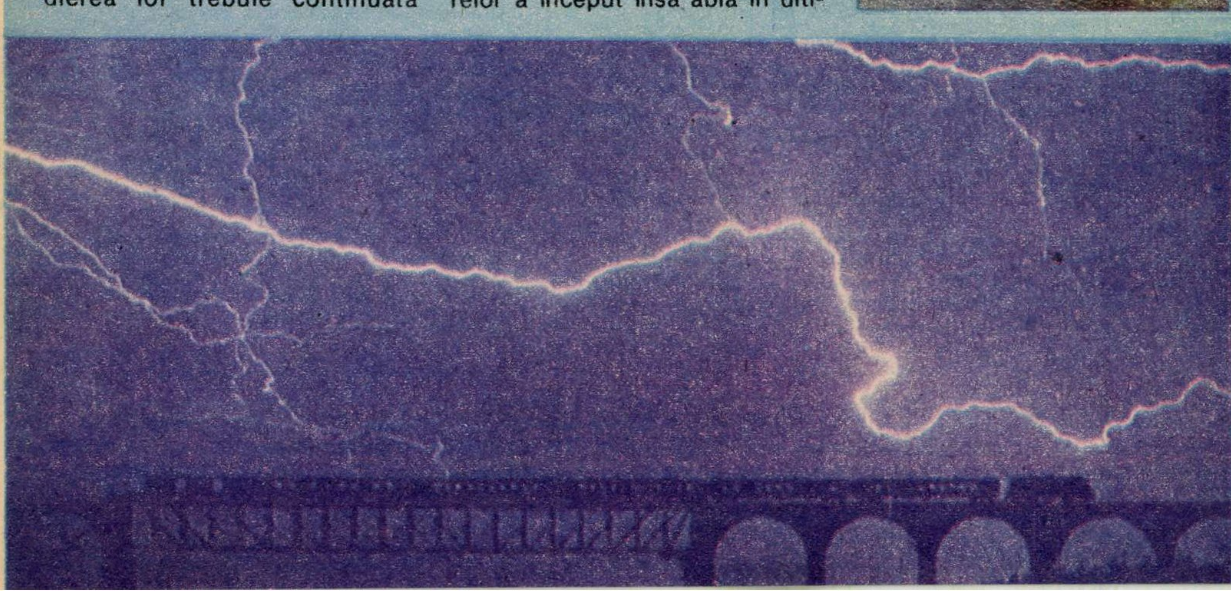

NICOLAE NICOARĂ

Caleidoscop

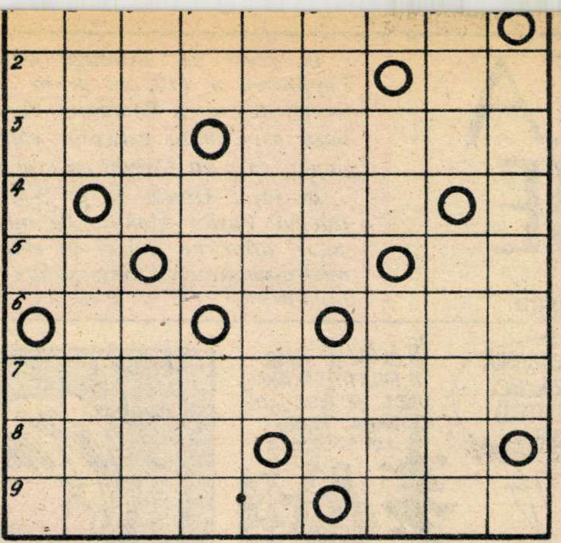

Ați ghicit?

ORIZONTAL: *1) Mînă lungă, mare, grea/ Ridicăm ce vrem cu ea! 2) În cuptorul lui, mereu,/ Coace minereul greu/ Și sloboade, pe un scoc/ Rîuri de scîntei și foc. Cap sec! 3) Abia! Zi de zi ce surioară/ Face curățenie-n moară,/ Spală pietricelele,/ De sclipesc ca stelele? (Peria de...). 4) S-a suit ariciu-n pai/ Să privească peste plai! (pl.). 5) Ce fuge mereu la vale/ Și-și lasă ațele-n cale... Nu e cal, dar are coamă/ Și-i puternic, fără seamă./ Îl ghicești ușor, cînd vrei,/ Că e scris pe banii mei (pl.). Bis. 6) Vorba rîsului. Ce lucru poate să țină/ Zahăr, grîu, mălai, făină? 7) Ochii casei mele,/ Oglindă la stele (sing.). 8) Bucălaia de la stînă/ Ne dă miel, lapte și lînă! Bețișor subțirel/ Are vîrful de oțel/ Și putem scrie cu el. 9) Parcă e un măr frumos,/ Dar păcat că-i mustăcios! Bețe mari cu vîrful lat/ Au crescut la noi în gard! (sing.).*

VERTICAL: *1) Scufundată, colo-n rîu,/ Ronțăia la saci de grîu. Cu limbi multe, nu vorbește,/ Dar toate le pîrjolește! 2) Pe un cîmp cu-nflorituri/ Face mari înțepături./ Și-apoi lasă-n urmă, mici,/ Floricele de arnici (Acul și...). Se învîrtește-n jur mătușa/ Și păzește bine ușa. 3) N-are mîini și totuși bate,/ Bate-ntr-una zi și noapte./ Șade oriunde l-ai pune,/ De-l privești, timpul ți-l spune! Măiestrie. 4) Apel. Plătit! Ape tulburi! 5) Nu e șoarec, nici orbete,/ Rade pete din caiete./ Ar fi bine și frumos/ Să nu-i dăm nimic de ros! 6) Din grădina lui Mihai, / De sub tufe de urzice,/ A ieșit un ghem de scai/ Ca să caute furnici. Ștefănescu Tiberiu. 7) Ene! Felinar cu trei culori/ Îndrumă pe trecători. 8) O hîrtie scrisă toată/ Semnată și parafată. Care gîscă n-are viață/ Și pe apă se răsfață? 9) Nu e furcă, nu e fus/ Și totuși pe tors s-a pus.*
Dicționar: AAA, EAP.

DAN ȘTEFĂNESCU
Piatra Neamț

Total 28

3 7 11
9 10 6
8 5 4

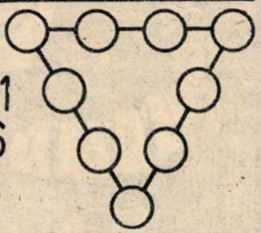

Așezați in cele nouă cerculețe cifrele de mai sus intr-o anumită ordine, pentru a obține pe toate cele trei laturi ale triunghiului un total de 28.

CONCURSUL „CINE ȘTIE CIRCULAȚIE CÎȘTIGĂ!"

TALONUL NR. 3

PROBLEMA NR. 1

Mergînd pe trotuarul unei străzi cu o singură bandă de circulație pe sens, Ilie și Costel au asistat la următoarea scenă: pe lîngă ei, deplasîndu-se în sensul lor de mers, pe partea dreaptă a străzii, a trecut un microbuz care, după ce s-a depărtat cîțiva metri, privit din spate se vedea că are în funcțiune semnalizatorul de pe partea stîngă a direcției de mers; imediat pe lîngă ei a mai trecut, cu viteză mult mai mare decît a microbuzului, un autoturism care circula pe partea stîngă a șoselei și avînd și acesta în funcțiune semnalizatorul de pe partea stîngă a direcției de mers. În clipa următoare s-a petrecut un fapt deosebit: ajuns în dreptul unei alei dintre blocuri, microbuzul a virat brusc la stînga, tăind calea autoturismului; autoturismul a frînat puternic, a virat și el stînga, dar coliziunea n-a mai putut fi evitată. Din fericire, tamponarea a fost ușoară și nu s-a soldat cu rănirea nici unui pasager. Dar cei doi conducători de autovehicule s-au dat jos și au început să se acuze reciproc. „Evident, conducătorul autoturismului e vinovat" — și-a spus Costel părerea. „Ba deloc! — i-a replicat Ilie prompt. Vinovat e numai conducătorul microbuzului".

Cine are dreptate și de ce?

PROBLEMA NR. 2

La trecerea peste calea ferată prevăzută cu bariere, cînd acestea sînt coborîte, pietonii au voie să treacă peste aceasta?

☐ a) da, au voie, cu condiția să folosească numai cărările laterale și să se asigure că nici din dreapta, nici din stînga, nu se apropie nici un tren;

☐ b) nu au voie;

☐ c) au voie, fie mergînd pe cărările laterale, fie pe drumul respectiv, chiar trecînd pe sub bariere, cu condiția ca în prealabil să se asigure că în acel moment nu se apropie nici un tren;

☐ d) au voie numai dacă paznicul de la bariere le face semn că pot să treacă.

DEZLEGAREA JOCURILOR DIN NUMĂRUL TRECUT:

BUCHET DE FLORI: 1) Margareta. 2) Imortela. As. 3) Oameni. Sere. 4) Zna. Aa. Tr. 5) Neculuță. 6) Tuia. Ablu. 7) Istrati. Lut. 8) Sca. Tei. 9) Ara. Opal. 10) Strauss. Api. 11) Palade. Enea.

ȘAH: 1.Cf3 d3 2.D:c3 mat sau 1.Cf3 N:c2 2.Th1 mat sau 1.Cf3 b:c2 2.Tb8 mat.

ARITMOGRIF INSULAR: A = 1; B = 16; C = 19; D = 11; E = 6; F = 17; G = 8; H = 3; I = 4; K = 18; L = 7; M = 12; N = 10; O = 13; P = 5; R = 2; S = 15; T = 14; U = 9.

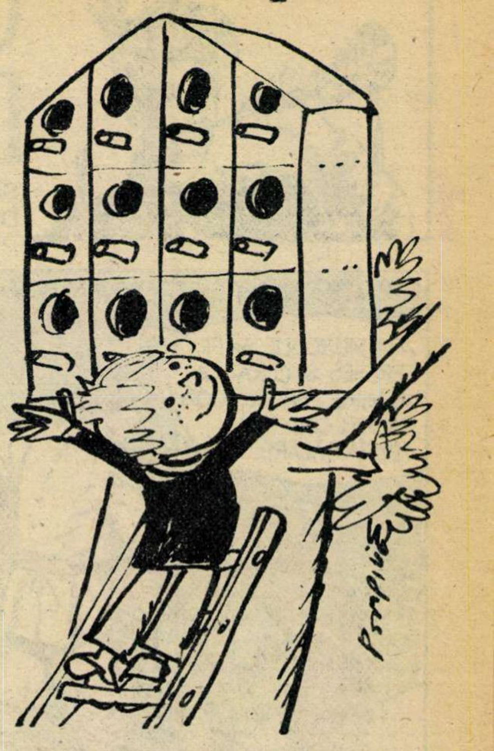

Șah

Albul începe și dă mat în două mutări. Soluția în numărul următor.

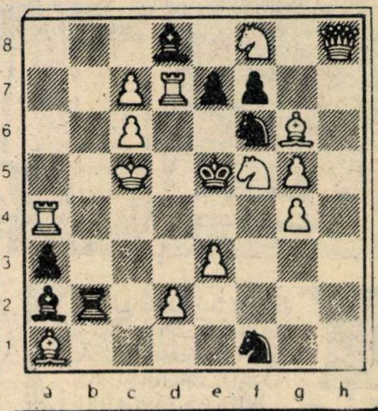

CARE ESTE ADEVĂRATA UMBRĂ A BALERINEI?

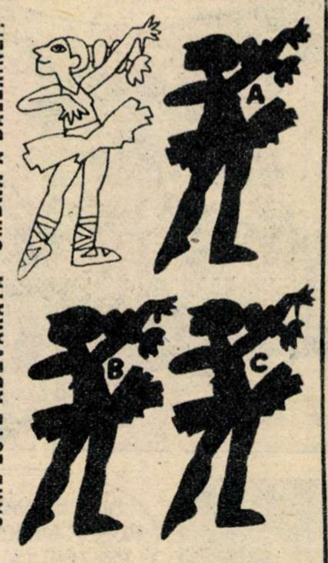

TICUȚĂ CEL UITUC

TICUȚA A RĂTĂCIT ÎN PAGINILE REVISTEI LUPA FILATELICĂ. AJUTAȚI-L S-O GĂSEASCĂ!
ALBUM FILATELIC

Coperta noastră:
Foto: Grigore Prepeliță

COPERTA NOASTRĂ

Viitori specialiști ai recoltelor bogate.

Ce v-a plăcut din acest număr?
Ce mai doriți să publicăm?

CUTEZĂTORII 13 **Redacția revistelor pentru copii — București**

REDACTOR ȘEF: **ION IONAȘCU**
SECRETAR RESPONSABIL DE REDACȚIE **OVIDIU ZOTTA**
RESPONSABIL DE NUMĂR **Constantin Răduț**; *PREZENTAREA ARTISTICĂ* **Pompiliu Dumitrescu**;
PREZENTAREA TEHNICĂ **Viorel Sâmpetrean**

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAȚIA, Editura „Scînteia" TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" - Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64-66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază. *Index 41836 12 pagini 1,50 lei*

CRONICA DE VITEJIE

SCENARIU: D. Almaș
DESENE: V. Tănase și R. Vintilescu

1

În acest an, întreaga națiune sărbătorește împlinirea a 110 ani de la cucerirea Independenței de stat a României, victorie istorică obținută prin lupta ostașilor români, a întregului popor, care au dovedit un eroism legendar.

În satul Oanțu de pe Valea Bistriței, trăia flăcăul Vasile Mohor. Pe meleagurile Făgărașului, aflat pe atunci în stăpînirea Imperiului austro-ungar, își avea stîna ciobanul Pătru al lui Văsieș.

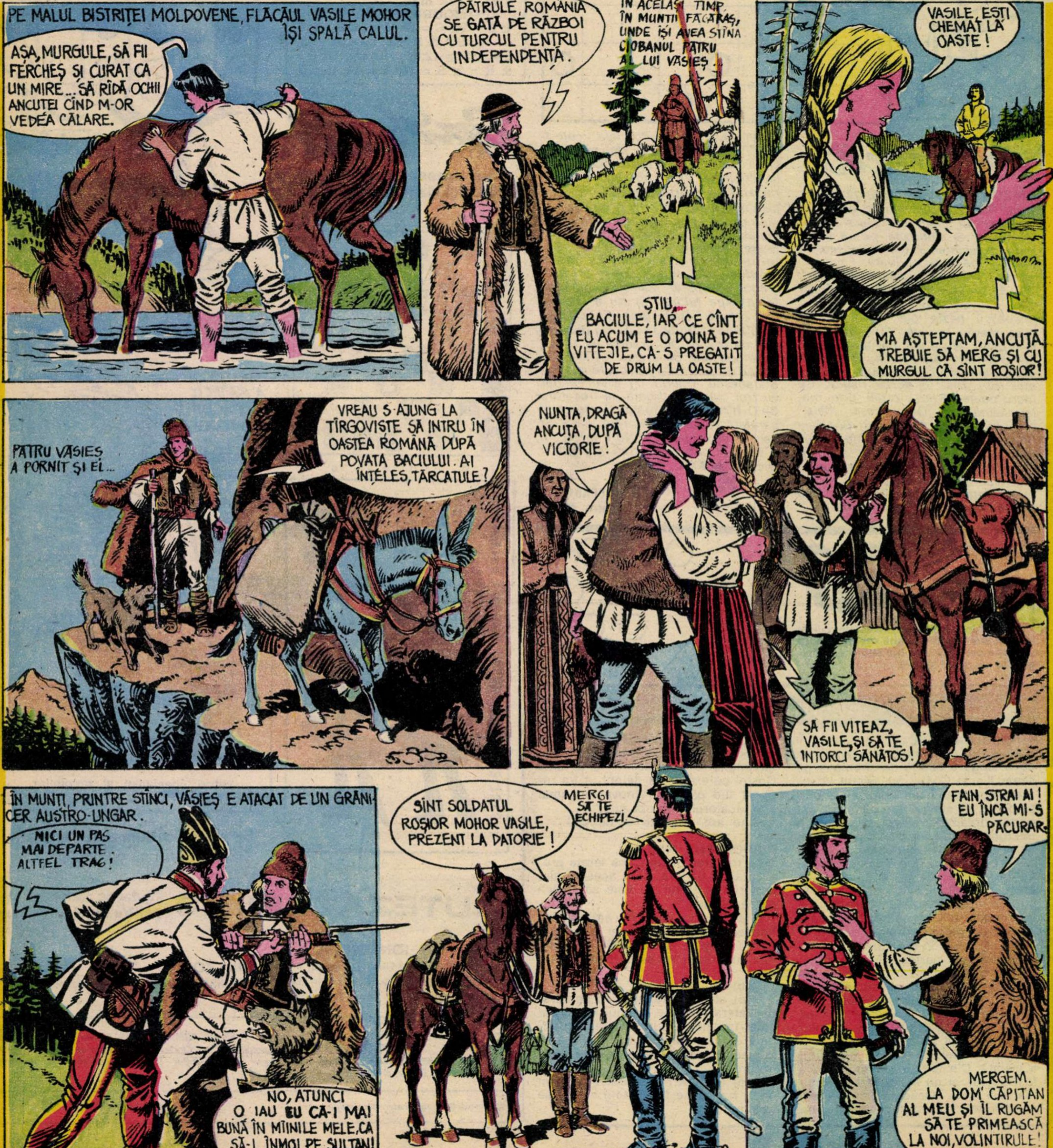
PE MALUL BISTRIȚEI MOLDOVENE, FLĂCĂUL VASILE MOHOR ÎȘI SPALĂ CALUL.
AȘA, MURGULE, SĂ FII FERCHEȘ ȘI CURAT CA UN MIRE... SĂ RÎDĂ OCHII ANCUȚEI CÎND M-OR VEDEA CĂLARE.
PĂTRULE, ROMÂNIA SE GATĂ DE RĂZBOI CU TURCUL PENTRU INDEPENDENȚĂ.
ÎN ACELAȘI TIMP, ÎN MUNȚII FĂGĂRAȘ, UNDE ÎȘI AVEA STÎNA CIOBANUL PĂTRU AL LUI VASIEȘ.
ȘTIU, BACIULE, IAR CE CÎNT EU ACUM E O DOINĂ DE VITEJIE, CĂ-S PREGĂTIT DE DRUM LA OASTE!
VASILE, EȘTI CHEMAT LA OASTE!
MĂ AȘTEPTAM, ANCUȚĂ. TREBUIE SĂ MERG ȘI CU MURGUL CĂ SÎNT ROȘIOR!
PĂTRU VASIEȘ A PORNIT ȘI EL...
VREAU S-AJUNG LA TÎRGOVIȘTE SĂ INTRU ÎN OASTEA ROMÂNĂ DUPĂ POVAȚA BACIULUI. AI ÎNȚELES, TĂRCATULE?
NUNTA, DRAGĂ ANCUȚA, DUPĂ VICTORIE!
SĂ FII VITEAZ, VASILE, ȘI SĂ TE ÎNTORCI SĂNĂTOS!
ÎN MUNȚI, PRINTRE STÎNCI, VĂSIEȘ E ATACAT DE UN GRĂNICER AUSTRO-UNGAR.
NICI UN PAS MAI DEPARTE. ALTFEL TRAG!
NO, ATUNCI O IAU EU CĂ-I MAI BUNĂ ÎN MÎINILE MELE, CA SĂ-L ÎNMOI PE SULTAN!
SÎNT SOLDATUL ROȘIOR MOHOR VASILE, PREZENT LA DATORIE!
MERGI SĂ TE ECHIPEZI!
FAIN STRAI AI! EU ÎNCĂ MI-S PĂCURAR.
MERGEM. LA DOM' CĂPITAN AL MEU ȘI ÎL RUGĂM SĂ TE PRIMEASCĂ LA NOI, VOLINTIRULE!

(Va urma)

Cutezătorii

•REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

14

JOI, 9 APRILIE 1987,
ANUL XXI (NR. 1017)

În acest număr:

- **Bilanț rodnic la sfîrșit de trimestru**
- **Eroica '87**
- **Munții Apuseni**
- **O nouă rubrică: Istorie, cultură, civilizație**
- **Cupa „Pionierul" la tenis de masă**

CADRAN POLITIC

CEAUŞESCU - TINERII !

Vizita oficială de prietenie a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, împreună cu tovarăşa Elena Ceauşescu, întreprinsă în Republica Populară Angola, în Republica Zair şi în Republica Populară Congo, eveniment remarcabil în politica externă a României socialiste, în viaţa internaţională, constituie o nouă şi strălucită contribuţie a ţării noastre la cauza păcii, înţelegerii şi colaborării între popoarele lumii.

Pretutindeni în ţările vizitate, înalţilor oaspeţi români le-a fost făcută o primire caldă, prietenească, de mare strălucire, care evidenţiază stima şi aleasa preţuire de care se bucură tovarăşul Nicolae Ceauşescu. tovarăşa Elena Ceauşescu, din partea tuturor popoarelor lumii. Au fost exprimate aprecieri elogioase privind activitatea entuziastă a poporului român pentru ridicarea României pe cele mai înalte culmi de progres şi civilizaţie, politica externă a statului nostru dedicată instaurării păcii în lume, triumfului raţiunii pe planeta noastră, solidarităţii şi conlucrării cu toate popoarele.

Noua solie de pace a poporului nostru pe continentul african ilustrează cu puterea faptelor conţinutul politicii externe a partidului şi statului nostru care promovează cu consecvenţă întărirea şi diversificarea continuă a relaţiilor cu ţările socialiste, cu ţările în curs de dezvoltare, cu toate ţările lumii, fără deosebire de orînduire socială, în numele idealurilor nobile de pace, libertate, progres, independenţă şi suveranitate naţională.

Dialogul la cel mai înalt nivel, întîlnirile şi convorbirile desfăşurate au prilejuit o aprofundată analiză a vieţii internaţionale, a problemelor grave cu care se confruntă lumea contemporană. Exprimîndu-se îngrijorarea comună cu privire la agravarea situaţiei internaţionale, a fost subliniată necesitatea de a se lua măsuri concrete pentru oprirea cursei înarmărilor, pentru lichidarea armelor nucleare şi reducerea armamentelor convenţionale, a efectivelor şi cheltuielilor militare, pentru interzicerea generală a tuturor experienţelor nucleare, precum şi pentru prevenirea militarizării spaţiului cosmic şi folosirea lui exclusiv în scopuri paşnice – măsuri menite să asigure dreptul suprem al popoarelor, al oamenilor la existenţă, la viaţă liberă şi demnă, la pace.

O apreciere deosebită a fost dată în ţările vizitate măsurilor unilaterale întreprinse de România, care a hotărît, în cadrul referendumului de la sfîrşitul anului trecut, să reducă cu 5 la sută armamentele, efectivele şi cheltuielile sale militare, acţiune cu valoare de exemplu pentru întreaga lume, care dovedeşte voinţa nestrămutată a ţării noastre de a contribui la realizarea destinderii, dezarmării, securităţii şi păcii.

Solidaritatea militantă şi colaborarea strînsă a naţiunii noastre cu popoarele ţărilor vizitate, ţări africane în curs de dezvoltare, care au reuşit printr-o luptă îndelungată să-şi cucerească independenţa politică, se înscriu în lupta comună împotriva politicii imperialiste, colonialiste şi neocolonialiste, a rasismului şi a politicii de apartheid, pentru lichidarea subdezvoltării şi făurirea noii ordini economice internaţionale, pentru afirmarea unor raporturi noi, democratice, în viaţa internaţională, bazate pe egalitate şi echitate, pe respectarea dreptului fiecărei naţiuni, al fiecărui popor de a se dezvolta liber, fără nici un amestec din afară.

Vizita efectuată de tovarăşul Nicolae Ceauşescu, împreună cu tovarăşa Elena Ceauşescu, în Republica Populară Angola, în Republica Zair şi în Republica Populară Congo a constituit un eveniment politic de mare importanţă şi sub aspectul lărgirii, diversificării şi întăririi relaţiilor dintre România şi ţările vizitate, al identificării de noi posibilităţi pentru ridicarea pe trepte superioare a acestor relaţii, atît pe plan politic, economic, ştiinţific şi tehnic, cît şi în sfera vieţii internaţionale. A fost subliniată realitatea că potenţialul economic al ţărilor noastre oferă o bază trainică pentru intensificarea şi diversificarea relaţiilor economice reciproce, dezvoltarea continuă a cooperării economice pe baze stabile şi de lungă durată, deschiderea unor ample perspective în întărirea şi extinderea conlucrării bilaterale în toate domeniile.

Oamenii muncii din patria noastră, întregul nostru popor au urmărit cu viu interes şi deosebită satisfacţie noul itinerar românesc de pace şi colaborare, exprimîndu-şi înalta apreciere faţă de rodnicul bilanţ al vizitei pe continentul african, vizită care a deschis largi perspective de dezvoltare relaţiilor dintre ţara noastră şi ţările vizitate.

Dînd o înaltă preţuire rolului determinant al tovarăşului Nicolae Ceauşescu în desfăşurarea cu succes a vizitei efectuate, întregii sale activităţi, pusă în slujba edificării socialiste şi comuniste a patriei, oamenii muncii, întreaga naţiune socialistă îşi exprimă hotărîrea de a nu precupeţi nici un efort pentru a înfăptui neabătut politica internă şi externă a partidului şi statului nostru, de a acţiona cu toate forţele pentru traducerea în viaţă a măreţelor hotărîri ale celui de-al XIII-lea Congres al P.C.R., a Programului partidului de făurire a societăţii socialiste multilateral dezvoltate şi înaintare a României spre comunism.

În condiţiile socialismului s-au asigurat consolidarea şi creşterea fără precedent a forţei statului nostru unitar, realizarea adevăratei unităţi sociale şi politice a tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naţionalitate, a întregului nostru popor, pe baza aceloraşi interese şi aspiraţii supreme, a dreptului de a fi deplin stăpîn pe destinele sale, de a-şi făuri în mod conştient viitorul liber, socialist şi comunist.

NICOLAE CEAUŞESCU

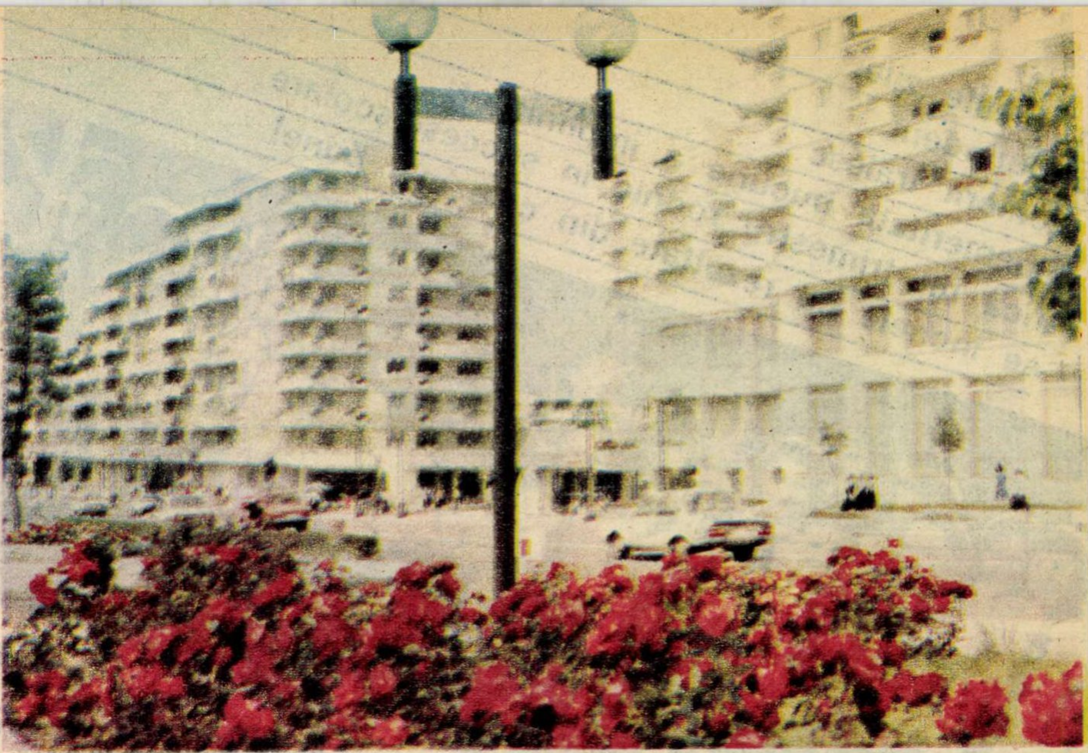

ÎNFLORIREA SOCIALISTĂ A PATRIEI, OPERĂ A ÎNTREGULUI POPOR

În cununa de împliniri a anilor socialismului, mai ales a **Epocii Nicolae Ceaușescu,** există una care le cuprinde și le exprimă pe toate, aflîndu-se la rîndul ei la temelia fiecăreia dintre aceste mărețe înfăptuiri — unitatea de monolit a natiunii noastre în jurul partidului, al secretarului general al partidului, tovarașul Nicolae Ceaușescu.

Avînd adînci rădăcini și legitimări istorice, întemeiată pe o puternică conștiință a originii și limbii comune a tuturor românilor, pe un viu și profund sentiment al apartenenței la vatra dacică străbună, unitatea noastră națională s-a consolidat necontenit în anii edificării noii orînduiri, a dobîndit noi temeiuri, amplele și profundele prefaceri revoluționare petrecute în societatea românească în această perioadă ridicînd-o pe trepte și mai înalte, conferindu-i o forță de nebiruit. În răstimpul inaugurat de istoricul Congres al IX-lea al partidului, sub impulsul și cu contribuția hotărîtoare a gîndirii cutezătoare, riguros științifice, a tovarășului Nicolae Ceaușescu, în spiritul luminoasei sale concepții privind rolul, locul și însemnătatea națiunii în lumea contemporană, întreaga politică a partidului și statului nostru s-a desfășurat sub semnul nobilului obiectiv al întăririi continue a coeziunii națiunii noastre socialiste, al apărării demnității și suveranității acesteia, al afirmării sale plenare pe arena politică internațională.

O deosebită însemnătate a avut în acest sens preocuparea pentru asigurarea creșterii permanente a puterii economice a țării, a formării și dezvoltării unei economii armonioase, dinamice, moderne, înfăptuindu-se cu neabătută consecvența politica de industrializare socialistă a țării. Pe această bază au sporit în ritmuri înalte, fără precedent, forțele de producție ale societății, zestrea ei tehnico-materială, asigurîndu-se astfel un solid fundament progresului și propășirii patriei, unității și independenței naționale a României. Toate acestea au creat condiții propice pentru punerea în lucrare a unor ample programe de dezvoltare economico-socială, pentru realizarea unei vaste opere constructive care a schimbat din temelii înfățișarea orașelor și satelor patriei, pentru valorificarea plenară a uriașelor energii și puteri creatoare ale națiunii noastre socialiste.

În același timp s-a acționat cu exemplara statornicie pentru amplasarea rațională, judicioasă și echilibrată a forțelor de producție pe întreg teritoriul țării. Prin cele 250 de platforme și zone industriale create în ultimii 22 de ani, practic fiecare zonă a țării a fost racordată la pulsul unei vieți industriale dinamice, creîndu-se în toate județele zeci de mii de noi locuri de muncă. Pe temelia dezvoltării multilaterale a economiei fiecărui județ, a sporit necontenit zestrea edilitară a acestora, înălțîndu-se zeci și zeci de mii de noi apartamente, școli, spitale, case de cultură, teatre, cinematografe etc. Prin toate acestea s-a asigurat deplina egalitate între toți cetățenii patriei, fără deosebire de naționalitate, s-au creat largi posibilități pentru afirmarea tuturor aptitudinilor și vocațiilor creatoare, pentru împlinirea personalității umane.

Dîndu-se viață concepției secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, potrivit căreia socialismul se construiește cu poporul și pentru popor, s-a făurit și s-a perfecționat necontenit un larg cadru democratic de participare a oamenilor muncii la conducerea societății, la elaborarea și înfăptuirea strategiilor și programelor de dezvoltare economico-socială a țării. Practic, în acești ani, s-a instituit un amplu dialog de lucru cu poporul, în cadrul unor congrese, conferințe și consfătuiri pe plan național sau în cursul numeroaselor vizite de lucru efectuate de tovarășul Nicolae Ceaușescu în toate județele țării — prilej de rodnică analiză, la fața locului, a stadiului îndeplinirii hotărîrilor adoptate, de stabilire a noi direcții de acțiune menite să fertilizeze activitatea de înfăptuire a politicii partidului.

Cu exemplară consecvență s-a acționat pentru soluționarea problemei naționale în patria noastră, în spiritul înaltelor principii ale socialismului științific. S-au asigurat astfel drepturi egale pentru ca oamenii muncii de naționalitate maghiară, germană și de alte naționalități din țara noastră să participe, alături de ceilalți fii ai patriei, la conducerea societății, la elaborarea și înfăptuirea politicii partidului, la întreaga viață social-politică a țării.

În anii **Epocii Nicolae Ceaușescu** s-a desfășurat o rodnică și susținută activitate politico-ideologică și cultural-educativă pentru formarea și dezvoltarea conștiinței noi, socialiste, ale plămădirii unui om nou, adînc pătruns de responsabilitate socială. Cu deosebire s-a acționat pentru cunoașterea marilor lecții și învățăminte ale istoriei, pentru a spori contribuția acesteia la dezvoltarea unor vii și puternice simțăminte de atașament, de dragoste pentru patria socialistă, a unei ferme hotărîri de a dedica toate energiile și forțele creatoare ale tuturor fiilor ei pentru gloria și măreția României.

Ferm convins că unitatea a constituit izvorul tuturor împlinirilor poporului în îndelungata și eroica sa istorie și, deopotrivă, chezășia înfăptuirii măreţelor programe pe care, cutezătoare, țara și le propune pentru anii ce vin, poporul român socotește unitatea națiunii noastre socialiste, alături de libertate și suveranitatea natională, bunul sau cei mai de preț, fiind ferm hotărît să facă totul pentru continua ei consolidare.

S. ARIEŞANU

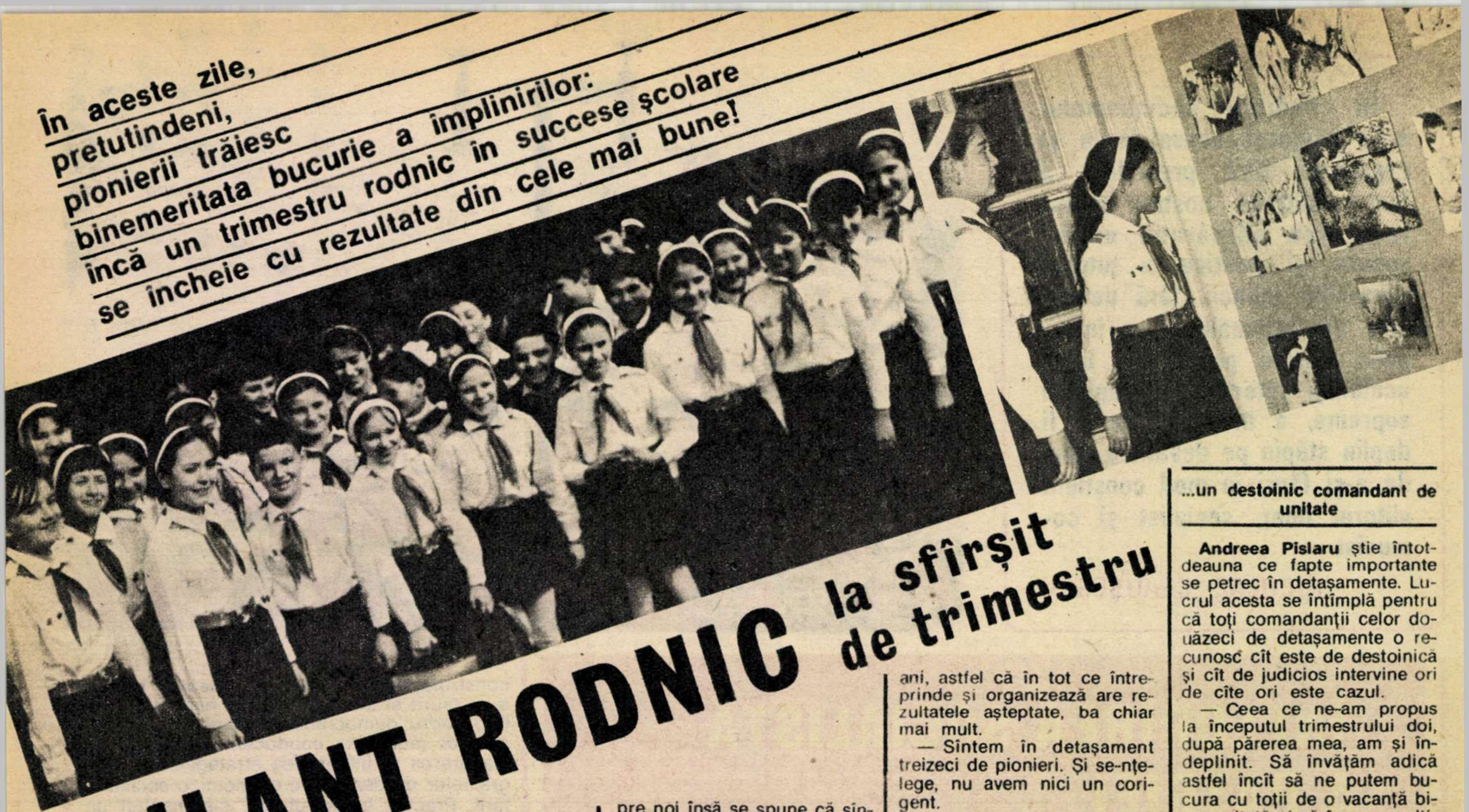

În aceste zile,
pretutindeni,
pionierii trăiesc
binemeritata bucurie a împlinirilor:
încă un trimestru rodnic în succese școlare
se încheie cu rezultate din cele mai bune!

BILANȚ RODNIC la sfîrșit de trimestru

Bolintin Vale, județul Giurgiu. O comună mare, cu unsprezece mii de locuitori. O comună frumoasă și bogată, cu numeroși copii. Peste o mie dintre ei poartă cravata roșie cu tricolor. Școala lor, la intrarea căreia ajungi străbătînd o alee străjuită de brazi tineri, este stăpînită de atmosfera bucuriei încheierii cu bine a încă unui trimestru școlar, a nerăbdării de a întîmpina vacanța, și în același timp și primăvara. Aflîndu-ne în preajma lor tocmai în asemenea momente, i-am găsit dornici să ne povestească despre victoriile obținute în cel de-al doilea trimestru, să ne vorbească despre planurile de vacanță, despre... viitor.

„Ce ne-am propus, ce-am realizat în acest trimestru?" De vorbă cu...

...un ambițios comandant de grupă

Georgiana Coman conduce grupa a doua a detașamentului clasei a VI-a C, fiind o colegă îndrăgită pentru felul prietenos în care se poartă și apreciată pentru perseverența cu care s-a preocupat de problemele învățăturii pentru ca atît ea cît și colegii din grupă să fie printre primii din clasă. Este o dansatoare foarte talentată, făcînd parte din echipa artistică de dans, laureată a Festivalului Național „Cîntarea României" în ediția trecută.

— Ne-am propus, în primul rînd, ca zi de zi să fim atenți dacă cineva dintre noi se prezintă mai slab pregătit sau cu unele lucruri neînțelese. În acest an avem și o materie nouă, fizica. Am hotărît, și am reușit, s-o începem bine.

— Ați organizat deci grupe de întrajutorare?

— N-aș putea să le numesc așa. Noi sîntem o grupă de prieteni și cînd este nevoie să ne lămurim ceva rămînem cu toții după ore. Dar tot împreună mergem și la spectacole... Ne-am mai ambiționat să participăm la concursurile pe materii. Fiecare ne-am pregătit pentru unul dintre aceste concursuri. Ne-a folosit foarte mult acest efort în plus și chiar am observat că ne-a unit și mai mult.

— Sînteți grupa cu cele mai bune rezultate din detașament?

— Nu, pentru că întreg detașamentul este harnic. Despre noi însă se spune că sîntem cei mai ambițioși. Trimestrul îl încheiem cu medii de la 7 în sus. Dar mai sînt astfel de detașamente: a V-a A, de pildă, a VI-a A, a VII-a B și C, a VIII-a A, de fapt mai mult de jumătate din cele douăzeci.

— „Grupa ambițioșilor" și-a propus ceva anume în vacanța de primăvară?

— Avem doi colegi pentru care pregătim aniversarea zilei de naștere pe care, bineînțeles, o vom sărbători în cadrul detașamentului. Vom face o vizită în București, tot cu întreg detașamentul, și mai avem o mulțime de treburi gospodărești de primăvară în seră, în grădinile noastre, în comună.

...un intransigent comandant de detașament

Aurelian Ulmeanu a fost ales în acest an școlar comandant de detașament la clasa a V-a A. Dar parcă ar avea experiența de mai mulți ani, astfel că în tot ce întreprinde și organizează are rezultatele așteptate, ba chiar mai mult.

— Sîntem în detașament treizeci de pionieri. Și se-nțelege, nu avem nici un corigent.

— De ce „se-nțelege"?

— Pentru că niciodată n-am avut probleme de acest fel. Ne cam temeam noi la începutul clasei a V-a, dar nu s-a petrecut nimic neplăcut.

— Adică?

— Auzisem de la copiii mai mari că a cincea ar fi o clasă mai grea, mai deosebită.

— Și?

— Nouă nu ni s-a părut a fi decît mai interesantă. Profesori mai mulți, materii mai multe. Iar noi... mai mari. Nu înseamnă o clasă deosebită?

— Desigur, ai dreptate. Dar ce a însemnat pentru voi trimestrul al II-lea?

— Am lansat o acțiune numită „Economisirea timpului". Adică ne-am sfătuit în privința folosirii cît mai judicioase a timpului, a orelor de clasă, că și a acelora de acasă, a orelor petrecute la Casa pionierilor și șoimilor patriei în cadrul diferitelor cercuri. Avem și un campion cu care ne putem lăuda. Se numește **Radu Meltiade.** E o satisfacție să fii bun și în sport. Dar și la învățătură!

GEORGIANA

AURELIAN

ANDREEA

...un destoinic comandant de unitate

Andreea Pislaru știe întotdeauna ce fapte importante se petrec în detașamente. Lucrul acesta se întîmplă pentru că toți comandanții celor douăzeci de detașamente o recunosc cît este de destoinică și cît de judicios intervine ori de cîte ori este cazul.

— Ceea ce ne-am propus la începutul trimestrului doi, după părerea mea, am și îndeplinit. Să învățăm adică astfel încît să ne putem bucura cu toții de o vacanță binemeritată și să începem ultimul trimestru cu cunoștințe temeinic dobîndite în celelalte două. Cred că acesta este secretul succesului finalului de an. Am lucrat cu spor și în sera noastră din care, de mai mulți ani, satul nostru este aprovizionat cu roșii de toată frumusețea, castraveți, salată verde... Ne pregătim să împrospătăm de primăvară parcul cu terenul de joacă destinat copiilor comunei, în care ne desfășurăm multe dintre activități. Avem spațiu să ne organizăm chiar și focurile de tabără.

Hărnicia noastră este amintită adesea părinților noștri de către tovarășul primar **Petre Gheorghe.**

Desigur, încă mulți alți prieteni au ținut să ne povestească despre detașamentele lor, despre străduințele tuturor pentru autodepășire. În clasele a opta, de pildă, nimeni nu concepe să învețe de nota cinci. Majoritatea dintre absolvenți se vor înscrie la Liceul de petrol din localitate, iar ei știu că acolo se cer cunoștințe temeinice din toate domeniile. Într-a VII-a C, peste jumătate din numărul pionierilor detașamentului au medii peste opt, iar la concursurile pe materii, zece dintre ei au fost prezenți și la faza județeană. **Iuliana Anton,** dintr-a VIII-a B, tocmai aflase că s-a calificat, la biologie, pentru faza națională a concursului, de aceea era foarte emoționată și bucuroasă.

Succese nenumărate și frumoase. Răsplata firească a învățăturii temeinice, a ambiției de a fi mereu și mereu tot mai buni.

ELENA MĂNESCU

FELICITĂRI

pe adresa pionierilor fruntași în întrecerea la muncă patriotică

Acționînd sub mobilizatorul generic **„Fiecare pionier — o faptă de muncă pentru înflorirea patriei"**, încă de la 31 decembrie 1986 pionierii întregii țări au raportat îndeplinirea valorică a angajamentului de muncă patriotică în procent de 107,8 la sută.

Locurile fruntașe au fost cucerite de pionierii următoarelor județe:

Locul I — **municipiul București.**

Locul II — **județul Botoșani.**

Locul III — **județul Dolj.**

Locul IV — **județul Brașov.**

Locul V — **județul Sibiu.**

Locul VI — **județul Cluj.**

Pentru rezultatele obținute pe obiective:

Locul I la colectarea și valorificarea materialelor feroase și neferoase — **județul Botoșani.**

Locul I — la colectarea și valorificarea materialelor refolosibile din hîrtie — **județul Dolj.**

Locul I la colectarea și valorificarea materialelor refolosibile textile — **județul Dolj.**

Locul I la colectarea și valorificarea materialelor refolosibile din polietilenă — **municipiul București.**

Locul I la colectarea și valorificarea sticlelor — **județul Botoșani.**

Locul I la colectarea și valorificarea borcanelor — **județul Dolj.**

Locul I la colectarea și valorificarea materialelor refolosibile din plută — **municipiul București.**

Locul I la colectarea și valorificarea plantelor medicinale — **municipiul București.**

Locul I la colectarea și valorificarea fructelor de pădure — **județul Botoșani.**

Tuturor, redacția le adresează călduroase felicitări și succese tot atît de frumoase, în întrecerea pe anul 1987.

Fotoreporter „Cutezătorii"

● „Bine ai venit, primăvară! Gospodarii noștri sînt, ca de obicei, acolo unde treburile o cer". Astfel și-a intitulat instantaneul, realizat la Școala nr. 14, pionierul **Florin Mocanu,** membru al cercului foto de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din **Botoșani.**

● Cel de-al doilea... inspirat instantaneu, **Florin Mocanu** l-a surprins chiar la Casa pionierilor și șoimilor patriei, în timpul activității colegilor lui de la cercul de columbofilie.

● Micii fermieri de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din **Bicaz,** județul **Neamț,** nu neglijează niciodată controlul sanitar al animalelor de care se îngrijesc. „Acum, la rînd, sînt iepurii de casă", ne explică pioniera fotoreporter **Cristina Corduneanu.**

Ritm

● La 12 ani — interpretă de lieduri și muzică din opere?! E posibil, confirmă Antoanela Gerberea, elevă la Școala nr. 16 din **Timișoara.** Înzestrată cu o voce de excepție, ea a fost descoperită cu prilejul unei serbări pionierești și de atunci a devenit de multe ori solistă a orchestrei „Banatul". Cel mai nou succes? A cucerit premiul I la faza municipală a „Cîntării României" — secția muzică vocală cultă ● **„Carte frumoasă, cinste cui te-a scris!"** Cu acest minunat vers arghezian sînt întîmpinați zilnic numeroșii iubitori de carte care frecventează biblioteca Școlii nr. 6 din **Giurgiu.** Biblioteca numără peste 8 200 de volume și 1 040 de... abonați permanenți ● **În curînd** va fi gata o foarte documentată monografie a vieții și operei lui Ion Codru Drăgușanu. Semnatarii ei? Chiar pionierii din satul natal al autorului „Peregrinului transilvan": **Drăguș, județul Brașov** ● **A apărut** un nou număr al revistei științifice „Alfa", editată la Casa pionierilor și șoimilor patriei din **Craiova.** În cuprins — informații despre știința și tehnica de vîrf a acestui deceniu, dar și despre performanțele membrilor cercurilor tehnico-științifice craiovene. Nu lipsesc testele de matematică, logică, perspicacitate și palpitante povestiri SF semnate de autori-copii ● **Există și o „matematică" a simțămintelor"?!** Da, ne răspund pionierii Liceului industrial nr. 5 din **Deva.** „1 000 de garoafe = 1 000 de mulțumiri adresate îndrăgitului nostru profesor de matematică, cu prilejul zilei sale de naștere" ● **Noi mărturii ale culturii Gumelnița.** Descoperitorii lor sînt membrii cercului de istorie din Comuna **Mînăstirea — Călărași,** care au scos la iveală, de curînd, numeroase fragmente ceramice, unelte, fusaiole, opaițe datînd din neolitic.

MERIT PIONIERESC

DE... DOUĂ ORI ELEVI AI ACELUIAȘI ÎNVĂȚĂTOR!

Într-un sat de pe meleagurile Maramureșului există o școală unde aproape în același timp cu cititul și socotitul copiii învață și alfabetul electronicii: școala din satul Ungurașu, comuna Dumbrăvița.

Cel ce îi inițiază atît de timpuriu în tainele electronicii este tînărul învățător Mircea Costin, care a înființat un cerc tehnico-aplicativ. Pasiunea într-ale tehnicii a făcut însă ca timp de mai mulți ani învățătorul Mircea Costin să devină iarăși... elev! Cu gîndul la copiii lui din acest sătuc maramureșean, el a învățat pentru a dobîndi atestatul unei a... doua meserii — aceea de maistru electronist. Și iată că — încă din clasele a III-a și a IV-a — pionieri precum **Florin Mureșan, Marcel Morar** sau **Mirela Costin** știu să dea viață pe cablaje unor montaje electronice din ce în ce mai complexe. Sînt membrii aceluiași cerc în care mai de mult și frații lor mai mari și-au început ucenicia și au îmbrățișat apoi meserii cu profil electrotehnic, electromecanic sau electronic.

Nu e nimic extraordinar nici în faptul că de mai mulți ani numeroși radioamatori recepționează frecventele semnale ale stației cu indicativul XO5KLA de la Școala Ungurașu, care deține pînă în clipa de față 8 000 de legături stabilite „pe calea eterului" și 44 de diplome republicane sau internaționale. Sau că mulți dintre membrii cercului, precum **Mirela Costin** sau **Florin Pop, Florica Crăciun** sînt campionii unor competiții județene sau republicane de telegrafie și radiogoniometrie operativă. Tot sub „bagheta tehnică" a învățătorului Mircea Costin, cei mai tineri membri ai cercului, împreună cu „veteranii" lui, au reușit să construiască, din materiale recuperabile, un aparat de proiecție, care funcționează excelent fără a fi racordat la... rețeaua electrică! Cum? Simplu, ne spun ei: folosind un motoraș de 12 V (alimentat de o baterie auto) și înlocuind lampa de 220 V cu o lampă cu halogen de 12 V.

ILEANA PIȚA

A ÎNCEPUT ETAPA REPUBLICANĂ A FESTIVALULUI NAȚIONAL „CÎNTAREA ROMÂNIEI“!

Cele mai bune formații de muzică populară, simfonică, ușoară, grupuri vocale, formații de dansuri populare, balet, formații de teatru etc. se întîlnesc pe cea mai înaltă scenă a festivalului. Cu acest prilej, pionierii și școlarii dau glas dragostei lor nețărmurite față de patrie și partid, față de epoca de aur în care au avut fericirea de-a se naște și crește. preluînd de la părinții lor ștafeta muncii și a creației, întîmpinînd prin fapte exemplare viitorul luminos al României socialiste.

Vă prezentăm cîteva formații pionierești remarcate în Festivalul Național „Cîntarea României“. 1) Formația „Cireșarii“, București; 2) Ansamblul folcloric din Tg. Neamț; 3) Orchestra din Poiana Stampei; 4) Formația de balet din Bolintin Vale, Giurgiu.

1

2

3

4

DRAGI CITITORI,

**vă invităm să participați,
în număr cît mai mare,
la concursul nostru literar:**

EROICA '87

Juriul concursului nostru de CREAȚIE LITERARĂ și PUBLICISTICĂ „EROICA“ — aflat la a VII-a ediție — așteapta să trimiteți pe adresa redacției creațiile voastre literare: poezii, povestiri, portrete, reportaje care vor fi inspirate din bogăția realităților din jurul nostru, din marile transformări care se petrec în patria noastră.

Lucrările trimise redacției vor oglindi profundele sentimente de mîndrie patriotică pentru trecutul glorios de luptă al poporului nostru și pentru prezentul socialist, dragostea nemărginită și devotamentul adînc față de patrie și partid.

Cele mai reușite creații literare și publicistice trimise în acest sens, pe adresa redacției noastre — cu mențiunea «Pentru „EROICA '87“» —, vor fi publicate și distinse cu premii, mențiuni și diplome. Vă dorim mult succes!

Îți stă în preajmă, de dimineața pînă seara, prin părinții ce-ți veghează somnul și pașii, prin lacrima mamei ce-ți privește cărările la joacă, la școală, oriunde vei fi cît îi sînt ei zilele binecuvîntate pe pămînt, prin copiii de joacă, prin învățătorul ce-ți deschide cartea pe bancă asupra „Mioriței“ și asupra „Luceafărului“ lui Eminescu.

Îți stă la îndemînă, nu ascunsă în pămînt cu rugină pe ea, ci cu flăcări vii, o comoară mai de preț decît cele rîvnite, o comoară, o avere uriașă care este limba, cuvîntul curat și adînc, și frumos, graiul prin care va pătrunde în sufletul dumitale oceanul de averi spirituale numit înțelepciune.

Cuvîntul vieții, cuvintele în puterea cărora te vei putea face stăpîn împărat asupra firii tuturor lucrurilor, cuvîntul prin care vei pătrunde la cămara de taină a sufletului celuilalt cîștigîndu-i inima și căruia îi spunem Iubire.

Învață să te apropii de ele, de cuvintele luminoase ale limbii părinților tăi: cu ele vei cuceri, putea-vei să cucerești inima celuilalt prin bunătatea lor, prin înțelepciunea graiului ce-l vei adeveri între frații tăi, îți vei dobîndi înfățișarea. Ai încredere în averea aceasta, fă-ți rost de ea, apucă-te de mic s-o cunoști în vederea luminării ființei tale interioare.

Am văzut săli pline de oameni la teatre, în universități, cuceriți ore în șir de frumusețea acestei comori care este poezia limbii române.

Poți cuceri lumea cu puterea cuvîntului, a Logosului înțelept și în limba română te poți dobîndi pe tine însuți.

Luptă-te să intri în această avere și moștenire păstrîndu-ți viața curată, cinstită, fiind bun și harnic, nelăsînd nici o zi fără să adaugi măcar un cuvînt nou cu înțelesurile sale spirituale vieții tale nemuritoare, sufletului tău etern, iubitul meu frate, cutezătorule!

Ioan Alexandru

Alba Iulia

Aşa-s toate cetăţile de pe pămînt
De ziduri mari şi groase-mprejmuite,
Un deal al căpăţinii dincolo de porţi
Unde-s păstori şi staule de vite.

Aici la Alba Iulia i-au spus
Dealul furcilor, la cumpăna străină
Căci înainte de-a fi tras pe roţi
Te spînzurau pe lemn o săptămînă.

Pămîntu-i umed încă de-atîtea suferinţi
Şi dimineaţa roua-i sîngerie,
Săracă ţara de iobagi săraci
Şi năcăjiţi şi oameni de-omenie.

Veşnică amintire celor ce-au iubit
Neprihăniţi senini pînă la moarte
Căci din adîncurile bunului pămînt
Iubirea-nvîrte lumea mai departe.

IOAN ALEXANDRU

„Limba noastră-i o comoară“

Cum vorbim?
Cum scriem?

Mai mult ca gramatica...

Ne-am obișnuit să vorbim despre corectitudinea exprimării în limba română mai ales din punctul de vedere al cuvintelor luate în parte, al proprietății sensului lor, al formei lor gramaticale, al combinațiilor lor imediate, într-un cuvînt, din punctul de vedere al ceea ce am putea numi cu un termen general — și o și facem în limbajul uzual — „gramatică“.

Cu toate acestea, lingviștii atrag mereu atenția — chiar în spațiul rubricii de față — că folosirea corectă a limbii române nu înseamnă numai grija de a da fiecărui cuvînt forma impusă de normele limbii. Gramatica nu este un scop în sine, chiar dacă amintirile noastre școlare o leagă mai ales de analiză, ci trebuie concepută mai curînd ca un fel de „aparat“ pentru crearea mesajelor prin care vrem să comunicăm ceva, cît mai exact, cît mai clar și, de ce nu, uneori cît mai frumos.

Mi s-a întîmplat nu o dată — sînt sigur că și vouă — să fiu martorul involuntar al relatării unei întîmplări de către cineva pentru altcineva, o persoană căreia datele respectivei întîmplări îi erau total necunoscute. Să zicem că această întîmplare era un film sau o carte... Ei bine, ați observat de cîte ori povestirea (căci, de fapt, este vorba de o povestire) conține cuvinte foarte corecte, luate separat, dar este, cum se zice, total dezlînată în ansamblu?

Termeni foarte generali ca „el“, „ea“, „ăla“, „aia“, neînsoțiți de determinări care să-i individualizeze, fac să se piardă logica personajelor și a acțiunii. Ce-ați spune de o relatare ca aceasta: „Și atunci el s-a dus la ăla ca să-l convingă să vorbească cu celălalt, dar nu i-a spus ei nimic ca nu cumva să afle și ăsta, fiindcă el știa că ea îi spune lui tot, iar el e prieten cu ăla“? Gramatica nu suferă aici, iar formele „ăsta“, „ăla“ etc. sînt admise în exprimarea orală și totuși ceva nu merge... Ei bine, imaginați-vă o povestire alcătuită numai din fraze de felul acesta! Țăcănitul ritmic al roților de tren nu reușește nici măcar să te mai adoarmă căci mintea ți-e frămîntată de întrebări: „el“? „ea“? „ăla“?... vorba lui Caragiale: „Știi ce? nu-i spune nimic, fiindcă poate nu ții minte exact persoanele“.

Cineva mi-a povestit o excursie pe care o făcuse, dar încurca atît de rău adverbele „aici“ și „acolo“ încît trebuia să-l întrerup mereu ca să-mi dau seama exact unde se afla: „— Cînd am plecat de la Brașov, era frumos, dar cînd am ajuns în Sinaia, acolo ploua. — Unde? La Brașov? — Nu, la Sinaia. Aici ningea! — Unde, la Sinaia? — Nu, la Brașov!“ Și tot așa.

Există în orice limbă o serie de elemente care reflectă tocmai plasarea celui care relatează față de cele relatate sau în înlănțuirea logică a faptelor. Menirea acestor elemente (pronume, adverbe, forme ale verbului etc.) este tocmai aceea de a asigura o anumită coerență a întregii sale relatări. Utilizarea lor presupune nu numai stăpînirea formelor corecte, ci și o educare a deprinderii de sinteză.

Cineva m-a întrebat odată de ce socotesc o greșeală faptul că spusese: „Cînd am ajuns la el, a plecat de o oră“. Era, desigur, mai mult o grabă în exprimare căci am constatat că interlocutorul meu știa despre existența mai mult ca perfectului în limba română, „plecase“, așa cum ar fi fost corect, dar nu prea știa ce să facă cu el. Mi-a mărturisit chiar, cu o lăudabilă sinceritate, că, din școală, nu-și mai pusese problema acestui timp verbal și că i se părea chiar că nici nu ar fi nevoie să și-o pună deoarece îl folosește destul de rar. Avea dreptate. Există o tendință în acest sens (bunăoară: „Cînd am ajuns la el, mi s-a spus că a plecat de o oră“), dar iată că ceva „mai mult ca gramatica“ — necesitatea coerenței exprimării noastre, pe care o invocam mai sus — sprijină supraviețuirea mai mult ca perfectului.

Intervenția de mai sus ascunde o pledoarie: nu pentru „reînvățarea“ gramaticii, ci pentru folosirea ei în totalitate, pentru educarea continuă a deprinderii noastre de a folosi limbajul prin lectură și — nu în ultimul rînd — prin cultivarea acelei plăceri de a povesti, atît de proprie românului.

CEZAR TABARCEA

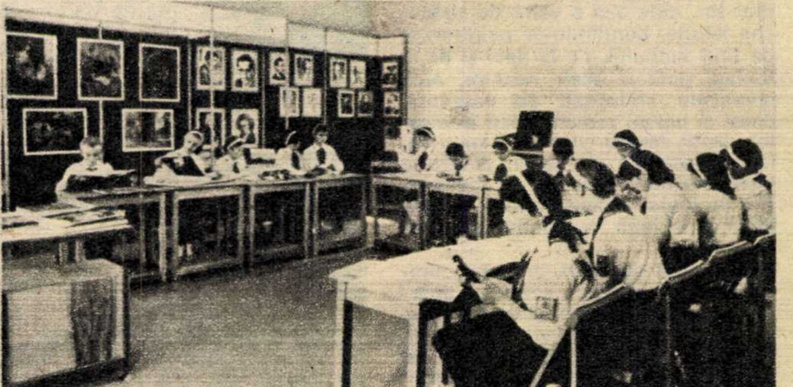

MIC DICȚIONAR DE NEOLOGISME

FRUST: **simplu, rudimentar;** FORTUIT: **intîmplător;** LUCRATIV: **productiv, rentabil;** SINTEZĂ: **a) lucrare care abordează datele esențiale ale unei probleme: b) obținere a unui compus chimic din compuși mai simpli;** INTERLOCUTOR: **participant la o discuție;** SPECIOS: **aparent, amăgitor, înșelător;** A INVOCA: **a) a chema în ajutor; b) a cita, a se referi;** NIȘĂ: firidă, intrînd, adîncitură; A STILIZA: **a da unui text o formă literară.**

Unele dintre cuvintele de mai sus sînt folosite chiar în acest număr al revistei noastre.

Să descoperim împreună:

MUNȚII Apuseni SPAȚIU DE INIMĂ Ș GÎND ROMÂNESC

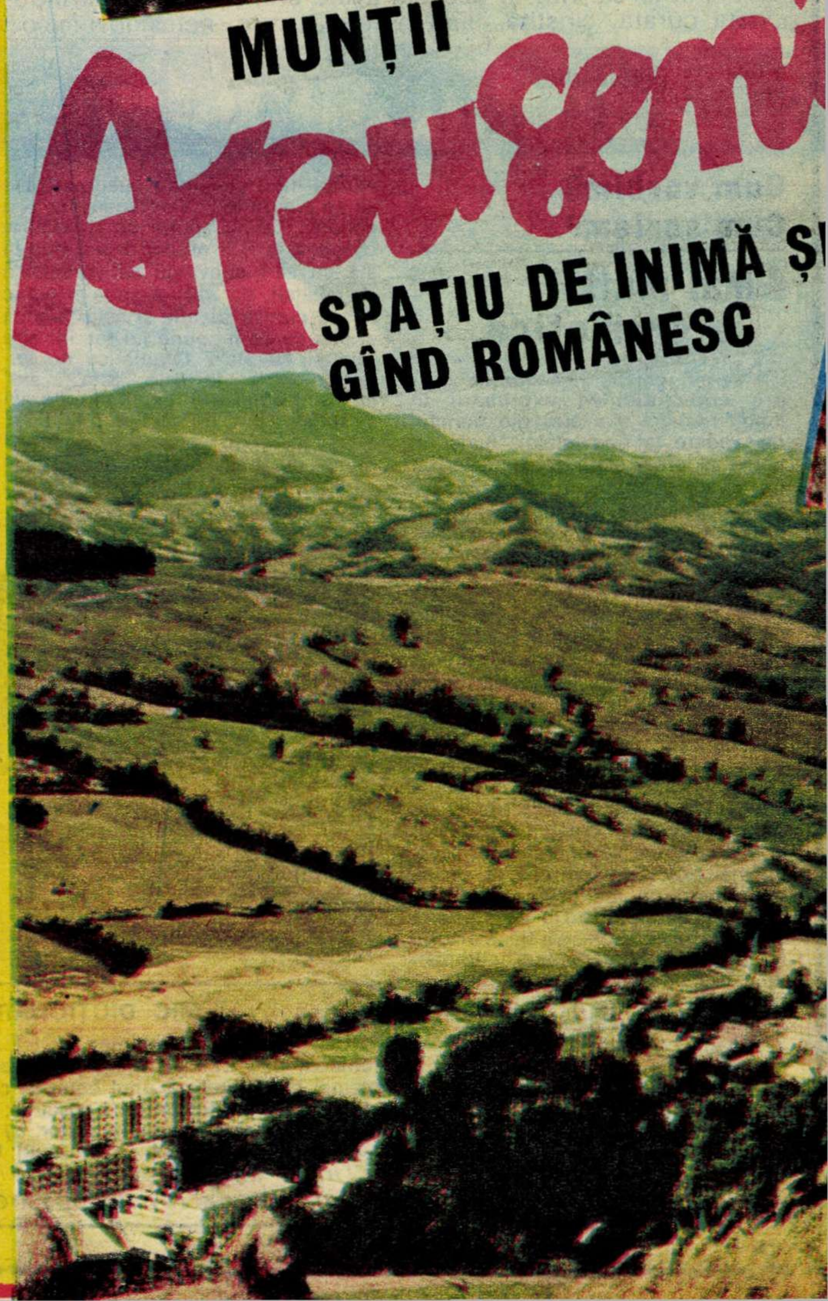

Cind rostim Munții Apuseni, exprimăm ne-nchipuit mai mult decit o noțiune geografică ori o formă de relief, numim un spațiu de inimă și gind care este aleasă podoabă intre frumusețile patriei și, totodată, un spațiu in care istoria patriei este prezentă la fiecare pas, pulsează in fiecare palmă de pămint.

Adevărată „casă“ a apelor transilvane, din Apuseni izvorăsc și-și pornesc drumurile trei Crișuri, două Someșuri, Arieșul și Ampoiul, riuri care, ferestruind munți, creează numeroase cascade (săritori cum le spun oamenii locului, precum Răchitele, Bulboci, Virciorog), canioane și chei — cheile Turzii, Sighiștelului, Luncușoarei, Galbenei și altele, care-s tot atitea porți deschise spre lumea din afara lor. Se mai găsesc aici, in perimetrul lor de circa 20 000 kilometri pătrați, sute de peșteri (Meziad, una dintre cele mai mari din țară, Zmeilor de la Onceasa, Virseci, Porțile Bihorului, Coliboaia și altele, fiecare cu legenda ei), adinci avene (uriașe puțuri verticale săpate de apă in calcarul munților, precum Bătrina, Negru, Gemănata), ponoare prin care apele riurilor se pierd in adincuri spre a apărea iarăși la suprafață la mari depărtări, ghețari (cel din peștera Scărișoara care, cu volumul lui de 50 000 de metri cubi, este cel mai mare din țară și cel din peștera Focul Viu, unde splendidele stalagmite scinteiază feeric in lumina artificială alături de coloanele de gheață), cetăți naturale (Cetatea Rădesei și Cetățile Ponorului, intinse peșteri cu deschideri exterioare.

Din oricare parte ar pătrunde in Apuseni — dinspre Turda pe valea Arieșului, dinspre Alba Iulia pe valea Ampoiului, dinspre Deva spre Brad și mai departe pe valea Luncoiului, dinspre Arad și Oradea pe văile Crișurilor, dinspre Cluj-Napoca pe văile Someșurilor —, călătorul străbate locuri in care omul a trebuit să poarte o necurmată bătălie cu muntele, deosebit de zgircit in locuri bune pentru inălțat case și pentru agricultură. Din adincuri de vremuri, locuitorii Apusenilor au fost obligați astfel să smulgă muntelui vetrele de sat și locurile de arătură. Oriunde s-a aflat teren cit de cit prielnic, fie el cit de mic, a fost intemeiată o gospodărie in jurul căreia s-au adunat, cu timpul, altele, alcătuind un „cimp“, adică un cătun doar cu citeva familii. Casele, adesea singuratice, urcă pină sub streașina pădurii, iar ogoarele, de regulă mici și izolate unele de altele, pot fi intilnite pe văile riurilor și pe versanții munților pină la altitudinea de 1 200 de metri. Din aceste motive, satele zonei sint răsfirate, intinzindu-se adesea pe suprafețe de zeci de kilometri pătrați.

Dar „oamenii țării de piatră“, cum pe bună dreptate au fost numite aceste meleaguri, au găsit posibilitatea de-a compensa puținătatea terenurilor propice agriculturii atit prin creșterea vitelor, cit și printr-o muncă tenace de valorificare a „aurului verde“ al pădurilor și a marilor bogății minerale din adincurile subterane ale munților. Din străvechi timpuri, creșterea vitelor, prelucrarea lemnului și mineritul sint preocupări obișnuite ale locuitorilor acestei zone, preocupări care, impreună cu cadrul natural, și-au pus o puternică amprentă asupra vieții lor, concretizată in arhitectura caselor (toate din lemn), in portul lor (haine, de regulă, din lină, confecționate in gospodărie), in unelte și in folclor, in datinile și obiceiurile lor, toate străvechi și păstrate cu dirzenie peste vremuri și de-o originalitate deosebit de pregnantă. Între acestea din urmă, cele mai vestite sint tirgurile anuale organizate in diferite localități, prilejuri de intilnire și de cunoaștere a oamenilor acestor locuri, obligați ca in restul timpului să trăiască risipiți la mari distanțe unii de alții.

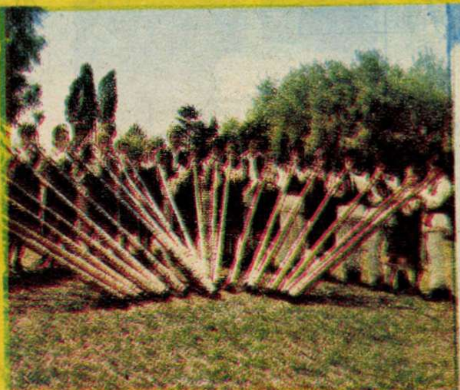

Locuitorii Apusenilor sint legați de munții lor cu mii și trainice fire. Întreaga lor viață și istorie oferă o rară și impresionantă pildă de statornicie și atașament față de vatra străbună. Nici asprimea locurilor, nici greutățile traiului, nici multele vitregii cu care i-au incercat vremurile nu i-au putut niciodată smulge de aici, ei rămînind mereu, prin milenii, oamenii acestor munți. Cu dreptate s-a spus că măreția acestor locuri nu vine numai de la inălțimea piscurilor ori de la sublima sălbăticie a peisajului, ci și de la oamenii lor care au fost și sint tari precum cremenea munților pe care trăiesc.

Oamenii Apusenilor au scris aici nu doar pagini de multimilenară statornicie, ci și de fierbinte dragoste de țară, de luptă pentru dreptate și libertate, pentru dreptul de a fi ei inșiși, de a trăi potrivit firii și obiceiurilor lor. Este aici o vatră de străveche istorie, derulindu-se neintrerupt pe firul timpului, de la daci și de la romani pină in zilele noastre. Aici, izvoarele amintesc de voievozi, cnezi și jupani români aflați in fruntea obștii, mereu cu o mină pe plug, iar cu cealaltă pe sabie, pentru a apăra nu numai munții, ci, mai presus de toate, tezaurul limbii, al datinilor și al legii moștenite din străbuni.

Profundul spirit de dreptate, simțul viu al demnității, setea de libertate ce i-a insuflețit permanent pe locuitorii Apusenilor au făcut ca pe aceste meleaguri să ardă mereu vie flacăra luptei impotriva exploatării sociale și naționale. Cu deosebire din veacul al XVIII-lea, cind asupra Transilvaniei s-a instaurat „jugul de fier“ al Habsburgilor, s-au ținut lanț mișcările protestatare, revoltele, tumulturile, toate prevestind marele război țărănesc de la 1784, condus de Horea, Cloșca și Crișan. Aici, in Apuseni, s-a aprins flacăra răscoalei și, ca un torent ce nu poate fi zăgăzuit, s-a revărsat asupra intregii Transilvanii, pentru„ca mai mult nobilime să nu mai fie“, ca nedreptele rinduieli ale vremii să fie inlăturate și inlocuite cu altele, drepte și bune.

În numele acelorasi idealuri s-au

ridicat la luptă, într-un gînd şi o simţire cu întregul nostru popor, locuitorii Munţilor Apuseni în anul 1848. Aici a fost inima fierbinte a revoluţiei române din Transilvania. La chemarea lui Avram Iancu, mii şi mii de oameni de pe Arieş, Ampoi, de la izvoarele Crişurilor şi Someşurilor, s-au îndreptat în acea primăvară a popoarelor către Blaj, spre a spune răspicat, laolaltă cu întreaga suflare românească, ca nu mai voiau să se hotărască despre ei fără ei, că doreau cu ardoare să scuture nu numai nesuferitul jug al iobăgiei, ci şi impilarea naţională. În marile adunări de la Blaj, prezenţa impunătoare a moţilor — „mîndria mîndrului Ardeal“, cum i-a numit Şt. O. Iosif —, hotărîrea lor de luptă au încurajat inimile, au întărit conştiinţele, au sporit încrederea în biruinţa dreptei cauze naţionale româneşti. Sub conducerea lui Avram Iancu şi a bravilor săi tribuni, Munţii Apuseni au devenit o cetate de nebiruit, apărată de inimi însufleţite de dorul dreptăţii şi libertăţii, de braţe tari precum stîncile munţilor. În acel an greu s-au scris pe văile şi culmile Apusenilor, în satele şi oraşele lor, pagini de neasemuit eroism, dovedindu-se încă o dată că este de neînfrînt un popor ce-şi apără cu orice jertfă glia străbună, fiinţa naţională, dreptul său la viaţă de sine stătătoare.

Imagine din filmul artistic „Horea".

Ca pretutindeni în teritoriile române aflate pe atunci sub dominaţie străină, şi în Munţii Apuseni îşi aflau un viu ecou evenimentele din ţările româneşti de la sud şi răsărit de Carpaţi. Şi aici, biruinţa de la 24 ianuarie 1859 şi dubla alegere a lui Alexandru Ioan Cuza ca domn al Moldovei şi Munteniei s-a gravat adînc în inimi, întărind încrederea în triumful luptei pentru unitate naţională deplină a românilor. Un viu şi profund ecou a avut, de asemenea, în Apuseni, războiul neatîrnării din 1877—1878. Ca şi în alte părţi ale Transilvaniei şi aici cauza ostaşului român luptînd în sudul Dunării a fost socotită ca fiind o cauză generală, a tuturor românilor: s-au înfiinţat comitete şi societăţi pentru adunarea ofrandelor în folosul armatei române; numeroşi tineri au plecat pe tăinuite poteci de munte spre a se înscrie voluntari în mîndra oştire ce pecetluia pe cîmpul de luptă independenţa României; luarea Plevnei a prilejuit ample manifestări de bucurie, la Cîmpeni şi la Baia de Arieş, de pildă, intonîndu-se cîntări patriotice („Deşteaptă-te. române“, „Marşul lui Iancu“, „Hora Unirii), ceea ce a alarmat autorităţile habsburgice care au decis să se deschidă o acţiune judiciară împotriva participanţilor.

În primăvara lui 1894, cînd la Cluj se judeca procesul memorandiştilor, mii de moţi au coborît din munţi în marele oraş transilvan spre a arăta că existenţa unui popor nu se discută, ci se afirmă, că ideile şi idealurile pentru care erau judecaţi memorandiştii erau izvorîte din cele mai profunde aspiraţii ale întregului popor. Cu miile, cu zecile de mii au venit moţii la Alba Iulia, la 1 Decembrie 1918, spre a spune că voinţa lor nestrămutată era una singură — unirea cu patria-mamă, România.

Pe aceste locuri încărcate de istorie, în anii socialismului, cu deosebire în epoca inaugurată de Congresul al IX-lea al partidului, s-a scris o nouă istorie. În octombrie 1966, oamenii Apusenilor l-au întîmpinat, cu alese simţăminte de dragoste şi stimă, pe tovarăşul Nicolae Ceauşescu. Atunci, ca şi cu prilejul altor vizite de lucru întreprinse aici, secretarul general al partidului a adus un cald omagiu dîrzeniei şi neînfricării locuitorilor Ţării Moţilor, adîncii lor iubiri de neam, de patrie, a evocat figurile luminoase ale lui Horea, Cloşca, Crişan şi Avram Iancu, arătînd că amintirea lor şi a faptelor lor va dăinui de-a pururi în conştiinţa poporului român. În semn de înaltă cinstire a istoriei acestor locuri, la Ţebea, lîngă gorunul secular al lui Horea, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a sădit un gorun tînăr, menit să simbolizeze faptul că generaţiile de astăzi continuă să poarte cu aceeaşi dăruire făclia idealurilor şi aspiraţiilor înaintaşilor.

Ca pretutindeni în ţară, vizitele de lucru întreprinse de secretarul general al partidului în Munţii Apuseni au fost urmate de adînci prefaceri înnoitoare în viaţa oamenilor de aici, în înfăţişarea aşezărilor moţeşti. În această zonă au fost amplasate puternice unităţi industriale — Combinatul cuprifer Roşia-Poeni, întreprinderile de prelucrare a lemnului, de textile şi ţesături la Cîmpeni, Abrud, Baia de Arieş, Întreprinderea de prelucrare a metalelor neferoase de la Zlatna; s-au dezvoltat continuu exploatările miniere de la Baia de Arieş, Roşia Montană, cele din zona Bradului. Apele Someşului au fost zăgăzuite şi forţa lor pusă să producă energie şi lumină. Pe această bază s-au creat mii şi mii de noi locuri de muncă, s-au născut şi afirmat aici zeci şi zeci de profesii noi. Astăzi moţii nu mai sînt nevoiţi să plece prin ţară „cu doniţi şi cu ciubară“, cum spune cîntecul vechi, ci trimit în ţară şi peste hotare roadele muncii lor, ale priceperii şi hărniciei, ale dragostei lor pentru frumos. S-a schimbat din temelii înfăţişarea aşezărilor zonei, la Brad, Zlatna, Abrud, Cîmpeni, Baia de Arieş, înălţîndu-se mii de apartamente noi, spitale, cinematografe, hoteluri.

Munţii Apuseni. În această „ţară de piatră“, oamenii tari precum cremenea stîncilor, cu adîncă iubire pentru vatra lor străbună, făuresc astăzi un nou destin locurilor, pe măsura eroicei lor istorii, pe măsura timpului pe care îl trăiesc acum.

SILVIU ACHIM

PIONIERI ÎN ÎNTRECERILE „DACIADEI"

CUPA „PIONIERUL" LA TENIS DE MASĂ, EDIȚIA 1987

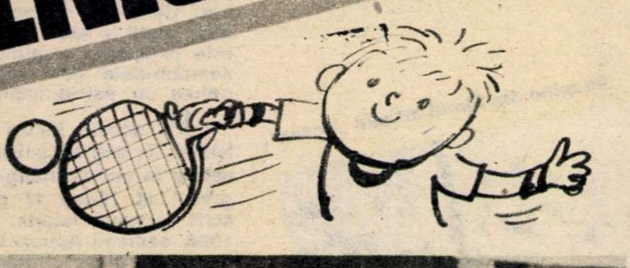

Faptele confirmă: în acest sport, pînă mai ieri considerat a fi „de agrement" (în prezent însă **olimpic**), marile împliniri trebuie, obligatoriu (altfel nu se poate), realizate de la vîrste cît mai mici. Este o concluzie judicioasă a tehnicienilor și, totodată, motivul pentru care Consiliul Național al Organizației Pionierilor vine, și-n acest sport, în sprijinul performanței, incluzînd între disciplinele sportive pentru pionieri și școlari, cu finală pe țară, și tenisul de masă. Profesorul și antrenorul craiovean Virgiliu Bălan, cel care a dat la iveală o serie întreagă de talente intrate în circuitul național și chiar internațional al performanței (pe M. Firănescu și V. Florea, pe Cristian Tințan și M. Nicorescu, pregătiți de el încă de la vîrsta pionieriei), ne spune: **«Inițiativa C.N.O.P. este nu numai inspirată, ci și deosebit de eficientă, atît prin stimularea practicării intense a acestui sport la nivelul detașamentelor și unităților pionierești, în secțiile de specialitate ale caselor pionierilor și șoimilor patriei și-n cluburile sportive „Pionierul", cît și prin posibilitatea deosebită de afirmare, de la cea mai fragedă vîrstă, pe care le-o oferă celor mai dotați și mai ambițioși dintre ei".**

Părînd a putea fi descifrat și practicat aparent ușor, ca într-o simplă... joacă, tenisul de masă e, în realitate, un sport la fel de dificil și de greu ca oricare altul. Dificultățile și greutățile lui sînt descoperite repede de cei care i se dedică, încercînd să pășească pe drumul performanței. Cu atît mai îmbucurător este faptul — evidențiat și în actuala ediție a Cupei „Pionierul", desfășurată la Craiova — că disciplina aceasta sportivă are în momentul de față în rîndurile pionierilor și școlarilor noștri nu sute, ci mii de adepți, prieteni devotați pe întreg cuprinsul țării.

Sînt, în țară, numeroase centre în care tenisul de masă e practicat zilnic de către pionieri, cu rezultate dintre cele mai bune. De data aceasta însă ne vom opri numai asupra a două dintre ele: la cel din Craiova, județul Dolj, și la cel din comuna Pietroșani, județul Teleorman. Cel din Craiova (antrenor, profesorul Virgiliu Bălan) este de departe cel mai puternic centru de copii din țară. Și asta atît prin dotările de care dispune, cît și prin rezultatele deosebite obținute în cadrul diverselor întreceri, inclusiv prin cîștigarea actualei ediții a Cupei „Pionierul", la băieți, de către **Corneliu Dirmeț**, reprezentantul județului Dolj. Aici, peste o sută de copii practică tenisul de masă, fiecare dintre aceștia aspirînd — și avînd realmente toate posibilitățile, toate șansele — să se afirme în marea performanță.

Dar alături de acest centru (și ca o consecință a „ambițiilor" stîrnite de rezultatele obținute aici), și alte centre din țară sînt angajate plenar în descoperirea și modelarea unor viitori performeri din rîndurile purtătorilor cravatelor roșii cu tricolor. Dacă acest lucru se întîmplă în unele orașe cu tradiție (Buzău, București, Arad, Cluj-Napoca, Tg. Mureș, Rîmnicu Vîlcea, Slatina), e încurajator faptul că și alte localități, chiar și cele din zonele rurale — cum este, de pildă, cel din **Pietroșanii Teleormanului** — doresc să se afirme în acest sport. Anul trecut, la finala de la Arad, unitatea de pionieri din această localitate a dat un campion al „Daciadei" la tenis de masă, pe **Ciprian Mitrănuș**; acum iată, din nou, o prezență între campionii de la Craiova; pioniera **Nicoleta Mina**, cîștigătoarea locului întîi la fete. E drept, la Pietroșani—Teleorman, tinerii sportivi și-au amenajat o excelentă bază materială (7 mese în școală și alte trei în comună). Nu e deci exclus ca din Pietroșanii Teleormanului să se afirme în performanță elemente dintre cele mai talentate, așa cum s-au dovedit a fi campionii mai sus amintiți.

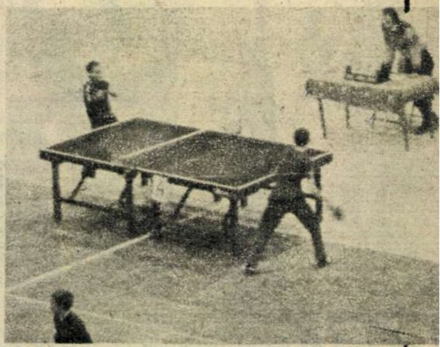

Acestea sînt... revelațiile întrecerilor din cadrul recentei ediții a Cupei „Pionierul" la tenis de masă, întreceri la care au luat parte cei mai buni pionieri-sportivi din întreaga țară. Ele — aceste întreceri —, pe lîngă momentele de mare tensiune și de real și pasionant spectacol pe care ni le-au oferit, ne-au dat — ceea ce e mult mai important — și certitudinea că și-n acest sport — repetăm, **olimpic** — pășim în momentul de față pe un drum bun, un drum care-i va duce, fără îndoială, pe unii dintre pionierii-tenismeni de astăzi pe cele mai înalte trepte ale podiumurilor atît în concursurile interne, cît și în cele internaționale.

TIBERIU STAMA

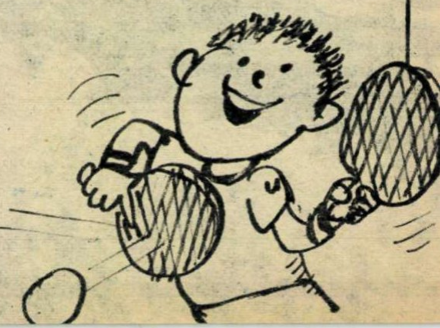

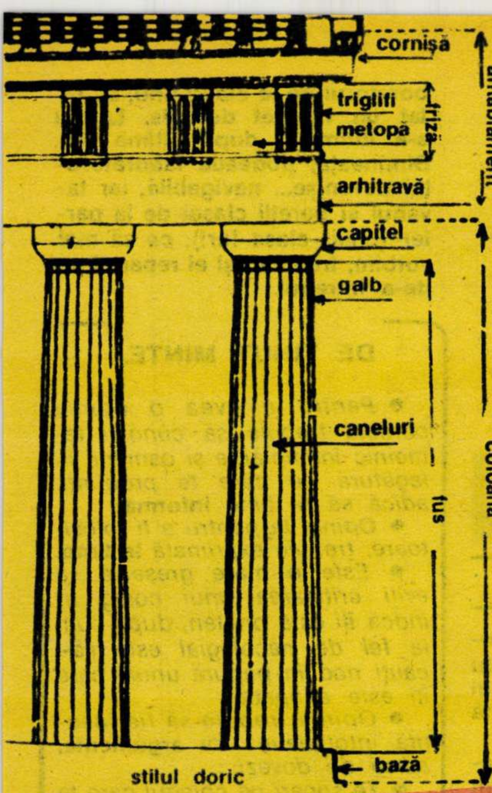

stilul doric

STILURI ARHITECTONICE ÎN ANTICHITATE

Vom începe, așadar, scurta noastra incursiune în Grecia antică, cu a sa civilizație clasică, o civilizație care ne-a lăsat inestimabile valori, acele unice, impresionante **acropole** (cetăți), în care artiștii, maeștrii neîntrecuți au realizat, ceea ce și astăzi putem admira, monumente de arhitectură și artă care au dat strălucire acelui secol al lui Pericle (420—329 î.e.n.). Ele stau mărturie a colaborării dintre Fidias, marele sculptor, prieten al lui Pericle, și alți mari „arhitectori" și artiști precum Ictinos, Calicrate, Mnesicle, Calimah, pentru a nu-i numi decît pe aceștia.

Este epoca perfecțiunii atinsă de maeștrii în realizarea **stilurilor doric și ionic,** în dăltuirea ornamentelor și sculpturilor aproape însuflețite, o epocă a marilor gînditori, geometri, savanți și poeți.

Plutind, parcă, pe cerul azuriu al Atenei, cetatea Acropolei este locul unde conviețuiesc de mii de ani masivul **stil doric** și coloanele marelui templu al Partenonului și elegantul stil ionic al Erehteionului, vegheat cu răbdarea și demnitatea atîtor mii de ani de către cele șase **cariatide** (sculpturi-coloane reprezentînd femei în frumoase veșminte)

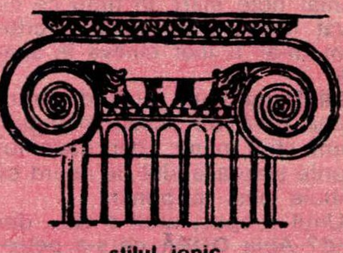

stilul ionic

- **Stilul doric-grec** ce împodobește nenumăratele monumente ale acestei. perioade reflectă culmea unui stil arhaic cu o vechime de... 3 secole înaintea Partenonului! Mai toate monumentele acestui stil sînt alcatuite dintr-o serie de coloane (stîlpi de piatră) ce înconjoară și pe care se reazemă, de fapt, construcțiile.

Coloanele sînt compuse din **capitel,** la partea superioară, din **fusul coloanei** (adică stîlpul propriu-zis) și era brăzdat pe verticala de niște adîncituri numite **caneluri.** Fusul coloanelor, printr-o măiastră gîndire, se subțiază către vîrf (se galbează); creînd impresia unei înălțimi și mai mari (de monumentalitate) și este format din mai multe lespezi sau tamburi de forma unui trunchi de con (tronconice), asamblați cu ajutorul unor scoabe din bronz fixate într-un căuș de plumb.

Antablamentul (adică partea superioară coloanelor) este format dintr-o suprapunere de blocuri din marmură sau piatră rezemate pe coloane și alcatuit la rîndu-i din trei subdiviziuni denumite: **cornișă** (la partea superioară a antablamentului), **friza** și **arhitrava** (la partea inferioară).

Lumina puternică a soarelui mediteranean mîngîie de veacuri basoreliefurile de pe **metopele** frizei — aducere aminte a unor episoade eroice și mitologice. La vremea lor au fost colorate în tonuri vii, dar vitregiile timpului le-au făcut să dispară.

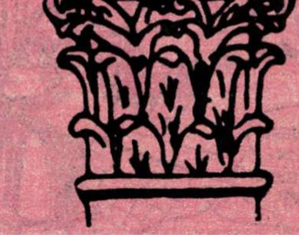

stilul corintic

- **Stilul ionic-grec** sau atic (de la Atica — regiune în sudul peninsulei grecești) —, de o exuberanță feminină, își are originile în Asia Mică elenică la Priene, Efes sau Alicarnas. Zvelte sau robuste, formele din care sînt plăsmuite coloanele acestui stil ne întîmpină la intrările multor monumente. Prin varietatea de forme, prin **volutele** „caligrafiate" ale capitelului, care parcă scrutează cu ochiul lor zările, **Ionicul** este mereu altul în fiecare monument în parte.

Antablamentul este format din cornișă, friză, arhitravă.

Fusul coloanelor ionice are la bază niște inele denumite **toruri,** fiind și el săpat cu **caneluri,** subțiindu-se către vîrf. Această subțiere se numește după cum am mai amintit: **galb.**

- **Stilul corintic-grec.** Legenda spune că forma și bogăția de ornamente ale capitelului corintic ar fi fost inspirate sculptorului, pe nume Kallimachos (sec. V î.e.n.), de frunzele și lujerii Acantului crescut și înconjurînd coșul de lucru depus pe mormîntul unei fete din Corint... Legendă sau nu, oricum, originea vegetală a motivului decorativ stilizat pe capitel este clară. Diferit de stilurile doric și ionic, cel corintic (răspîndit în Grecia către sfîrșitul secolului IV î.e.n.) capătă forme mai puțin geometrice decît primele, dar foarte elegante, variate și de mare complexitate.

Cuvîntul arhitectură derivă din verbul grecesc **tatsso** *care înseamnă „a combina". Prefixul grecesc* **arhi** *înseamnă „la înalt grad". Deci arhitectură = a combina la un înalt grad, la un înalt nivel artistic. Arhitectura în accepțiunea actuală înseamnă știința și arta de a proiecta, de a construi sau știința și arta de a construi, a dispune și ornamenta edificii. Același verb tatsso a generat cuvintele text și textură care înseamnă tot un fel de a combina. Deși arhitectură se face din timpuri străvechi, cuvîntul în sensul și forma pe care o cunoaștem a intrat în limbile europene abia în prima jumătate a secolului al XIV-lea.*

Arhitect A. MARCU

SEMAFOR

TU

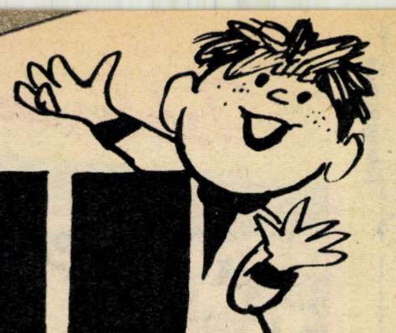

CE PĂRERE AI?

Pe adresa rubricii a sosit o intrebare...

Ce credeți că e mai important: să rezolvi o problemă sau să formulezi o problemă?

Nu vă grăbiți să afirmați că numai rezolvarea problemei e importantă! Probleme nerezolvate s-au mai văzut (dacă-mi permiteți, chiar și prin caietele voastre...), dar ați întîlnit vreodată rezolvări **fără** probleme sau răspunsuri **fără** întrebări?!

Pînă și cei mai neglijenți elevi, care pun alandala semnele de punctuație sau nu le pun deloc, nu uită niciodată să pună semnul întrebării! Este cel mai dinamic semn de punctuație, ambasador al adevărului și dirijor al raționamentelor noastre.

Iată de ce îi mulțumesc **Aureliei Ardeleanu** din clasa a V-a, Comănești—Bacău; pe lîngă multe alte lucruri chibzuite pe care le face acasă și la școală, își adaugă în palmares meritul de a ne trimite pe adresa acestei rubrici o scrisoare în încheierea căreia formulează o întrebare foarte interesantă:

„POATE OARE UN ELEV CU NOTE SLABE SĂ-ȘI SPUNĂ PĂRERILE CRITICE DESPRE COMPORTAREA COLEGILOR?“

Primul lucru pe care se cuvine să-l aplaudăm este importanța pe care Aurelia o acordă faptului de a-ți spune părerea, adică de a avea o **opinie** în legătură cu tot ce se întîmplă în viața clasei și a școlii, în activitatea ta și în aceea a colegilor tăi.

Aurelia, deși elevă într-o clasă mai mică, are o gîndire de mare clasă. Ea a înțeles că formarea unei opinii este manifestarea superioară a inteligenței și a spiritului cetățenesc. Și nu numai atît. Atunci cînd îți spui părerea în mod critic sau autocritic despre un anumit lucru, înseamnă că ai curajul de a fi de partea acestui lucru, dacă merită, sau împotriva lui, dacă nu merită.

Scrisoarea Aureliei mi-a amintit de o altă corespondență primită însă de la un cititor din clasa a VIII-a, cu prilejul anchetei noastre „Lucrul potrivit la timpul potrivit“, lansată acum cîteva săptămîni. **El se referea la obiceiul unui „trio“ de colegi năbădăioși, Titi-Sandu-Dan, care se îndulciseră la a se distra exact acolo unde nu trebuie. Tablou obișnuit în astfel de cazuri: alergătură pe culoare, țopăială pe bănci, șușoteală la ore, fotbal prin mijlocul străzii, glume proaste pe seama colegilor etc.**

Ce spun colegii?

Acest „trio“ devenise o povară, dar colegii nu se grăbeau să intervină. Corespondentul nostru i-a întrebat „de ce?“ Iată cîteva răpunsuri:

Chiropol Florin: — Sînt prieten vechi cu Sandu, nu puteam să-l supăr.

Popovici Andrei: — Dacă mi-aș fi închipuit unde se va ajunge, de mult le-aș fi atras atenția!

Ghițulescu Ilie: — Da, Titi, Sandu și Dan se purtau ca niște nesuferiți, însă Titi învață foarte bine (nota redacției: Atenție, recitiți întrebarea Aureliei!), are numai note mari, în timp ce eu învăț foarte slab. Dacă îi criticam m-ar fi luat cineva în seamă?

Miulescu Toni: — Aud pentru prima oară de aceste nereguli, n-am știut nimic, dar dacă lucrurile stau așa sînt de acord că trebuie puși la punct!

Unul a spus, altul a zis... dar cînd? Abia **DUPĂ** ce s-a petrecut o abatere grosolană, ieșită din comun: **Titi-Sandu-Dan, în urma unei runde de joacă în laboratorul de la etajul unu, au uitat un robinet deschis. Lucrul s-a întîmplat după ultima oră. Dimineața, podeaua laboratorului devenise... navigabilă, iar tavanul și pereții clasei de la parter (chiar clasa lor!), ce să mai vorbim, trebuiau și ei reparați pe de-a întregul.**

DE ȚINUT MINTE...

- *Pentru a avea o opinie corectă trebuie să cunoști temeinic întîmplările și oamenii în legătură cu care te pronunți, adică să fii bine* **informat.**
- *Opinia ta, pentru a fi folositoare, trebuie exprimată* **la timp.**
- *Este o mare greșeală să eviți criticarea unui coleg fiindcă îți este prieten, după cum la fel de necolegial este să-i cauți nod în papură unuia care îți este antipatic.*
- *Opinia trebuie să fie însoțită întotdeauna de* **argumente,** *adică de dovezi.*
- *Te superi pe colegul care te critică? Dacă nu te superi, înseamnă că ești inteligent și ai un caracter ferm.*
- *Ar fi o eroare să credem că* **o opinie** *înseamnă numai o părere critică! Nu te feri să-ți exprimi, atunci cînd e cazul,* **opinia favorabilă, prin care subliniezi meritele** *colegilor ale căror fapte se cuvin remarcate!*

Răspunsul la întrebarea Aureliei este DA!

Sigur că, rostit de un coleg eminent la învățătură, prietenos, talentat, chipeș, sportiv, vesel etc., adevărul sună mai convingător, dar atenție: calitățile de mai sus sînt ale acelui coleg, nu ale adevărului!

Colegul Aureliei procedează deci foarte corect atunci cînd își exprimă părerile critice la adresa unor colegi. De vreme însă ce învață slab, îi putem reproșa, la rîndul nostru (și încă foarte serios), **lipsa părerii autocritice.** Asta da. Opinia critică nu poate fi concepută fără opinia autocritică! Și, în general vorbind, nici nu poți realiza mare lucru în viață dacă nu te deprinzi să te judeci pe tine însuți cu toată sinceritatea. Toți marii inventatori, scriitori, gînditori și oameni politici au fost înzestrați cu un ascuțit spirit autocritic, altfel n-ar fi reușit să-și realizeze proiectele. Colegul Aureliei are șansa ca, formîndu-și și el o sinceră părere autocritică, să devină un elev foarte bun, ceea ce sîntem siguri că se va întîmpla.

În concluzie, să reținem că nu există nici un coleg care să nu fie demn de a-i pune întrebarea **„Tu ce părere ai?“** După cum fiecare este obligat de însăși calitatea sa de om să spună: **„Iată ce părere am“.**

OVIDIU ZOTTA

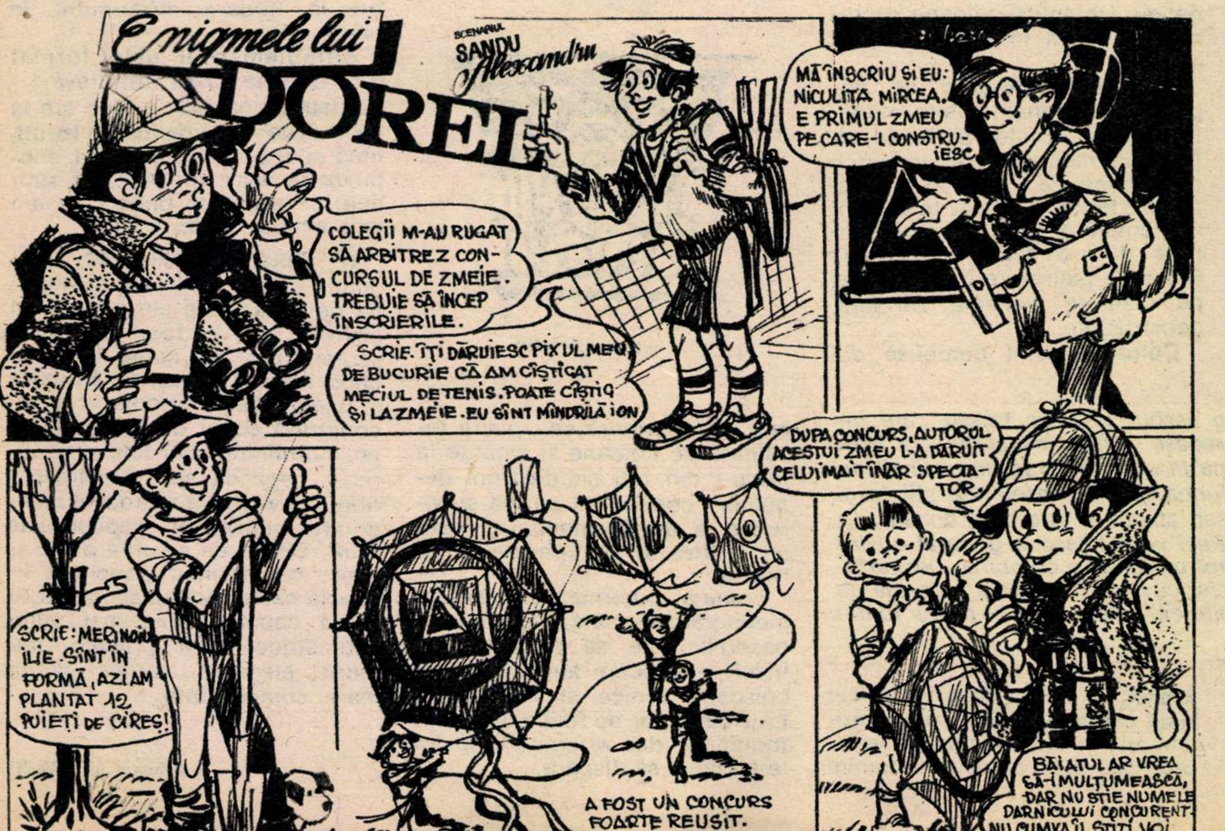
Enigmele lui
DOREL
SCENARIUL SANDU Alexandru
COLEGII M-AU RUGAT SĂ ARBITREZ CONCURSUL DE ZMEIE. TREBUIE SĂ ÎNCEP ÎNSCRIERILE.
SCRIE. ÎȚI DĂRUIESC PIXUL MEU, DE BUCURIE CĂ AM CÎȘTIGAT MECIUL DE TENIS. POATE CÎȘTIG ȘI LA ZMEIE. EU SÎNT MÎNDRILĂ ION
MĂ ÎNSCRIU ȘI EU: NICULIȚĂ MIRCEA. E PRIMUL ZMEU PE CARE-L CONSTRUIESC
SCRIE: MERINOIU ILIE. SÎNT ÎN FORMĂ, AZI AM PLANTAT 12 PUIEȚI DE CIREȘ!
A FOST UN CONCURS FOARTE REUȘIT.
DUPĂ CONCURS, AUTORUL ACESTUI ZMEU L-A DĂRUIT CELUI MAI TÎNĂR SPECTATOR.
BĂIATUL AR VREA SĂ-I MULȚUMEASCĂ, DAR NU ȘTIE NUMELE DARNICULUI CONCURENT. NU CUMVA ÎL ȘTIȚI VOI

Ați întrebat? Vă răspundem!

NICOLAE DIACONEASA din ALBA IULIA ne întreabă de cînd se folosește sarea în alimentație.

Primele mărturii scrise asupra utilizării sării în alimentație le avem de la egipteni, care, cu 5 000 de ani în urmă o foloseau la conservarea cărnii. Mai tîrziu, grecii au folosit-o la prelucrarea peștelui sărat, iar dacii, la prepararea brînzeturilor foarte sărate. În antichitate, sarea se obținea cu greutate, romanii utilizînd-o ca monedă de schimb. În același fel, sarea a fost folosită multă vreme în Africa, Asia Centrală, America Centrală și cea de Nord. Și în prezent în unele zone din Africa, o strachină de sare este schimbată pe două de grîu.

Astăzi este știut că atît în apele oceanice cît și pe scoarța terestră există mari rezerve de sare. În multe locuri ale Terrei se află munți întregi de sare, cel mai mare dintre ei fiind considerat Muntele Cardone din Spania. Cît privește extracția sării, din cele mai vechi timpuri, fenicienii, grecii, ca și alte popoare ale antichității o extrăgeau din apa mării, prin evaporare, cu ajutorul căldurii solare. Dioscoride, botanist și medic grec din sec. I e.n., relatează că cele mai vestite locuri legate de extragerea sării din apa mării se aflau în insulele Cipru și Sicilia. Această metodă se mai folosește și azi în Italia, Grecia, pe coastele Africii de nord și de vest. Kuweitul obține sarea din apa mării, folosind procedee mai noi, prin care se obține concomitent și apă potabilă.

GEORGETA RAINEA din ORADEA vrea să știe care este cea mai nordică așezare din lume.

Este vorba de satul Siarapaluk, situat în nord-vestul Groenlandei, locuit de circa 70 de eschimoși polari. Cu excepția verii, așezarea este acoperită permanent de zăpadă și gheață. Pentru a supraviețui în mediul neospitalier al marelui nord, locuitorii se ocupa în special cu vînătoarea mamiferelor marine. Puține popoare ale lumii duc o viață atît de aspră ca eschimoșii polari! În timpul lunilor de iarnă, cînd termometrul scade sub 40 de grade, tradiționalele lor veșminte de blană — pantaloni din blană de urs alb și haină din piele de ren —, îi protejează împotriva frigului. Încălțămintea eschimoșilor polari este din piele de focă îmblănită.

Sania trasă de cîini este în continuare singurul mijloc de transport în timpul iernii. Pentru un eschimos cu 16 cîini și o familie de hrănit, viața este o pîndă fără sfîrșit. El vînează mai ales foci și morse, dar și urși albi și păsări marine. Locuitorii Siarapalukului au șansa de a găsi cîrduri de morse chiar în apropierea satului lor.

Cei mai mulți eschimoși din acest sat trăiesc în căsuțe de lemn cu două încăperi, încălzite cu cărbune sau păcură. Nu există electricitate, nici apă curentă. În localitate funcționează o școală ale cărei cursuri sînt obligatorii pentru toți copiii între 7 și 12 ani.

GEORGETA IAMANDI din BUCUREȘTI vrea să știe care este cea mai mare floare de pe glob.

Este vorba de Rafflesia Arnoldi — cunoscută pînă azi ca fiind cea mai mare floare de pe glob. Ea crește în pădurile tropicale din insulele Sumatra, Djawa și Kalimantan. Circumferința unei astfel de flori este cît o roată de camion. În corola ei încap 4—5 litri de apă. Petalele, lungi de jumătate de metru, sînt acoperite de pete roșii și albe. Înainte de a înflori, bobocul seamănă cu un cap de om. Ca plantă parazită care trăiește pe rădăcinile unor liane, Rafflesia Arnoldi nu are tulpină, nici frunze.

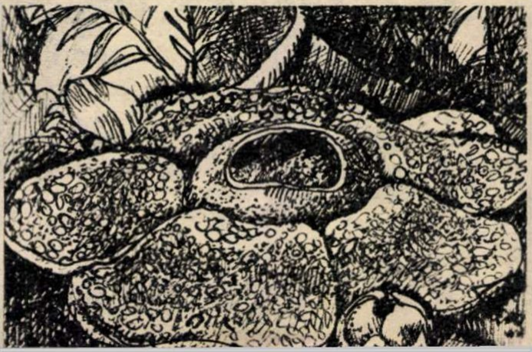

Olguța
VĂ SFĂTUIEȘTE

De la o zi la alta doriți să vă îmbrăcați mai frumos, mai modern. Niciodată nu vorbiți despre îmbrăcăminte fără să faceți referiri, în primul rînd, la culoare, apoi la croiala acesteia. Preferați anumite culori, dar ați vrea să le încercați pe toate. Graiul culorilor trebuie învățat continuu. Cum? De unde? Observînd armonizarea culorilor din natură, trecînd cît mai des pragul expozițiilor de pictură, privind cu atenție paginile color ale acestei reviste, pentru că și arta grafică oferă un larg și remarcabil cîmp căutărilor puterii combinațiilor forme-culori etc.

În vestimentație trebuie să alegeți acele culori care să vi se potrivească cel mai bine, să se armonizeze cu voi înșivă. Pentru ca să dobîndiți o notă personală în felul de a vă îmbrăca, și de a nu face notă discordantă cu cei din jur, trebuie să deprindeți cîteva reguli ale armoniei cromatice:

■ Folosiți culori vii, luminoase, în tonuri calde, deoarece ele exercită o influență directă, bună asupra voastră ■ Nuanțele prea tari sau prea mohorîte sînt obositoare și nepotrivite pentru voi. Virtuțile contrastului trebuie luate în seamă deoarece suprimă monotonia coloristică ■ Cînd purtați una sau două culori, mai alegeți-o și pe cea de-a treia, dacă celelalte sînt într-o nuanță intensă, și invers. Dacă îmbrăcați o fustă sau un pantalon bej și o bluză roșie, nu purtați o vestă sau un pulover în aceeași nuanță cu fusta ori bluza, ci maro sau negru. Pantofii pot fi roșii, maro ori negri ■ Cînd asortați două culori uni, alegeți un detaliu înflorat, ecosez, în buline ori dungi, sau într-o culoare armonios contrastantă. Dacă materialele sînt înflorate, în dungi sau ecosez, cordonul, buzunarele și eventualele paspoaluri pot fi într-o nuanță care domină cel mai puțin în material ■ Adesea vă îmbrăcați în trei-patru culori (nu mai mult!). Alegeți tonuri apropiate ale aceleiași culori, care constituie combinații interesante și moderne: grena cu ciclamen, roz-viu și roz pal; bleumarin cu bleu-viu, bleu pal și alb; bleumarin cu turcoaz și bleu-pal; turcoaz cu verde-oliv; turcoaz cu galben și portocaliu. Indiferent de modă, albul și negrul rămîn o combinație sobră, elegantă.

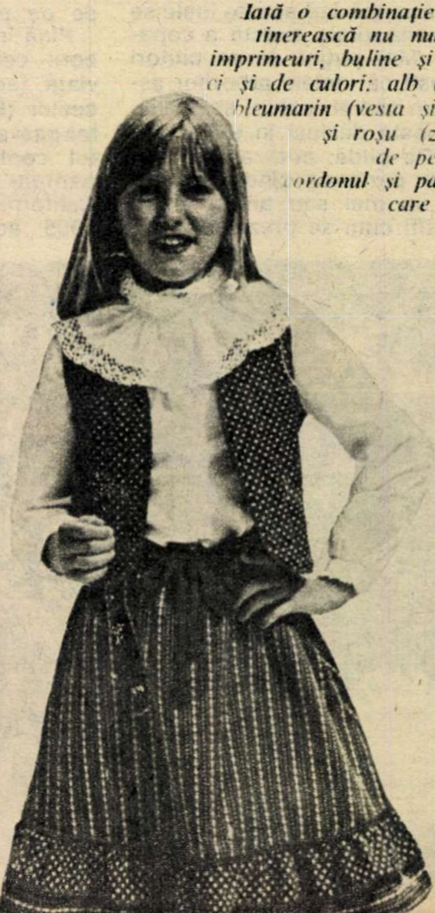

Iată o combinație foarte tinerească nu numai de imprimeuri, buline și dungi, ci și de culori: alb (bluza), bleumarin (vesta și fusta) și roșu (zigzagul de pe fustă, ordonul și paspoalul care tivește vesta).

Cei mai bătrîni arbori din lume

Care dintre cititorii „Cutezătorilor" nu știe că trecerea fiecărui an lasă o urmă de neșters în trunchiul copacilor, sub forma unui inel de creștere, care poate fi văzut odată cu tăierea arborelui? Că numărînd aceste inele se poate afla vîrsta exactă a copacului? Mai puțini dintre cititori știu însă că inelele arborilor ascund un secret: ochiul specialistului poate desluși în ele și alte date. De pildă, cum a fost vremea în perioada cînd s-a construit un inel sau altul.

Să afli cum se prezenta clima Pămîntului într-un loc sau altul în urmă cu sute sau chiar mii de ani — ce interesant! Aceasta i-a determinat pe oamenii de știință din diferite țări să încerce identificarea celor mai bătrîni arbori de pe planetă.

Pînă în prezent se pare că arborii cei mai vechi, rămași în viață, fac parte din familia pinaceelor **(Pinus aristata** sau **Pinus longaeva)** și trăiesc în sud-vestul continentului american, pe pantele muntoase din munții Californiei. Descoperiți în anul 1955, acești arbori au o existență de mai multe mii de ani. După aprecierea specialiștilor cel mai vechi pin de aici ar avea mai bine de 4 900 de ani. Se știe că, în general, coniferele pot atinge o durată a vieții între 200 și 300 de ani. Fixați cu tărie în sol de secole, înălțimea pinilor aristata nu depășește mai mult de 7,50 m. Ei au o creștere foarte lentă, de cel mult 2,5 cm la o sută de ani. Lemnul de Pinus aristata este astăzi, într-adevăr, pe jumătate fără viață, însă el nu se descompune grație atmosferei secetoase, de deșert, în care se află. Circulația sevei este asigurată de unele celule încă vii, care sînt protejate de învelișul gros și scorțos al arborilor seculari. Izolați de toate celelalte vegetații, acești arbori își duc viața la peste 3 000 m altitudine, pe un sol foarte arid.

Descoperirea pinilor aristata, viața lor lungă cît și capacitatea acestora de adaptare de necrezut i-au pasionat pe botaniști. Cu începere din anul 1958, întreaga suprafață acoperită cu acești arbori este riguros protejată și încredințată cercetătorilor științifici, cu speranța că acești pini străbuni își pot dezvălui sau confirma trecutul îndepărtat al planetei noastre, înscris sub coaja lor groasă.

Astfel, climatologii consideră că după retragerea ultimei glaciații, în urmă cu cca 11 000 de ani, începe perioada atlantică, umedă și caldă, cînd pinii aristata erau... o plantă tînără. Urmează apoi, foarte brusc, o perioadă secetoasă, cu climat continental, însoțită de cca 1 500 de ani de temperaturi scăzute. În jurul anului 1000 din era noastră se instalează o perioadă relativ caldă și secetoasă care persistă și astăzi.

Multe din aceste perioade climatice au rămas, într-adevăr, „înscrise" pe cercurile concentrice existente în trunchiurile pinilor străvechi. Numărul cercurilor care corespund cu creșterea succesivă anuală a pinilor aristata permite nu numai cunoașterea vîrstei lor, dar prin grosimea cercurilor pune în evidență și succesiunea perioadelor climatice trăite de bătrînii arbori. În urma acestor cercetări s-a putut naște și noua știință — **dendroclimatologia.** Se știe că una dintre metodele de datare arheologică este și cea furnizată de cercetarea atentă asupra unui lemn vechi sau asupra unor obiecte provenite din săpături. Tot așa studierea pinilor aristata a permis în mod științific determinarea scării timpului pînă în preistorie și, totodată, reconstituirea climatului din secolele trecute. Deci, pe lîngă perioadele mai umede, calde și apoi mai reci din trecutul mai îndepărtat al Terrei, trunchiurile de Pinus aristata au consemnat și ultima perioadă lungă de secetă deșertică, din zonă, care împreună însumează mai multe mii de ani, chiar dacă azi mulți dintre acești pini sînt fără viață deplină.

Studierea atentă a pinilor aristata a permis precizări de mare importanță în datarea vechimii unor obiecte prin metoda izotopului 14 al carbonului. Cu ajutorul acestor pini milenari s-a demonstrat că datarea prin cercetarea conținutului în C14 nu este valabilă decît pentru ultimii 3 500 de ani. Bazîndu-se pe inelele arborilor de Pinus aristata, dendrocronologia a permis corectarea unor date mai vechi obținute prin metoda C14 și revizuirea unor importante fenomene naturale din trecutul anterior erei noastre.

Pinii aristata, cu înfățișarea lor unică, își continuă însă netulburați existența în pietrișurile munților californieni.

C. NEDELCU

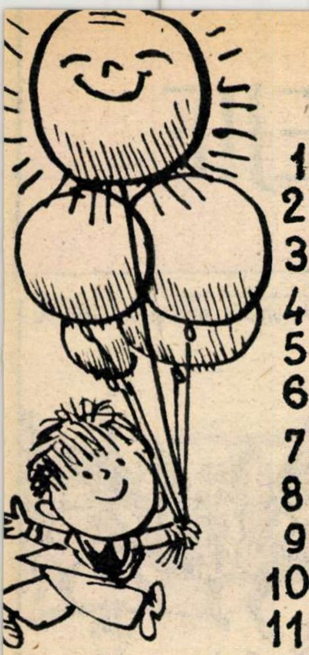

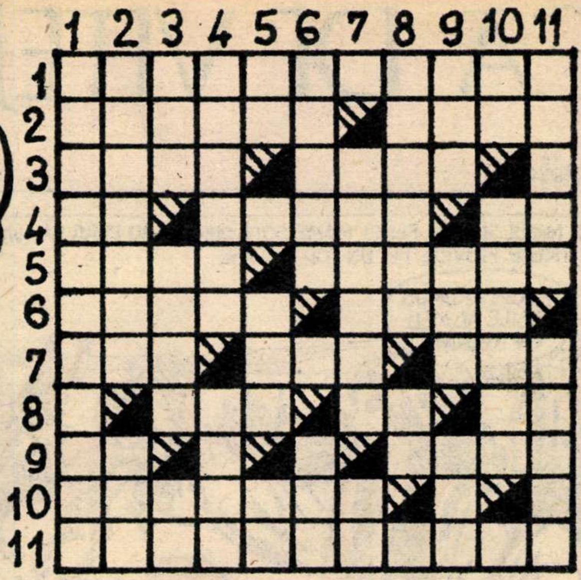

RAZE DE SOARE

ORIZONTAL: 1) Scriitor clasic român (1858–1918), autor al dramei istorice „Apus de soare". 2) Proeminent muzician român (1881–1955), creatorul piesei muzicale „Răsărit de soare" din suita „Impresii din copilărie". Oraș în Siria. 3) Încăperi special amenajate pentru cultivarea unor plante, ai căror pereți, propun oamenii de știință, trebuie să înmagazineze excedentul de căldură solară din timpul zilei pentru a fi folosit în timpul nopții. Porțiune mai închisă pe discul solar. 4) Haret. Radu. Soare. Alifie. 5) Nume masculin. Primește imagini (pl.) 6) Generator de curent continuu. Localitate în Marea Britanie. 7) O vreme noroasă, mai ales la mare. Nisipul plajei (fig.). Bani. 8) Motocicletă (abr.). Plantă textilă. Soarele piramidelor. 9) În sfîrșit însorită. A plătit cu viața cutezanța de a zbura spre Soare. 10) Protejată cu umbrela de soarele arzător. 11) Gradul de căldură al Soarelui care atinge în centru 20 milioane grade Celsius, iar la suprafață 6 000 de grade.

VERTICAL: 1) A eliminat parțial apa într-o zi caniculară. 2) Forța emisă zilnic de Soare prin transformarea în giganticul cuptor de plasmă din miezul său a 360 milioane de tone de materie. Răcoritoare în zile cu soare torid. 3) Cuptorul de la mașina de gătit (tr.). Personaj legendar antic. Posed. 4) În seara zilei precedente. Expus pe plajă la soare. 5) Voinicu Cătălin. Însoritul litoral. La aer! 6) „...din soare", expresie pentru frumoasele din basme. Stradă pe scurt. 7) Forma curcubeului în picăturile de apă din atmosferă (pl.). Asia. 8) Își datorează existența astrului zilei. Simbolul nichelului. 9) Din clasă. Acizii grași liberi (abr. med.). Clubul atletic universitar (abr.). 10) Ultimele la maree. A sosi amurgul. 11) A răsări. Oferă un „soare cu dinți".

DICȚIONAR: ALEP, UAGS, MCL, ONAM.

VENERA POPESCU

Problema nr. 1

Vehiculele din imagine au ajuns simultan într-o intersecție. Care va fi ordinea trecerii lor?

☐ a) 3, 2, 1;
☐ b) 1, 2, 3;
☐ c) 2, 1, 3.

TALON NR. 4

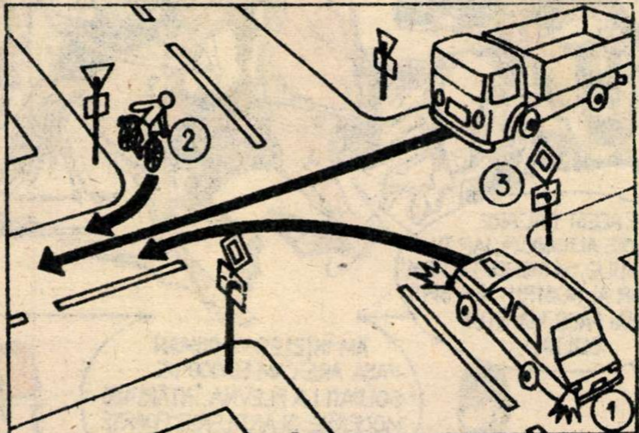

Problema nr. 2

Unde se poate călători, ca pasageri, în autocamioane?

☐ a) — numai în cabină;
☐ b) — și în cabină, și pe platforma acestora cu condiția ca aceasta să fie special amenajată pentru transportul pasagerilor;
☐ c) — nicăieri, nici în cabină, nici pe platformă.

CINE ȘTIE CIRCULAȚIE CÎȘTIGĂ!

Arena matematicienilor

Două numere interesante

Vă propunem să găsiți cele mai mici două numere consecutive la care suma cifrelor componente ale fiecăruia să se dividă exact cu 17.

În cele opt cercuri apar diferite rechizite școlare. Printre ele s-a strecurat și un alt obiect. Care?

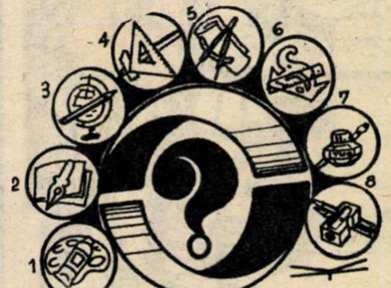

ȘAH

MAT ÎN 3 MUTĂRI

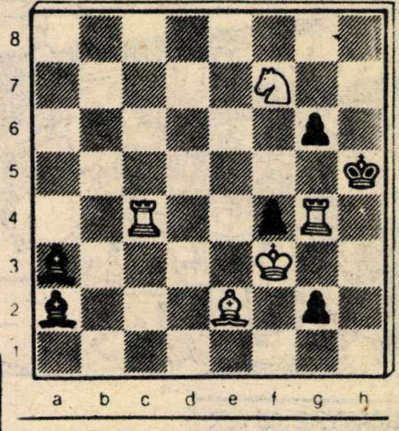

DEZLEGAREA JOCURILOR DIN NUMĂRUL TRECUT:

AȚI GHICIT? 1) Macaraua. 2) Oțelar. Cp. 3) Aaa. Dinți. 4) R. Spice. S. 5) Ac. Lei. Bi. 6) Ha. R. Sac. 7) Fereastra. 8) Oiță. Toc. 9) Ceapă. Per.

ȘAH: 1 Cg3—Cf6: d7 + 2 C: d7 mat. Dacă la 1... C:e3, atunci, 2. Te4 mat sau d4 mat.

TOTAL 28:

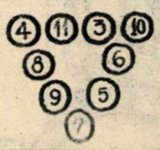

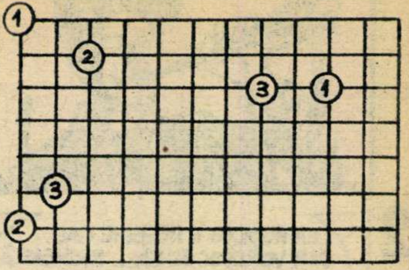

Urmind liniile desenului, uniți cifrele 1 cu 1, 2 cu 2, 3 cu 3, astfel incît aceste trasee să nu se intersecteze.

Dintr-o singură linie...

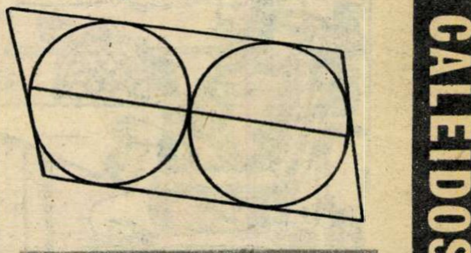

TICUȚĂ CEL UITUC

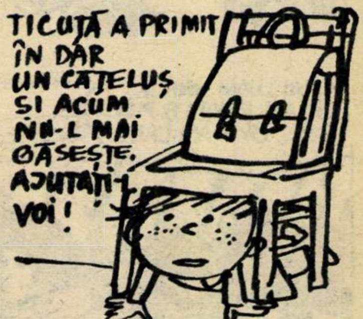
TICUȚĂ A PRIMIT ÎN DAR UN CĂȚELUȘ ȘI ACUM NU-L MAI GĂSEȘTE. AJUTAȚI-L VOI!

COPERTA NOASTRĂ

Foto: TUDOR CRISTEA

„Învățămînt — cercetare — producție".

Ce v-a plăcut în acest număr ? Ce mai doriți să publicăm ?

CUTEZĂTORII 14 Redacția revistelor pentru copii — București

REDACTOR ȘEF: **ION IONAȘCU**
SECRETAR RESPONSABIL DE REDACȚIE: **OVIDIU ZOTTA**

Responsabil de număr: MARGARETA MICU; Prezentarea artistică: POMPILIU DUMITRESCU; Prezentarea tehnică : IOAN MIHĂESCU

Redacția: Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAȚIA Editura „Scînteia" TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" – Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64–66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază.

Index 41836 16 pagini 1,50 lei

CRONICA DE VITEJIE

SCENARIU: D. Almaș
DESENE: V. Tănase și R. Vintilescu

2

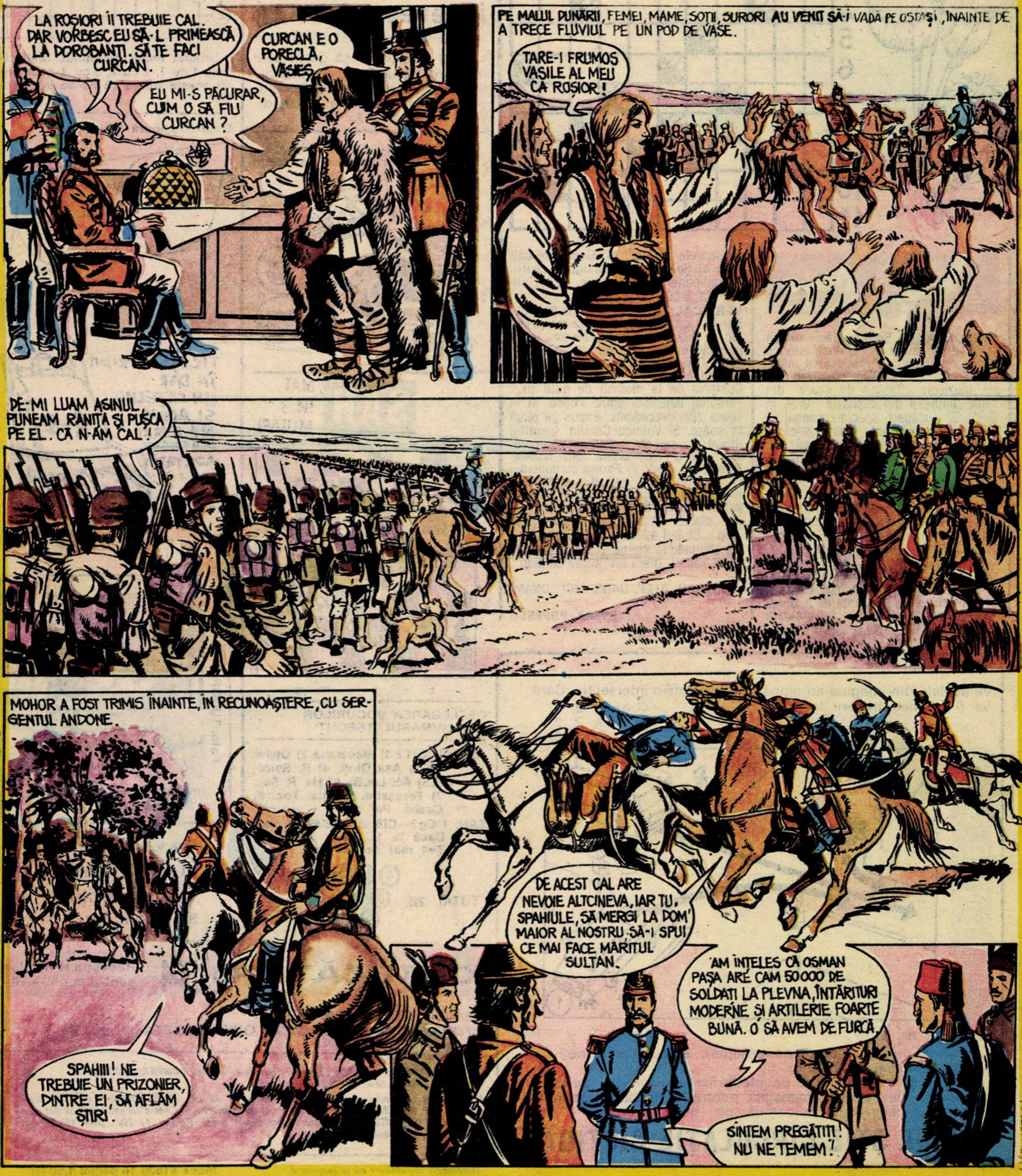
LA ROȘIORI ÎI TREBUIE CAL. DAR VORBESC EU SĂ-L PRIMEASCĂ LA DOROBANȚI. SĂ TE FACI CURCAN.
EU MI-S PĂCURAR, CUM O SĂ FIU CURCAN ?
CURCAN E O PORECLĂ, VASIEȘ,
PE MALUL DUNĂRII, FEMEI, MAME, SOȚII, SURORI AU VENIT SĂ-I VADĂ PE OSTAȘI, ÎNAINTE DE A TRECE FLUVIUL PE UN POD DE VASE.
TARE-I FRUMOS VASILE AL MEU CA ROȘIOR !
DE-MI LUAM ASINUL PUNEAM RANIȚA ȘI PUȘCA PE EL. CĂ N-AM CAL !
MOHOR A FOST TRIMIS ÎNAINTE, ÎN RECUNOAȘTERE, CU SERGENTUL ANDONE.
SPAHIII ! NE TREBUIE UN PRIZONIER DINTRE EI, SĂ AFLĂM ȘTIRI.
DE ACEST CAL ARE NEVOIE ALTCINEVA, IAR TU, SPAHIULE, SĂ MERGI LA DOM' MAIOR AL NOSTRU SĂ-I SPUI CE MAI FACE MĂRITUL SULTAN.
AM ÎNȚELES CĂ OSMAN PAȘA ARE CAM 50 000 DE SOLDAȚI LA PLEVNA, ÎNTĂRITURI MODERNE ȘI ARTILERIE FOARTE BUNĂ. O SĂ AVEM DE FURCĂ.
SÎNTEM PREGĂTIȚI ! NU NE TEMEM !

(Va urma)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

15

JOI, 16 APRILIE 1987,
ANUL XXI (NR. 1018)

CADRAN POLITIC

În spiritul indicațiilor și orientărilor tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al partidului, formulate la recenta Consfătuire de lucru de la C.C. al P.C.R. pe probleme economice, colectivele de oameni ai muncii din întreaga țară desfășoară o entuziastă activitate pentru realizarea sarcinilor ce revin economiei noastre naționale, intensificîndu-și eforturile în vederea îndeplinirii exemplare a prevederilor planului și recuperării oricăror rămîneri în urmă.

Remarcabilele fapte de muncă ale comuniștilor, ale celorlalți oameni ai muncii, valorificarea maximă a potențialului uman și material de care dispune economia noastră socialistă, angajată pe drumul dezvoltării intensive, exprimă hotărîrea nestrămutată a întregului nostru popor de a obține, în toate domeniile de activitate, rezultate din cele mai bune, care să asigure înfăptuirea obiectivelor economico-sociale ale dezvoltării patriei noastre în actualul cincinal.

În industrie, cuvîntul de ordine îl reprezintă îndeplinirea integrală a planurilor la producția fizică, realizarea în totalitate a producției pentru export, asigurarea unei înalte calități tuturor produselor. Pentru înfăptuirea acestor fundamentale deziderate ale activității de producție, în întreaga economie se acționează, așa cum a cerut secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, pentru organizarea eficientă a procesului de producție și modernizarea acestuia în scopul creșterii accentuate a productivității muncii, diminuării consumurilor materiale și energetice, reducerii costurilor de producție. În întreaga țară, numeroase colective muncitorești raportează partidului noi și însemnate realizări în îndeplinirea sarcinilor asumate, înscriind relevante pagini de muncă în cronica întrecerii socialiste, înaltă expresie a dăruirii revoluționare, muncitorești.

Ca urmare a indicațiilor și orientărilor tovarășului Nicolae Ceaușescu privind asigurarea unor recolte sigure și stabile, au loc ample și profunde mutații în viața și activitatea satelor și comunelor, în direcția dezvoltării intensive și a mecanizării agriculturii, realizării programului de irigații și îmbunătățiri funciare, creșterii potențialului productiv al pămîntului. În aceste zile, odată cu venirea timpului prielnic pentru desfășurarea lucrărilor agricole în toate județele țării, lucrătorii de pe ogoare, mecanizatorii, tehnicienii și inginerii – făuritori activi, destoinici și entuziaști ai noii revoluții agrare –, după ce și-au pregătit din timp utilajele mecanizate, semințele, materialul legumicol săditor, după ce de-a lungul iernii au administrat pămîntului îngrășămintele necesare, desfășoară din nou, ca-n fiecare an, marea bătălie a recoltelor bogate. Folosirea din timp a fiecărei ore, a fiecărei zile, realizarea unor viteze sporite de lucru, funcționarea corespunzătoare a tuturor utilajelor și agregatelor agricole, intensificarea activității mecanizatorilor sînt cerințe prin a căror îndeplinire se va asigura încheierea grabnică a însămînțărilor pe întreaga suprafață, a celorlalte lucrări de sezon.

Recent, cu prilejul întîlnirii de lucru a tovarășului Nicolae Ceaușescu cu cadre de conducere, specialiști, ce a avut loc la Întreprinderea de prefabricate din beton Militari – București, s-a analizat modul în care se acționează pentru îmbunătățirea activității unităților de producție, proiectare și construcție care participă nemijlocit la înfăptuirea programului de investiții în domeniul locuințelor. Indicațiile și orientările formulate de secretarul general al partidului cu acest prilej au deschis noi perspective activității creatoare a colectivelor muncitorești din aceste domenii. Cetățenii patriei noastre, întregul nostru popor își exprimă sentimentele de profundă dragoste și recunoștință față de conducătorul iubit al partidului și statului nostru, pentru preocuparea sa permanentă ca înfățișarea localităților, a întregii țări să fie mereu mai înfloritoare; pentru ca toți locuitorii satelor și orașelor patriei să se bucure de condiții cît mai bune de confort și civilizație, de un nivel de trai tot mai ridicat și mai prosper.

Mobilizați de înflăcăratele îndemnuri și chemări adresate de tovarășul Nicolae Ceaușescu clasei noastre muncitoare, întregului popor de a face totul pentru a crește contribuția fiecărui colectiv muncitoresc la sporirea avuției naționale, la dezvoltarea economiei noastre socialiste, oamenii muncii din întreaga țară își reafirmă, zi de zi, oră de oră, prin remarcabile realizări, legămîntul fierbinte de a întîmpina Conferința Națională a Partidului Comunist Român cu înalte și strălucite succese în înfăptuirea sarcinilor încredințate de partid, de secretarul său general.

LANURI DE PACE

Pe lunci și pe cîmpiile române,
Atîtea lanuri rumene de grîne!

Foșnesc în soare spice dolofane —
Și-atîta pace-n fiecare lan e!

E-o țară-a pîinii patria mea, știu,
Pe Mureș, și pe Siret, și pe Jiu.

Pe rîurile toate-n lung și-n lat,
Cresc spicele cu sufletul curat!

Miroase țara mea a miez de vară
Și-a nobil grîu — de forță
milenară!

DIM RACHICI

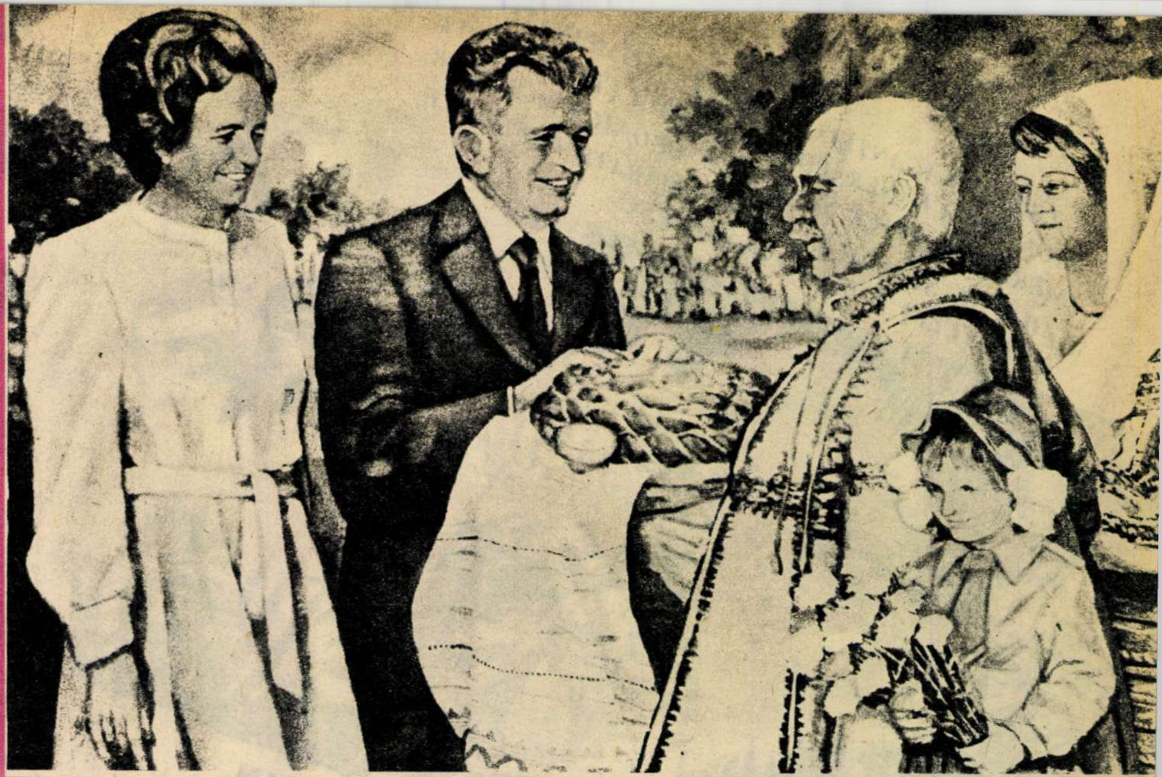

AGRICULTURA SOCIALISTĂ-RAMURĂ DE BAZĂ A ECONOMIEI NAȚIONALE

În miezul acestei primaveri se împlinesc 25 de ani de la încheierea cooperativizării agriculturii, amplu și profund proces revoluționar pe temelia căruia s-a asigurat făurirea economiei socialiste unitare în țara noastră, baza trainică a desfășurării cu succes a operei de edificare a noii orînduiri în România. **„Trecerea la dezvoltarea socialistă a României a pus ca o necesitate obiectivă — odată cu industrializarea socialistă a țării — organizarea pe baze noi a agriculturii, transformarea sa socialistă** — arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu. **În procesul îndelungat de 12 ani — de la primele cooperative agricole de producție din 1949—1950, pînă în primăvara anului 1962 — s-a desfășurat o intensă activitate politico-organizatorică, creîndu-se condițiile pentru trecerea țărănimii pe calea cooperativizării, pentru organizarea agriculturii românești pe baze socialiste de stat și cooperatiste“.**

Cooperativizarea agriculturii, așa cum o atestă cei 25 de ani care au trecut de atunci, a asigurat condițiile necesare valorificării pe un plan superior a marilor resurse ale acestui domeniu, puternicei și neîntreruptei dezvoltări a agriculturii, sporirii contribuției acestei ramuri la dezvoltarea economiei românești, la creșterea continuă a avuției naționale. S-a creat, astfel, cadrul corespunzător pentru realizarea unei agriculturi intensive, de înalt randament, prin mecanizarea muncilor agricole, prin chimizarea agriculturii, prin efectuarea unui vast ansamblu de lucrări de irigații, desecări și ameliorare a fertilității pămîntului, bogăție de mare preț a țării. Pe această bază, în anii care au urmat cooperativizării agriculturii și cu deosebire în perioada inaugurată de istoricul Congres al IX-lea, s-a asigurat creșterea necontenită a producției agricole. Anul trecut s-a obținut cea mai înaltă producție de cereale din istoria României. Toate acestea atestă, cu forța de netăgăduit a faptelor superioritatea agriculturii noastre socialiste, capacitatea țărănimii cooperatiste de a gospodări și a lucra cu înalt randament pămîntul țării.

Cooperativizarea agriculturii a deschis o etapă de profunde prefaceri în viața țărănimii și a satului românesc, de adînci transformări în condiția economică, social-politica și culturală a țăranului român. În anii socialismului, țărănimea a devenit o clasă nouă, cu adevărat stăpînă pe mijloacele de producție, pe roadele muncii sale. Țărănimea a fost învestită cu înalte responsabilități în opera de conducere politică a societății, luînd parte activă, alături de clasa muncitoare, de ceilalți oameni ai muncii, la elaborarea întregii politici a partidului și statului nostru, la adoptarea și înfăptuirea programelor de dezvoltare economico-socială a patriei. Noul statut social-politic al țăranului român a fost însoțit de profunde, radicale schimbări în condiția sa profesională și spirituală.

Profunde transformări a adus cooperativizarea agriculturii în viața satului românesc contemporan, în înfățișarea acestuia. Cu deosebire în perioada inaugurată de Congresul al IX-lea al partidului, s-a acționat cu neabătută consecvență pentru sistematizarea teritoriului, pentru îmbogățirea zestrei edilitare a tuturor așezărilor rurale, pentru apropierea condițiilor de muncă și de viață dintre sat și oraș. În această perioadă, în satele patriei au fost construite peste 2 milioane de locuințe noi, s-au ridicat școli, laboratoare, cămine culturale, cinematografe, biblioteci, dispensare, alte dotări edilitar-gospodărești. Viața satului de astăzi este caracterizată prin apariția a zeci de profesii și meserii noi, altădată de neconceput la țară, ceea ce semnifică ridicarea standardului general de pregătire, de aspirații al locuitorilor satelor patriei.

Împlinirea unui sfert de veac de la încheierea cooperativizării agriculturii are loc în condițiile în care țărănimea noastră este angajată cu întreaga sa energie în înfăptuirea măreților obiective ale noii revoluții agrare. În concepția secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, noua revoluție agrară este înțeleasă ca un proces revoluționar complex menit să conducă la înfăptuirea unor adînci transformări de ordin cantitativ și calitativ în agricultura românească, în viața țărănimii. Se are cu deosebire în vedere să se asigure sporirea puternică a randamentelor la toate culturile și în toate domeniile activității agricole, obținerea unor producții înalte, sigure și stabile, aplicarea pe scară largă a cuceririlor științei agrotehnice, folosirea cu înaltă eficiență a fondului funciar al țării, realizarea unor ample lucrări de ameliorare a fertilității suprafețelor agricole. Se are în vedere, de asemenea, modificarea esențială a modului de a munci, a trăi și a gîndi al întregii țărănimi, prin creșterea necontenită a calificării și pregătirii profesionale a acesteia, prin instaurarea unui înalt spirit de ordine și disciplină în activitatea tuturor unităților agricole. Tovarășul Nicolae Ceaușescu arăta că pentru realizarea măreților obiective ale noii revoluții agrare **„este necesar să obținem o schimbare radicală și în munca, și în gîndirea cooperatorilor, a tuturor lucrătorilor din agricultură. Să facem în așa fel încît să se lucreze în spirit revoluționar, ca fiecare cooperator să facă totul pentru înfăptuirea politicii partidului, pentru dezvoltarea agriculturii, să acționeze întotdeauna împotriva a tot ce este vechi și nu mai corespunde, pentru promovarea noului!“**

A răspunde prin fapte de muncă harnică acestor patriotice îndemnuri, acționînd în permanență în spirit revoluționar — iată suprema cinstire pe care lucrătorii ogoarelor o aduc luptei înaintașilor, celor care, prin cooperativizarea agriculturii românești, au pus trainice temelii înfloririi acesteia, creșterii necontenite a contribuției sale la făurirea avuției naționale.

ZILELE VACANȚEI AU FOST ÎNTÎMPINATE PIONIERI CU NERĂBDAREA ȘI BUCURIA DE A FI MEREU HARNICI ȘI ACTIVI. CRONICA ACESTOR ZILE NE SEMNALEAZĂ NENUMĂRATE FAPTE ALE SPIRITULUI LOR GOSPODĂRESC.

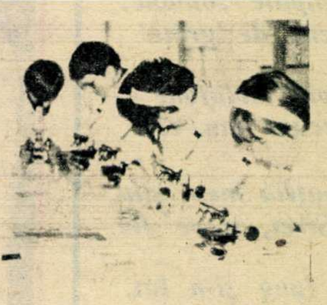

PIONIERII ȘI PRIMĂVARA, ÎNTR-UN
oraș al florilor

„Orașul florilor" este o supranumire cu care reporterul se întîlnește des. Sînt numeroase locurile din țară în care imaginea sa dulce răsare odată cu venirea primăverii. Numeroși sînt copiii cărora le place să-și numească orașul natal „oraș al florilor" și să fie părtași prin hărnicia lor la durarea acestor frumuseți.

Sub cupole uriașe...

Un univers al lumii vegetale din țară și din mai multe puncte ale globului se afla concentrat pe... terasa a doua a rîului Someș. Aici se găsește Grădina botanică din **Jibou,** județul **Sălaj,** unde funcționează o Stațiune a tinerilor naturaliști din localitate. Prima imagine impozantă care-ți atrage atenția este aceea a cupolelor uriașe, sferice, construite din aluminiu și sticlă, care alcătuiesc serele „Palmarul" și „Acvariul". Înăuntru vedem bambusul, care-i impresionează pe copii prin creșterea lui rapidă, palmierul, eucaliptul, „Uriașul nuferilor" de pe Amazon sau cel tropical, numit „Drețe", plantă ocrotită care crește în rezervația Băilor „1 Mai" de lîngă Oradea.

Alt grup de sere, floricole și legumicole, alcătuiesc „grădina preponderent gospodărească" a copiilor. În aceste zile de primăvară, covoarele primelor flori ornamentale, ale lalelelor multicolore, se aștern pe străzi și în parcuri. Ele înseamnă și rodul hărniciei, al priceperii pionierești.

O ecuație a frumuseții muncii

Sute și sute de mîini harnice au început sa realizeze ceea ce pionierii numesc în limbaj specializat „producerea răsadurilor de legume și flori". Prima oară „învățăm tehnica însămînțării acestor plante", ne lămurește Ioana Șerban, din clasa a V-a, de la Școala nr. 1. Ca atare, ei prepară amestecul de pămînt, îl cern, îl așază în lădițele de însămînțare, tasează și modelează pămîntul. Rezultatul? 60 de lădițe de acest fel. „Ați terminat producerea răsadurilor?..." întrebăm. Cosmin Ghiurco, din clasa a VI-a A de la Școala nr. 2, zîmbește atotștiutor. „Abia este începutul, ne spune el, urmează să învățăm germinarea seminței". „Cum?...". Interlocutorii noștri se arată tot mai „provocați" de nedumerirea noastră. Dominic Păscuț răspunde grijuliu: „O să venim în fiecare zi, cu stropitori, să udam pămîntul și să-l aerisim, pînă ce răsar frunzulițele..." „Atunci trecem la altă treaba, la repicarea răsadurilor", zice Sorin Sava, dintr-a VI-a. „Îngrijind florile și legumele, noi învățăm structura acestor plante", caută să fie laconic Ionuț Ovidiu Pop, din clasa a V-a, de la Școala nr. 1.

Prietenii noștri compun o ecuație a muncii eficientă și ingenioasă: a învăța este egal cu a munci, a munci este egal cu a învăța.

Incursiune... într-o frunză

Pentru a pătrunde în intimitatea structurii plantelor, iată-i și în cabinetul de științe naturale, la microscop. Sub lamelă, o frunză. Alina Ianchiș, dintr-a IV-a, vede în microscop grăuncioarele de clorofilă care se mișcă... „De ce se mișcă?" întreabă spontan. Ioana Moț îi răspunde: „...Captează lumina, se deplasează pentru a capta o can tate mai mare de lumina „De ce au nevoie de lumina intervine profesoara lor L creția Turcu, îndrumătoare cercul tinerilor naturaliști. L vinia Barbu dă răspunsul c plăcere, expunînd proces fotosintezei. Antrenați acest dialog științific, un c leg puțin mai „vîrstnic", Aur Hrănean, aruncă o întreba „de baraj": „De ce plante care cresc la umbră au frunz mai mare?". Alina Cioban dintr-a V-a, răspunde cla „Pentru ca să aibă o supra față mai mare de captare luminii". „Bravo, Alina, ex clamă cei dintr-a VII-a, nota 10 și în vacanță!". Zîn besc cu toții și privesc mișca rea grăuncioarelor de cloro filă, în timp ce în sere, frun zulițele așteptate se preg tesc să răsară din semințel îngrijite de ei.

Primăvara = hărnicie

În alt laborator, la acvari baieții sînt preocupați sa af structura internă a animal lor, studiază și modul lor comportare și manifestar îngrijindu-le. Florin Perș Andrei Feher, Florin Lingura Radu Mezei le dă peștilor mîncare orez fiert și bucăți pîine, iar racilor — plante apă și insecte. Urmăresc in presionați cum racul capt rează hrana și o devorează cleștii. Deplasarea broașt țestoase li se pare interesant dar și modul cum se apără, trăgîndu-se imediat sub carap cea tare ca o platoșă. „Ga treaba aici, dă semnalul un dintre ei, să mergem la sola rii, unde sînt colegii". Solar ile sînt în lunca Someșului. „Săptămîna primăverii", to copiii orașului sapă și niv lează aici terenul, pregăti du-l pentru însămînțări. C mai harnici sînt cei din det șamentele claselor a VI-a A a VII-a A , de la Școala nr. și a V-a A și C, de la Școa nr. 1. Înca o dată faptele l ne duc cu gîndul la anotimp primăverii, ca la o sărbătoa a naturii, primenită și înfr musețată și prin vrednicia m nilor îndemînatice de copii.

MARGARETA MIC

Foto: Ioan Tătar, C.P.S.P., Cel
Silvani

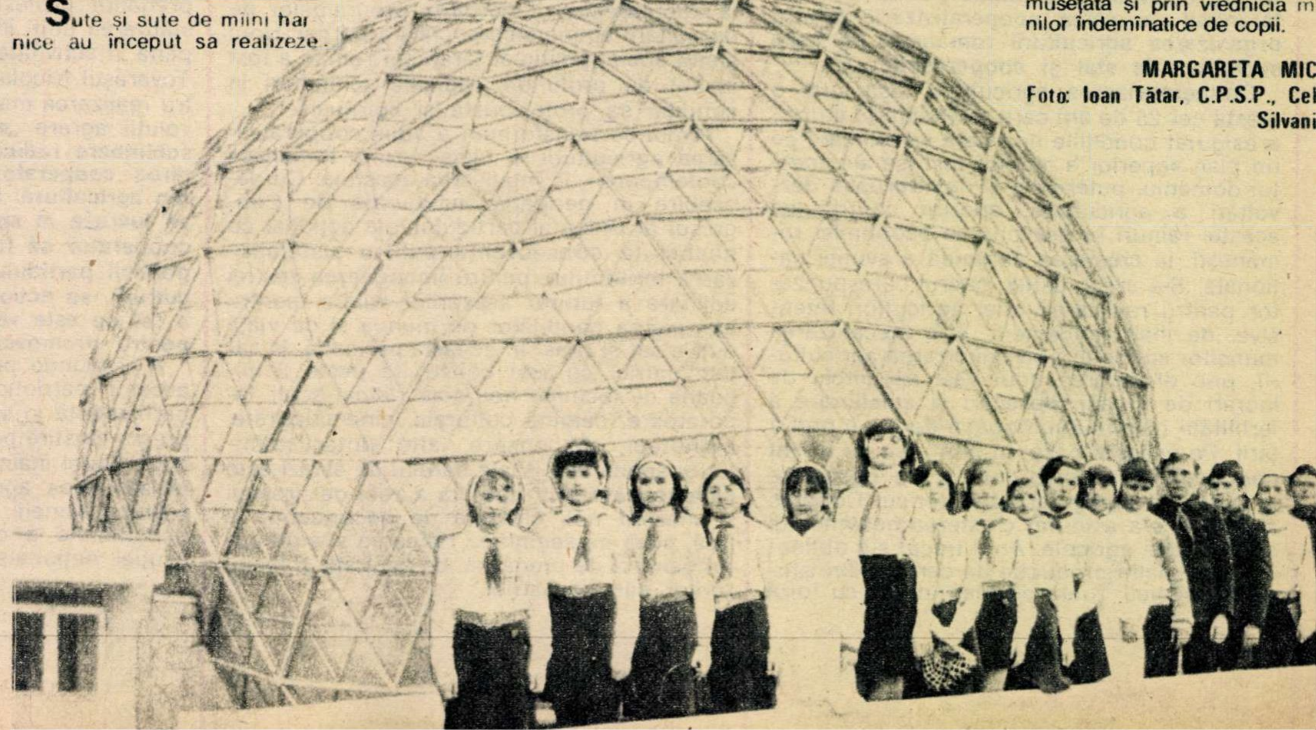

FOTO-REPORTER „Cutezătorii”

1 „Primăvara sosește mai repede și cu ajutorul nostru”, și-au intitulat fotografia pionierii fotoreporteri de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din **Adjud**, județul **Vrancea**.

2 **V**acanța este un bun prilej de a-ți alege lecturile preferate. Într-un astfel de moment i-a surprins pe colegii săi fotoreporterul **Alina Mănălăchioaie**, de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din **Bicaz**, județul **Neamț.**

3 **Î**n vizită la prietenii noștri mai mici, este titlul imaginii trimise de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din **Reșița.**

4 **Ș**i căprioarele sînt prietene cu harnicii pionieri din **Lemnia,** județul **Covasna.** Un lucru demonstrat și de imaginea de față, trimisă de colegii lor fotoreporteri.

1

2

3

4

Legămînt cu viitorul

Dintotdeauna, primăvara i-a chemat pe oameni în mijlocul naturii reînnoite, pentru ca prin munca lor harnică să așeze temelia roadelor viitoare. Grădina și livada, cîmpul, dealul și chiar costișele munților cunosc în acest anotimp o vie animație. Și întotdeauna, între cei care prin hărnicie și pricepere adaugă noi și noi frumuseți și bogății peisajului ce-i înconjoară, se află și copiii. Răspunzînd cu voioșie și elan tineresc la chemarea primăverii, ei fac să trăiască mereu o datină strămoșească ce vine din adîncuri de milenii – plantarea pădurilor și livezilor de mîine.

Să plantezi un copac roditor, un stejar, un brad sau un paltin este un gest de omenie, și, în același timp, de mare utilitate. Astăzi plantăm livezile care vor rodi bogat la începutul mileniului trei și păduri pe ale căror cărări umbroase vor călători expediționarii viitorului.

Primăvară de primăvară, printr-o generoasă ștafetă a generațiilor, copiii țării sînt prezenți pretutindeni acolo unde așază temeliile viitoarelor păduri și livezi. Milioane de puieți de tot felul sînt plantați de mîinile lor harnice. Pe meleaguri sucevene – la Dorna Arini, la Breaza de Sus, în Vrancea, la Lepșa și Tulnici, ca și în oricare zonă de munte –, silvicultorii au în copii, în pionieri, niște prieteni de nădejde. Și în această primăvară, ca în atîtea altele, ei se află împreună în ampla lucrare a plantărilor. Asemenea lor sînt toți pionierii patriei, prin a căror hărnicie și îndemînare patrimoniul pomicol al țării devine tot mai bogat. Sute de mii de meri și vișini, peri și caiși, nuci și pruni vor crește viguroși și peste ani vom culege din ei fructele parfumate.

Și toți acești harnici și pricepuți copii pe care-i întîlnim azi în mijlocul naturii reînnoite, îmbogățindu-i comorile, fac legămînt cu viitorul prin faptele lor frumoase de-acum – chezășie sigură a celor de mîine.

E. ROȘCA

Ritm

Deși o primăvară perpetuă domnește în serele Casei pionierilor și șoimilor patriei din Constanța, a fost așteptată cu nerăbdare primăvara... de-afară! Pentru că membrii cercului de floricultură au pregătit încă din iarnă răsadurile pentru casetele, mozaicurile și covoarele florale care vor împodobi frumosul parc al pionierilor constănțeni ● **Un turneu, de succes** au întreprins membrii cercului literar „Tricolorul”, împreună cu echipa de teatru de păpuși de la C.P.S.P. **Tg. Mureș,** prin grădinițele de copii din municipiu. Tema aleasă — „Universul miniatural în versurile poetei Otilia Cazimir” — s-a bucurat de mare audiență din partea tuturor spectatorilor ● **Fiindcă vorbeam** de universul mic sau... liliput — iată o invitație pentru spectatorii-copii de toate vîrstele: e vorba de „Recital în grădina cu pitici”, film de ultimă oră, realizat pentru voi de regizoarea Cristiana Nicolae ● **Excelentul interpret de dans-pantomimă** pe care-l vedeți în imagine alături de perechea lui nu e un băiat, cum probabil ați crezut, ci... o fată, pioniera Elvira Nicu, care împreună cu colega ei Carmen Brițu (de la Școala nr. 4, **Pucioasa-Dîmbovița)** au cucerit titlul de laureate la precedenta ediție a „Cîntării României”. În prezent ele sînt interpretele numărul 1 ale unui dans tematic de frumos succes pe scena actualei ediții ● **Iată și o invitație specială** pe adresa pionierilor **bucureșteni:** vizitați expoziția „Culorile copilăriei mele”, vernisată recent la **Palatul pionierilor și șoimilor patriei** de către talentații pionieri-pictori și sculptori din cercurile de arta plastică ale Palatului ● **Revenind în arenele primăverii,** vă comunicăm că în microferma școlară din **Gușoieni—Vîlcea** se lucrează intens în sectorul zootehnic, dar mai ales în puternicul sector pomicol, pentru extinderea culturilor semiintensive de măr, intercalat cu coacăz negru. Concomitent, în cadrul „stațiunii de cercetare” a microfermei se experimentează soiurile de porumb hibrid 200, 375 și 410 ● **Cu toate că pionierii** detașamentelor claselor a VI-a și a VIII-a de la Școala **Cioroiași—Dolj** și-au îndeplinit valoric angajamentul de muncă patriotică pe acest an încă de la debutul primăverii (exact în ziua de 1 martie) — acțiunea „3R” continuă ● **Sînt în plin sezon și întrecerile sportive de primăvară.** La Băile Felix, numeroși copii-atleți din municipiul **Oradea** și-au disputat întîietatea în cadrul „Crosului pionierilor”, iar **„Festivalul sportului călărășean”** i-a reunit în competițiile de cros, handbal și badminton pe cei mai buni sportivi din județ.

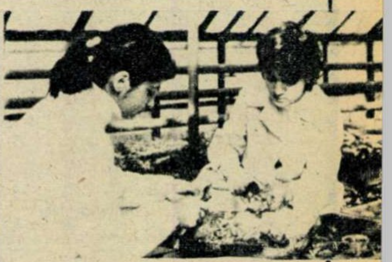

ILEANA PIȚA

SĂ DESCOPERIM ÎMPREUNĂ:

PERFORMANȚELE DE AZI ȘI DE MÎINE ALE STRUNGULUI ROMÂNESC

Razele soarelui de primăvară împrospătează chipul Aradului — acest mîndru oraș din vestul țării, care urcă mereu treptele innoirii și modernizării. Embleme convingătoare sînt mai ales creațiile sale industriale. Între ele un nume nou cîștigă an de an un binemeritat prestigiu: ARIS. Este marca pe care o poartă produsele Întreprinderii de mașini-unelte Arad.

Un echipaj gata de start

În ultimii ani, de cînd întreprinderea patronează Școala nr. 18, elevii sînt văzuți adesea pe aleile și în secțiile de producție. Pulsul muncii le este și lor acum apropiat, mai ales că imensele hale de beton și sticlă au pentru ei rolul unor minunate amfiteatre ale cunoașterii și însușirii unor profesii de mare viitor Aici, pionierii Școlii nr. 18 au făcut cunoștință, pentru prima dată, cu un strung — adevărat cap de coloană al mașinilor-unelte. Ei au constatat „pe viu" că pentru a construi aceste utilaje, fără de care nici o uzină din țară n-ar putea produce, părinții și frații lor mai mari își pun în valoare întreaga pasiune și pricepere.

— De ce strungul este denumit cap de coloană al mașinilor-unelte? auzim un cor de întrebări adresate unuia dintre veteranii întreprinderii, tovarășul **Pavel Groza.**

— Ca să înțelegeți mai bine despre ce este vorba trebuie să știți că printre primele unelte pe care omul le-a creat pentru a prelucra lemnul și apoi metalul a fost strungul. Fără el nu puteau fi realizate nici mașinile cu abur, nici războaiele de țesut, tot așa cum astăzi automobilele sau tractoarele, semănătorile și vapoarele sau turbinele de la Porțile de Fier și cuptoarele de oțel de la Galați își afla viața prin minunatul meșteșug cu care strungarii, la mașinile lor, modelează piesele de metal.

— Atunci înseamnă că și strungurile sînt de mai multe feluri?

— Așa este, le răspunde tovarășul Pavel Groza. În urmă cu 40 de ani, cînd s-a înființat întreprinderea noastră, realizam un singur tip de strung. Pe primul exemplar ce a trecut porțile uzinei am înscris cuvîntul „Victoria". Pentru că el și toate cele care i-au urmat au fost o victorie a industriei noastre de strunguri. Acum, numai aici, la Arad, fabricăm peste 10 tipuri de strunguri, din ce în ce mai perfecționate, pentru producerea cărora muncitorii, maiștrii, inginerii dau dovadă de multă măiestrie. Le puteți urma și voi exemplul!

Într-adevăr, pentru ei, pionierii Școlii nr. 18, atelierele și laboratoarele în care iau naștere zeci și sute de mașini-unelte sînt, încă de pe acum, atrăgătoare locuri de muncă unde imaginația și cutezanța își vor găsi teren fertil de afirmare. De aceea ei, și mai cu seamă cei dintr-a VIII-a, se gîndesc intens la aceasta. Și pentru că am avut prilejul să discutăm cu ei, să le cunoaștem pasiunile și preocupările, am încercat să-i „vedem", peste ani, la locul de muncă.

Scenariu pentru viitor

„Să ne imaginam, așadar, că ne aflăm la începutul secolului viitor, într-una din cele mai moderne secții ale Întreprinderii de mașini-unelte din Arad, aici unde investiția de inteligență atinge cele mai înalte piscuri. Alegerea nu este întîmplătoare, pentru că vom asista la o premieră națională. Într-adevăr, în sectorul de prototipuri sînt supuse probelor celulele flexibile din generația a treia. Aceste mașini-unelte, grupate în linii tehnologice, odată ce au luat în primire un produs «știu» să-l livreze gata finisat. Și aceasta pentru că toate comenzile sînt complet computerizate. Cele dintîi succese în acest domeniu au fost consemnate în urmă cu 15–20 de ani, cînd la Arad s-au proiectat și executat strunguri echipate cu calculatoare electronice. Drumul parcurs este impresionant. Ne apropiem de noile agregate, dar, spre surprinderea noastră, în această hală sînt foarte puțini oameni. Unul dintre ei ne invită în sala de comandă și apasă pe butonul de pornire. Deodată, în fața noastră se desfășoară un spectacol de neînchipuit. Zeci de brațe mecanice, frumos colorate, s-au pus în mișcare pentru a face o sumedenie de operații pe care înainte le îndeplineau oamenii. Principalul coordonator al acestui „spectacol" este robotul inteligent. I se spune așa pentru că se pricepe la toate. Să aleagă sculele, să le monteze pe mașini, să dea toate comenzile pe care înainte le făcea muncitorul operator. Performanțele despre care vă relatăm aparțin unui colectiv de tineri inventatori, printre care **Claudiu Bărbătei, Alin Stana, Attila Teodorovics, Grigorie Sanda.** *Ei sînt, de altfel, și autorii unor metode neconvenționale de sudură. Vom reveni cu amănunte despre acest remarcabil succes..."*

Pînă atunci însă să dăm înapoi filele calendarului și să reve-

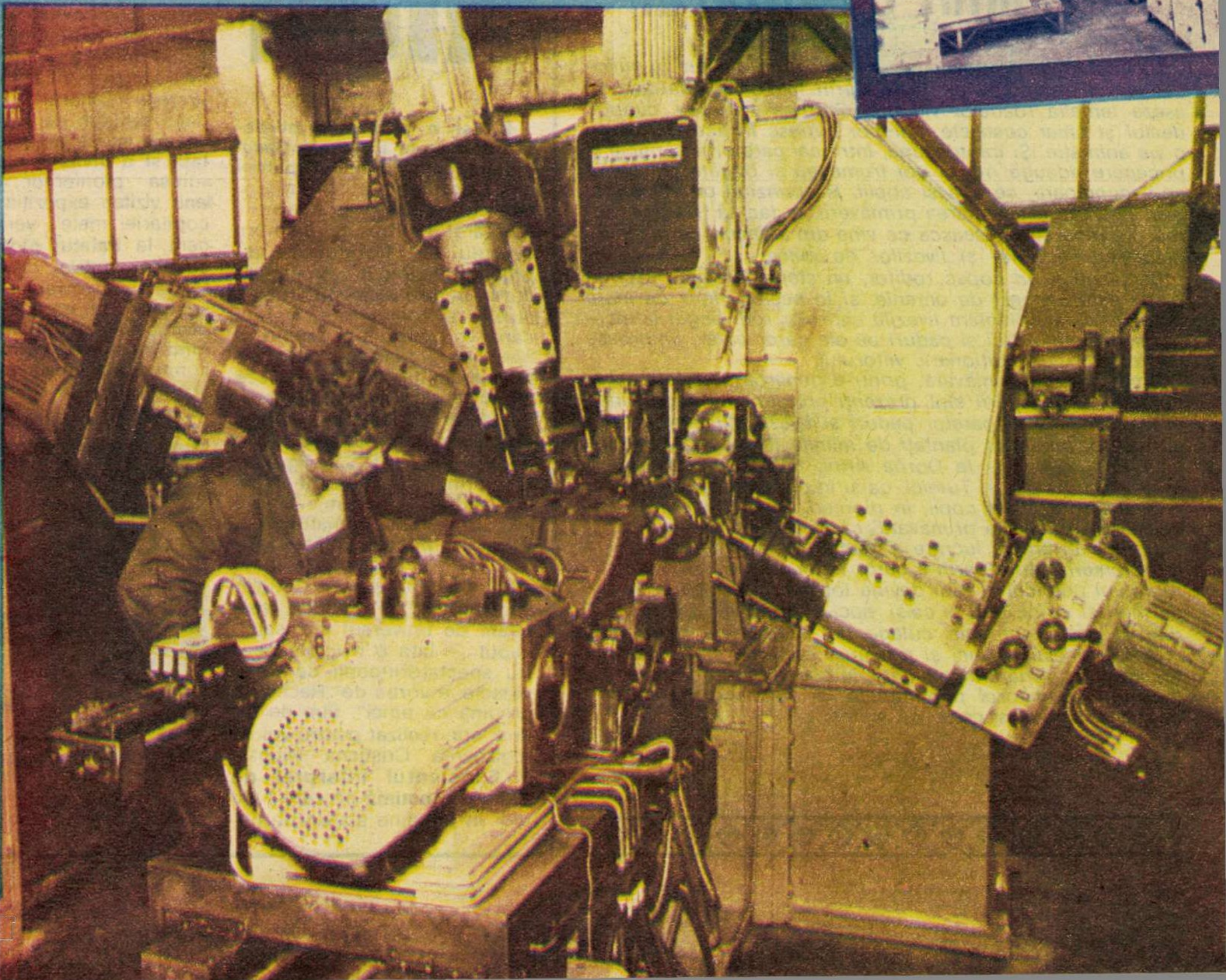

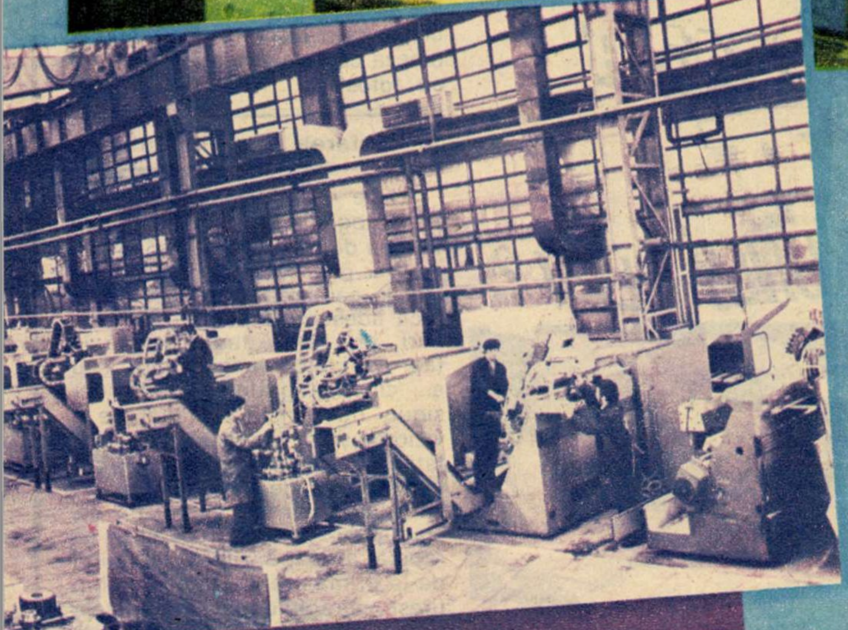

nim la începutul lui 1987, în spațiul de muncă și creație al Întreprinderii de mașini-unelte Arad. Alături de noi se află, așa cum v-am spus, un grup de pionieri ai clasei a VIII-a de la Școala nr. 18. Numele unora dintre ei le regăsim și în rîndurile reportajului imaginar de mai înainte. Ne-a stimulat anticiparea numelui lor în postura de viitori specialiști pentru că, încă de pe acum, o parte dintre ei dovedesc, așa cum spuneau maiștrii-instructori **Mihai Crișan** și **Corneliu Cristina,** aptitudini pentru tehnică. Claudiu are imaginația proiectantului, Alin și Grigorie sînt buni tehnologi, Attila este atras de electronică.

— Ei bine, îi întrebăm, vă „vedeți" printre cei care peste ani vor contribui la creșterea prestigiului întreprinderii pe care o vizităm?

— Este interesant „scenariul pentru viitor" pe care l-ați propus, mai ales că imaginea de mîine a înfăptuirilor colectivului nu este „ruptă" de realitatea de azi, ne spune Claudiu Bărbătei, din clasa a VIII-a C. Noi am vizitat de multe ori secțiile întreprinderii și ne-am convins cît de repede își spune tehnica aici cuvîntul. Chiar acum am auzit vorbindu-se despre primul manipulator-robot pentru mașini-unelte.

Treptele, mereu cutezătoare, ale creației

Claudiu are dreptate. Astăzi, mai mult de jumătate din producția anului 1987 este alcătuită din strunguri complet automatizate. Cele mai moderne poartă inscripția C.N.C., adică sînt cu comandă numerică de conturare. Ne apropiem și noi de un astfel de strung unde îl întîlnim pe tînărul muncitor electronist **Marius Perța.** De la el aflăm că modernele mașini-unelte sînt adevărate „uzine" electronice, dotate cu microprocesoare, calculatoare de axe, afișare numerică a comenzilor și cotelor de prelucrare.

— Mi-ar place să fiu muncitor într-o asemenea „uzină", îl auzim șoptind pe **Ovidiu Noghi**, dintr-a VIII-a C. Îi dăm cu toții dreptate și pentru a ne convinge de „șansa" pe care o are în împlinirea dorinței sale pătrundem în secția de montaj a strungurilor grele, unde noile mașini automate au o precizie de execuție de zece ori mai mare decît a celor din anii trecuți.

Explicațiile și demonstrațiile „pe viu" ale maistrului **Vasile Mang** au avut și mai mult darul de a-l convinge pe Ovidiu în hotărîrea pe care ne-o destăinuise. Plecăm din secția de strunguri complexe, pătrunși cu toții de ideea că tehnica de vîrf se află, într-adevăr, la ea acasă. Dar, nu departe, în atelierul de prototipuri al filialei Arad a Institutului de cercetare științifică și inginerie tehnologică pentru mașini-unelte avem marea surpriză de a ne întîlni cu primul robot-manipulator pentru deservirea strungurilor.

— Priviți, uitați-vă cu atenție! Ce vedem aici se aseamănă cu scenariul nostru pentru viitor! exclamă Alin.

Pentru a ne dumiri, cerem explicații inginerului **Romulus Opitz.** Aflăm astfel că aici, la Arad, cercetarea și producția și-au unit puternic forțele pentru a crea mașini-unelte dintre cele mai moderne, așa cum are nevoie economia națională. Robotul va fi nu peste mulți ani „mîna dreaptă" a strungului atît în manevrarea sculelor cît și în alimentarea cu piese. Rezultatele de pînă acum sînt pline de reușită, dovadă fiind faptul că în multe fabrici au apărut și funcționează cu succes astfel de instalații complexe. Acum s-au gîndit și proiectat celule flexibile care grupează mai multe mașini-unelte deservite de roboți industriali. Pe adresa întreprinderii din Arad au și început să sosească cereri pentru asemenea agregate ale viitorului. Marca fabricii ARIS, cunoscută astăzi în întreaga țară și peste hotare, va face înconjurul lumii spre mîndria și cinstea muncitorilor și inginerilor din Arad.

CONSTANTIN RĂDUȚ

Din istoricul strungului

De necrezut, dar adevărat: strungul a fost utilizat încă din neolitic! Asupra acestui fapt nu mai există nici un dubiu. Pornind de la această constatare, mulți dintre istoricii științei și tehnicii susțin că invenția care a revoluționat tehnica mijloacelor de producție din neolitic a fost **strungul de mînă vertical,** păstrat, prin tradiție, peste milenii, și folosit, pînă nu prea de mult, la perforarea pieselor de lemn.

- Strungul rudimentar, a cărui rotație era imprimată prin frecare, era bine cunoscut și destul de utilizat cu un mileniu și jumătate înaintea erei noastre. O dovadă în acest sens ne-o oferă prima atestare documentară a unui strung de acest fel, găsită pe un basorelief dintr-un mormînt egiptean din jurul anului 300 î.e.n.
- Începînd cu secolul al XIV-lea, strungul a înregistrat progrese notabile, prin adaptarea la el a mecanismului bielă-manivelă. Primul care s-a ocupat de perfecționarea strungului a fost marele și ilustrul om de știință și artist al Renașterii, Leonardo da Vinci. În atenția lui a intrat strungul cu pedală, cel mai eficient tip de astfel de mașină.
- În țara noastră, strungul de lemn – atît cel manevrat cu piciorul, cît și cel manevrat cu mîna – a cunoscut, pe întreg teritoriul, aceeași evoluție ca și în restul Europei, fiind utilizat îndeosebi în creația tehnică populară. Odată cu generalizarea uneltelor de metal au început să se folosească strungurile metalice. Și utilizarea acestora pe teritoriul țării noastre este atestată de la bun început. Săpăturile de la Suceava care au scos la iveală trei talgere de zinc din secolul al XVII-lea, lucrate la strung, sînt o dovadă concludentă în acest sens.
- În cadrul revoluției industriale, strungul a cunoscut și el o continuă și spectaculoasă perfecționare. Primul tip al strungului modern a apărut în atelierul inginerului englez James Watt, inventatorul a numeroase mașini-unelte.
- Pe la mijlocul secolului trecut în America a fost realizat primul strung cu ajutorul căruia se efectuau la piesele complicate o serie de operații – de strunjire, de găurire, de alezare – folosind unelte fixate direct sau pe suporturi într-un cap rotativ, dispozitiv montat la rîndul lui pe o sanie capabilă să se deplaseze longitudinal.
- Țara noastră este una dintre puținele din lume care a reușit să construiască unul dintre cele mai mari și mai moderne strunguri din lume – capabil să prelucreze piese cu diametrul de 16 metri.

MIHAELA POPOV

ANCHETA

NOASTRĂ

CÎT VALOREAZĂ O ORĂ ÎN MUNCA UNUI ELEV?

O oră? Cît pot să însemne 60 de minute în munca, în preocupările cotidiene ale elevului? Pare un timp infim, nu-i așa? Pare! Dar pentru un elev care într-o oră reușește să rezolve un exercițiu sau o dificilă problemă de matematică, care caută să-și adîncească prin lectură cunoștințele despre un scriitor sau care la cercul de fizică, chimie sau biologie află atîtea noutăți dincolo de manual — înseamnă foarte mult. Pentru cei obișnuiți însă să n-o fructifice la adevărata ei măsură, înseamnă un timp regretabil irosit, pierdut uneori ireparabil. La aceste două întrebări aflate în replica — cît valorează și cît „costă" o ora în munca unui elev? — vom încerca să dăm răspuns împreună cu reporterii gazetei „Semafor" de la Școala nr. 86 din București.

Orele pasiunii

Venise de la școala grabit să-și pregătească lecțiile fiindcă a doua zi trebuia să meargă la cercul de chimie. Ceea ce și făcu timp de două ore și jumătate. Numai că exact în clipa cînd închidea mulțumit caietul de matematică (rezolvase perfect toate exercițiile), îi răsări în minte problema de geometrie pe care o descoperise în ultimul număr al „Gazetei matematice". Se făcuse tîrziu, dar tocmai dificultatea problemei îl ispitea... Preț de-o oră, trudi la identificarea figurilor din complicatul desen. Fără rezultat. Dezolat, hotărî s-o lase pentru dimineață. Se culcă, dar nu putu să adoarmă. Problema îl obseda. Reconstitui în minte desenul, reluă firul demonstrației... A doua zi, fix la 7, sări din pat direct la masa lui de lucru. În mai puțin **de-o oră** problema era rezolvată. Încă de-aseară, punctul de pornire era bun, dar nu fusese el suficient de atent, nu observase că era în primul rînd o problemă de perspicacitate. Cîștigase acum însă o nouă experiență, avansase cu încă un pas în explorarea tainelor matematicii, confirmînd el însuși, elevul **Călin Bărbulescu** din clasa a VIII-a B, adevărul vechiului dicton: „Exercițiul creează maestrul". Așadar, acea **oră** de-aseară, în care nu reușise să rezolve complet problema, n-a fost deloc un timp irosit. Dimpotrivă, un timp profitabil.

A fi punctual inseamnă și a nu consuma din timpul altora

Repetiția trebuia să înceapa, îmbrăcaserăm și costumele, făcuserăm și „încălzirea" — atît noi, dansatorii, cît și orchestra —, dar Angelica tot nu apărea. „Cît s-o mai așteptăm?" — se impacientaseră, unii că mai aveau încă de învățat, alții că trebuiau să repete pentru lucrarea de control de după-amiază, iar cîțiva că nu rezolvaseră unele treburi gospodărești, așa cum le promiseseră mamelor. Mă rog, toată lumea era intrigată, indignată, alarmată, cînd, iată, își face apariția și Angelica. Pînă să se echipeze, au mai trecut vreo 10 minute, așa că pînă la urmă, repetiția s-a prelungit aproape cu o oră. Fiindcă eram atît de supărați, nici n-a mers prea bine. Aveam și dreptate să fim: Angelica nu se gîndise cît ne costa pe noi întîrzierea ei. Nu, de atunci Angelica Botezatu, din a VI-a D, n-a mai întîrziat niciodată, a înțeles că a fi punctual înseamnă și a nu consuma din timpul colegilor.

O ușă foarte... economică!

Și darul, și buchetul de flori erau pregătite, dar surpriza pe care din tradiție Daniel i-o oferea mamei de ziua ei — încă nu. În privința faptului că trebuia să fie neapărat ceva meșterit de mîna lui **(Daniel Chirculescu** dintr-a VI-a B e recunoscut în clasă pentru inventivitatea lui tehnică și priceperea cu care lucrează în atelierul de lăcătușărie) căzuse de acord încă de-acum cîteva zile. Dar ce anume? Tot frămîntîndu-se și agitîndu-se prin casă în căutarea unei idei, se pomeni la un moment dat cu ochii pironiți pe ușa de la cămară. În aceeași clipă chipul i se străluminà ca în fața unei mari descoperiri. Cum de nu-i trecuse prin cap pînă acum? Nimic mai simplu: „Documentația tehnică" și-o efectuă asupra ușii frigiderului, după care trecu imediat la executarea lucrării. Într-o oră instalația era gata: ușa de la cămară mai avea acum încă... trei atribuții! 1) Să asigure iluminatul automat aidoma celui de la frigider. 2) Fiind prevăzută cu un bec de 6 V, devenise o ușă foarte... economică. 3) Exclude riscul de a se mai uita lumina aprinsă (lucru pentru care mama se supărase foarte tare de cîteva ori). Ei bine, poate spune cineva că Daniel n-a lucrat **o oră cu folos?**

În căutarea unui instantaneu

Cine nu știe cît de pasionat de fotografie e elevul **Romeo Mircea** dintr-a VIII-a B?! Cel mai mult îi plac lui însă instantaneele! În căutarea lor e „nevoit" să facă adeseori expediții prin parcuri, prin oraș, lungi escale în fața vitrinelor magazinelor sau a... cinematografelor (unde, desigur, nu rezistă tentației de a viziona și el filmul săptămînii!). Iată însă că de astă-dată un coleg reporter de la „Semafor" l-a surprins chiar pe el într-un instantaneu — care de altfel se repetă aproape zilnic: întîrziind de la prima oră! Ceea ce, în chip firesc, atrage după sine tristele note „instantanee" din... catalog. Precum s-a întîmplat și azi la matematică, fiindcă lipsise cînd se predase lecția despre ecuațiile de gradul I cu două necunoscute. Instantaneului al cărui erou este Romeo, tot colegul de la „Semafor" i-a contrapus însă un altul — cu elevul **George Anghel** dintr-a V-a B, care, venind cu o oră mai devreme la școala pentru a se consulta la o lecție de geografie cu prietenul său **Teodor Buliga,** a reușit să ia primul 10 din viața lui de elev. N-ar putea să-i urmeze și Romeo exemplul?

*

Dragi cititori, credem că exemplele prezentate în ancheta noastră demonstrează convingător cît de prețioasă o oră în munca și activitatea, în preocupările cotidiene ale celor ce știu s-o folosească eficient, dar și cît e de costisitor, de păgubitor timpul irosit de către unii dintre colegii voștri. Elevi care nu realizează încă faptul că azi, la ora prezentului, dar mai ales mîine, la ora viitorului, vor inregistra un bilanț de pierderi inimaginabil de mari.

ILEANA PIȚA

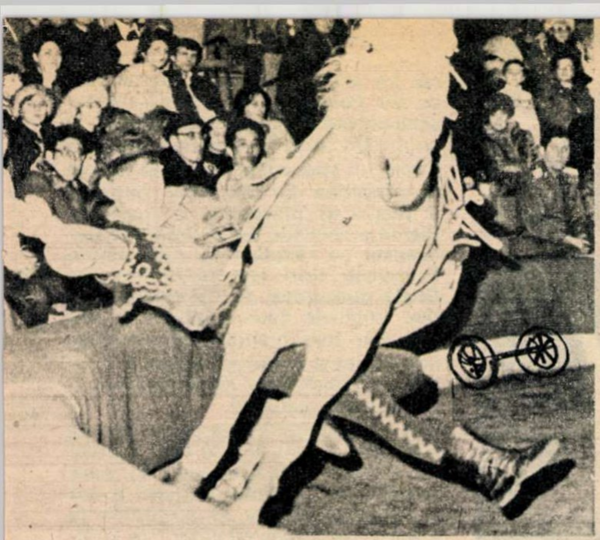

Ați întrebat? Vă răspundem!

• PETRU DINULESCU din BUCUREȘTI întreabă cînd au fost prezentate primele spectacole de circ din lume.

Originea circului este legată de hipodromurile și palestrele grecești unde se practicau jocurile de întrecere. În secolul al IV-lea î.e.n., la Roma se fixează normele arhitectonice pentru construirea „circus"-ului. Acesta era o incintă neacoperită în formă de amfiteatru unde se celebrau jocurile. Edificiul circului roman avea un aspect grandios, monumental. Lung de 600 m și lat de 200 m, Circul mare din Roma avea o capacitate de 386 000 de spectatori.

Jocurile de circ erau foarte gustate. Ele constau din alergări de cai și care, sărituri și aruncări cu discul. Cu timpul au fost adăugate acrobații, prezentări de animale dresate și brutale lupte de gladiatori.

În evul mediu, Inchiziția considera că spectacolele de circ erau... inspirații ale diavolului și erau reprimate cu cruzime. Doar spectacolele date de saltimbanci erau admise. A trebuit să treacă secole întregi pentru ca circul să capete aprobarea oficialităților.

Circul modern datează de la sfîrșitul secolului al XVIII-lea, cînd la Londra are loc un spectacol de circ cu jocuri ecvestre, dansatori pe sîrmă, un clovn și un trompetist. De atunci circul a cunoscut o permanentă îmbogățire și perfecționare.

În țara noastră au fost prezentate spectacole de circ din cele mai vechi timpuri. După venirea romanilor în Dacia au fost construite circuri la Sarmizegetusa. În evul mediu aveau loc spectacole asemănătoare cu cele ale saltimbancilor din Europa apuseană, cu măscărici, călușari și pehlivani.

• Pentru că este un pasionat colecționar, VASILE BÎRSESCU din TIMIȘOARA vrea să afle cît mai multe amănunte din lumea fluturilor.

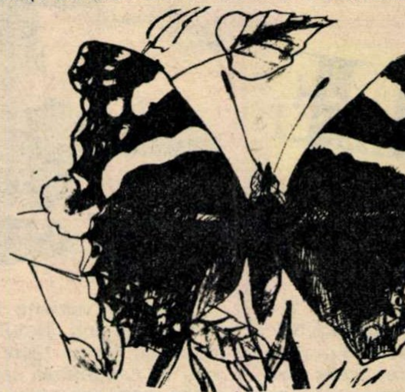

Puțini știu că fluturii sînt capabili să atingă în zbor zeci de kilometri pe oră și să parcurgă distanțe considerabile. Recent s-a constatat că fluturii din familia Danaus Plexippus „navighează" peste 3 000 km, traversînd continentul american din zonele de reproducție situate în Canada, pînă în sudul S.U.A., în California și chiar pînă în Mexic. Se apreciază că în lume sînt 140 000 de specii, din care 20 000 fluturi de zi, acoperind prin gama și exuberanța culorilor cele mai neînchipuite policromii ale aripilor. Unii cercetători au vrut să afle de cînd există fluturi pe Pămînt. Ei au ajuns la concluzia că au apărut în urmă cu 150—200 milioane de ani, odată cu ridicarea la viață a primelor flori. Cele mai vechi fosile de fluturi datează de acum 30 milioane de ani, iar primele desene ale fluturilor, făcute de oameni, ornează zidurile vechii cetăți a Tebei.

• Aș vrea să știu cîte limbi se vorbesc pe glob? ni se adresează IRINA CHIVU din FOCȘANI.

O să ți se pară curios, Irina, dar oamenii comunică și se înțeleg între ei astăzi în foarte multe limbi și dialecte. Lingviștii apreciază numărul acestora la peste 5 600, din care doar 500 au fost studiate sistematic de către cercetători. Este adevărat că o bună parte dintre limbile cunoscute astăzi sînt pe cale de dispariție, așa cum este limba aborigenilor australieni sau idiomurile indienilor nord-americani.

• ALINA MELESTEU, de la Școala Bobulești, județul BOTOȘANI, vrea să știe cînd s-au descoperit ochelarii și unde?

Descoperirea ochelarilor este legată de eforturile omenirii de a corija anumite defecte ale refracției optice a ochiului, în special miopia. Cercetătorii apreciază că primii ochelari au apărut la Pisa, încă din secolul al XIII-lea. Oftalmologii de astrăzi sînt însă de părere că ochelarii de vedere și lentilele de contact vor fi, nu peste mulți ani, o soluție aparținînd trecutului. Pentru că în lume s-au pus la punct metode chirurgicale care prin operații directe pe ochi vor îndepărta defectele de vedere de care suferă unii oameni.

AGENDA PIONIERULUI COMANDANT

Prietenii revistei în acțiune

În prezentarea unor sugestii privind valorificarea revistelor voastre, dragi prieteni, pornim de la ideea că citirea presei este o îndatoririe a omului modern; ziarele, revistele îl pun la curent cu informații mereu proaspete despre lumea înconjurătoare, despre societate, îmbogățesc nivelul de cunoștințe politice, culturale, științifice, tehnice ș.a., contribuind la educarea cititorilor, la formarea și dezvoltarea sentimentelor, convingerilor și atitudinilor moral-politice ale acestora.

De aceea, stimularea studierii sistematice, permanente a revistei „Cutezătorii", a celorlalte reviste editate pentru voi, constituie o sarcină de mare importanță nu numai pentru pionierii care răspund de reviste din partea și în cadrul comandamentelor, ci și pentru toți comandanții de unități, detașamente și grupe, pentru întregul activ pionieresc.

Îndeplinirea acestei îndatoriri presupune, mai întîi, **să cunoașteți în orice perioadă cîți colegi din școală sînt cititori ai revistei „Cutezătorii"** și să acționați permanent pentru mărirea numărului acestora, pentru asigurarea celor mai bune condiții de abonare trimestrială sau semestrială a colegilor voștri, ca și pentru primirea la timp de către aceștia a revistelor, printr-o difuzare corespunzătoare.

Considerînd revista un util instrument de lucru, este necesar **să-i antrenați pe toți pionierii și școlarii din grupa, detașamentul sau unitatea din care faceți parte în direcția citirii aprofundate și înțelegerii depline a conținutului materialelor publicate, a valorificării acestora în propria activitate pionierească.** Cum trebuie să acționăm, practic, în acest sens? Este firesc ca, la apariția fiecărui număr al revistei „Cutezătorii", să fiți primii care s-o citiți, să cunoașteți conținutul rubricilor, al materialelor publicate. Vă veți sistematiza apoi impresiile asupra articolelor, reportajelor, știrilor, interviurilor, poeziilor etc., începînd cu primele pagini, prin conținutul cărora revista sprijină activitatea din orele de informare politică și din cercurile și cluburile de dezbateri politico-ideologice. Veți continua apoi cu paginile în care este prezentată experiența pozitivă a grupelor, detașamentelor și unităților din țară, cu deosebire în îndeplinirea principalei îndatoriri patriotice a pionierilor și școlarilor, învățătura, rezultatele obținute de aceștia în marele festival „Cîntarea României" și în competiția sportivă „Daciada", ca și în amplele acțiuni pionierești „Tot înainte", „Patrie română, țară de eroi", „Start spre viitor", „Expedițiile Cutezătorii", „Prietenii naturii". În cadrul acestei sinteze vor fi cuprinse, sîntem siguri, și aprecieri referitoare la reportajele literare privind marile realizări ale timpului nostru socialist, publicate în paginile de mijloc ale revistei, la articolele în care sînt prezentate frumusețea și bogăția limbii române — din rubrica „Limba noastră-i o comoară" —, comportarea și atitudinile sociale ale copiilor — din rubrica „Semafor" —, sugestiile practice, curiozitățile și informațiile generale din rubricile enciclopedice, sportul, jocurile, probele de perspicacitate, benzile ilustrate, nelipsite din nici un număr al revistei.

Conturîndu-vă aceste idei și raportîndu-le la viața colectivului din care faceți parte, sînteți în măsură să recomandați colegilor (cunoscîndu-le preocupările, interesele și înclinațiile) materialele care cu siguranță îi interesează, incitîndu-le, totodată, interesul și pentru celelalte materiale publicate. **Prezentarea revistei trebuie să se facă în cadrul unui moment organizat anume, la care este bine să participe întregul detașament sau întreaga grupă.** Pornind de la conținutul unor articole, reportaje, știri publicate în revista „Cutezătorii" în care sînt cuprinse realizări deosebite sau lipsuri ale pionierilor din alte unități, în zilele următoare, în cadrul activităților din grupe sau detașamente, se pot organiza, în cadrul detașamentelor, dezbateri, mese rotunde cu conținut aplicat la propriile realități din viața pionierească a școlii, activități cu o deosebită valoare educativă.

Întocmirea unei colecții a revistei la nivelul fiecărui detașament, începînd chiar de la clasele mici, vă oferă un sprijin deosebit în procurarea materialului documentar pentru multitudinea activităților pionierești politico-educative pe care le organizați, ca și pentru orele de dirigenție.

Înainte de a încheia ținem să adresăm un cuvînt de laudă și călduroase felicitări pionierilor și școlarilor din județele Teleorman, Neamț, Ialomița, Botoșani, Bacău, Constanța, Giurgiu, Olt care, prin colaborarea permanentă și fructuoasă cu revista noastră, ca și prin numărul mare de abonamente pe care le-au realizat, se situează printre cei mai consecvenți prieteni ai revistei „Cutezătorii".

ENCICLOPEDIE „CUTEZĂTORII"

ORHIDEELE

În drumețiile lor prin pădure, cepiii din zonele montane ale țării noastre au întîlnit cu siguranță o floare mare, purpurie, cu formă ciudată, asemănătoare unui condur, înconjurat de cîteva petale catifelate. Este Cypripedium calceolus sau **papucul doamnei,** plantă rară în flora noastră și ocrotită ca monument al naturii. Această plantă perenă care-și etalează cu gingășie minunatele flori în fiecare vară este o orhidee.

În universul vegetal nu există buchet de flori mai bogat și mai desăvîrșit decît cel al orhideelor — 35 000 specii, adică circa o șeptime din speciile floricole de pe glob. Aria lor de răspîndire este deosebit de întinsă — din Arctica pînă în împrejurimile Antarcticii, în păduri tropicale și savane, în ape și deserturi, în pășuni alpine și chiar pe stîncile golașe ale munților. Pentru a înflori, unele orhidee se ridică sus, pe crengile copacilor sau pe liane, fluturîndu-și rădăcinile prin aer, în timp ce altele își deschid florile sub pămînt, trăind nevăzute niciodată de lumina zilei. Unele dintre orhidee sînt comestibile. Parfumatul baton de vanilie, nelipsit în prepararea produselor de cofetărie, nu este altceva decît păstaia unei orhidee care crește cu deosebire în Madagascar.

Între speciile care cresc în țara noastră, pe lîngă **papucul doamnei** se numără și **poroinicul** sau **orchis maculata,** o floare întîlnită prin fînețele umede din păduri, **sîngele voinicului** — ale cărui flori mici, roșii-purpuriu-negricioase, dispuse în inflorescență conică, cresc prin pajiștile alpine și subalpine, **stupinița,** cu flori albe mirositoare, **mlăștinița** și **untul vacii.** Evantaiul de forme al orhideelor este deosebit de bogat. În timp ce unele imită albinele, fluturii sau viespile, altele au forma porumbelului sau chiar a unui om în miniatură. Cea mai mică plantă din familia orhideelor poate încăpea într-un degetar, iar cea mai mare, sub formă de viță, ajunge pînă la 30 de metri. Unii oameni s-au întrebat dacă toate orhideele au parfum. Specialiștii au răspuns că aceste flori nu emit parfum decît în anumite ceasuri ale zilei sau ale nopții, iar nuanța acestuia se schimbă, potrivit stării de moment a orhideei. Pentru că nici o plantă nu este atît de sensibilă la modificarea mediului în care trăiește ca orhideea.

Cei care au observat primii aceste plante curioase, ale căror flori sînt de aproape toate culorile, au fost vechii greci, iar cel care le-a dat numele a fost Teofrast (naturalist și filozof grec. A trăit între 372—278 î.e.n.). Cu toate că orhideele se găsesc aproape pretutindeni, cele mai spectaculoase varietăți cresc la tropice — în codrii din regiunea ploioasă și pe înălțimile din America Centrală, în Columbia, Venezuela și Brazilia. Pe continentul asiatic, chiar și de pe înălțimile Himalaiei, din Katmandu au fost culese orhidee. Dar în timp ce orhideele din zona temperată sînt terestre, cele mai multe dintre speciile tropicale sînt epifite — plante aeriene care se agață de copaci sau pe stînci, pe care le folosesc doar ca suport. Rădăcinile lor aeriene sînt lipsite de peri absorbanți. Rolul acestora este îndeplinit de un țesut gros și spongios al rizodermei care absoarbe și reține apa din atmosferă.

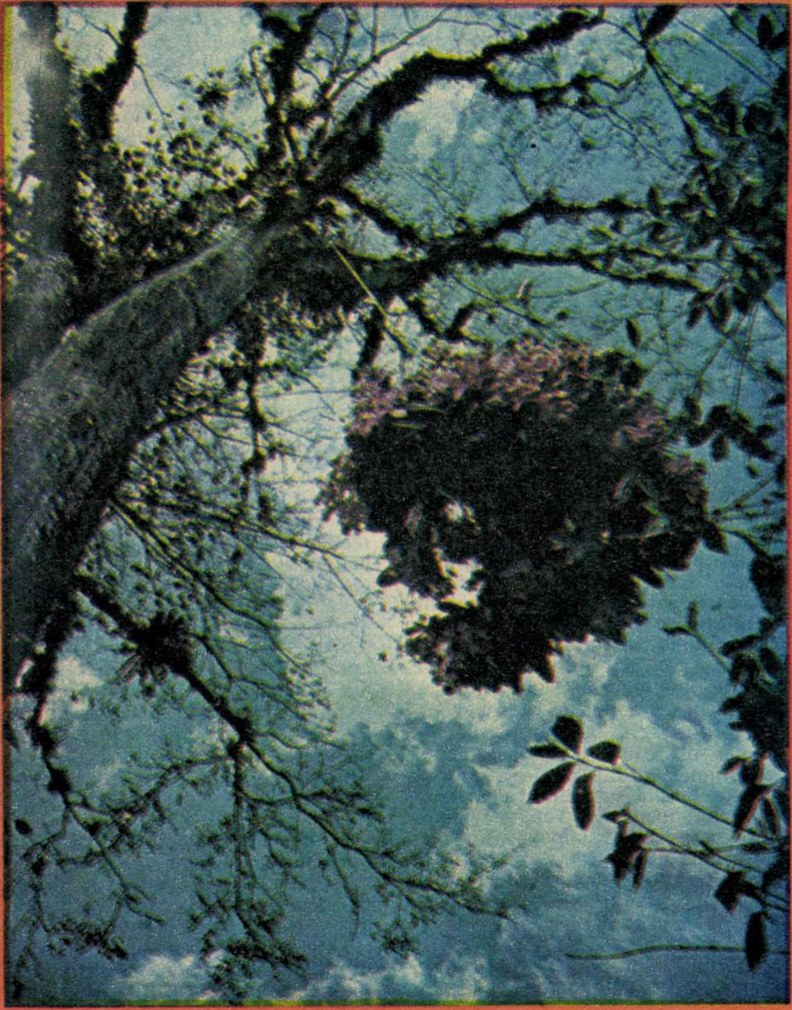

Multe dintre orhideele de la tropice pot fi întîlnite astăzi în serele Europei. Pînă s-a reușit aclimatizarea lor a fost nevoie de zeci și zeci de ani. Povestea orhideelor tropicale aclimatizate în Europa a început în anul 1731, cînd un botanist englez a primit un specimen de plantă uscată ce provenea din Bahamas. După ce a pus-o în ghiveci și a îngrijit-o, planta a reînviat, iar în anul următor aceasta l-a răsplătit cu niște foarte frumoase flori roz-trandafirii: era **Bletia purpureea.** A fost prima orhidee tropicală care a înflorit în Anglia. Dar abia în anul 1835, un grădinar englez a reușit să cultive o orhidee în condiții de mediu asemănătoare celor naturale.

Pe la mijlocul secolului al XIX-lea pasiunea pentru aceste flori a crescut într-atît încît a cuprins un mare număr de botaniști care și-au construit pepiniere și au trimis la tropice numeroși căutători de orhidee. Zeci de mii de plante au fost dislocate din locul lor de baștină și transportate în Anglia și alte țări ale Europei, pentru că nimeni nu reușise să obțină orhidee din semințe.

Cultivatorii nu aflaseră pînă atunci ca — spre deosebire de alte semințe — cele de orhidee nu conțin substanțe nutritive, iar viața lor depinde de o ciupercă microscopică ce invadează semințele asigurîndu-le germinația. Această descoprire a fost făcută abia în 1 904 de un botanist francez, care a arătat că fără această ciupercă germinația nu este posibilă. Prin 1922, omul de știință american Lewis Knudson a descoperit că funcția misterioasei ciuperci este aceea de a transforma moleculele complexe de amidon în zahăr.

Astăzi înmulțirea orhideelor poate fi obținută printr-o metodă nouă, denumită **cultura meristem,** pusă la punct de profesorul francez Georges Morel. E vorba de extragerea din bulbul de orhidee a unor meristeme și cultivarea lor pînă la obținerea de noi plante mature. Prin această metodă delicatele flori pot fi reproduse identic la infinit. Însă, pînă la descoperirea acestei metode, căutătorii de orhidee au răpit aceste comori ale naturii din locurile lor de baștină, efectuînd adevărate jafuri. Numai pentru a obține orhideea din specia numită **Cattleya rex,** cea mai frumoasă din lume, un singur om — William Cattley — a colecționat 17 000 de plante. Azi, în cea mai mare parte din țările unde orhideele trăiesc în mod natural, exportul acestora este interzis. Dintre orhideele pe care vi le prezentăm în pagina de față unele produc foarte multe semințe. Ch. Darwin a calculat că, dacă fiecare sămînță produsa de o specie de orhidee europeană ar germina, toate acestea ar acoperi uscatul de pe planeta noastră în timp de trei generații.

ECATERINA ROŞCA

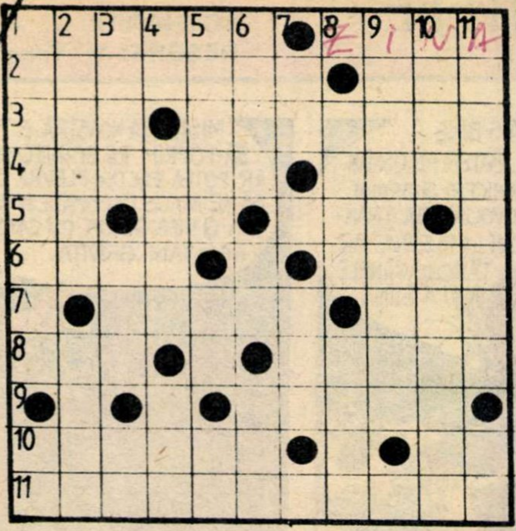

Traista cu povești

ORIZONTAL: *1) Erou satiric din cartea lui Petre Dulfu, simbol al istețimii populare. Personaj fantastic din basme, întruchipat ca o femeie foarte frumoasă. 2) Într-un faimos basm oriental, descoperă taina celor patruzeci de hoți și fabulosul lor tezaur, al cărui stăpîn fericit ajunge (2 cuv.). A rămas cu gura căscată de uimire (fig.). 3) Turbinca lui Ivan cu care îi vine de hac morții prin agerimea sa. Opusul lui Păcală, personaj comic din snoavele românești, greoi la minte și neîndemînatic. 4) Tînăr de o rară frumusețe, din mitologia greacă preschimbat după moarte de Afrodita într-o anemonă. Cel de acolo! 5) Începe să rîdă. Un ocol al Pămîntului în 365 de zile. Rîu în Brazilia. 6) Avea darul să-l facă invizibil pe păstorul frigian Gyges. Bucata triunghiulară de stofă folosită în croitorie. 7) Pietrele în care erau transformate de vrăjitoare toți cei care îi încălcau pădurea, într-o poveste a fraților Grimm (sing.). Element de compunere cu sensul „floare“. 8) Acest. Așezată pe un trepied în templul lui Apolo din Delfi, se ocupa cu profețiile. 9) Tabele de calcul. 10) A culca la pamînt în luptă dreaptă. Creatorul tuturor bunurilor și al... poveștilor. 11) Una din binecunoscutele povești ale fraților Grimm.*

VERTICAL: *1) Vînătorul iscusit din suita lui Harap-Alb. Pecete. 2) Deținătorul unei lămpi fermecate în stare să îndeplinească orice dorința la cererea stăpînului. Echivalentul dragostei celei mai mici și mai înțelepte fiice față de tatăl ei, împăratul. 3) Băutură răcoritoare. Răsărit. Plantă textilă. 4) Din abecedar! Ca bradul. (fig.). Organizație politica internațională. 5) Din lumea romanilor. Căutat în acul cu fîn. Peste! 6) Prăpastie. Pene. Biroul Internațional al Expozițiilor (abr.). 7) Printre stane! Adusă vie de unde se băteau munții în capete. 8) Eroină franceză din războiul de 100 de ani (Ioana) Localitate în Japonia. 9) Albă ca Zăpada (pl.). 10) Egale cu zero. Curajos ca Făt-Frumos. 11) Neîntrecută alergătoare din mitologia greacă, învinsă într-o cursă de Milanion, ajutat de Afrodita. Acesta a lăsat sa-i cadă pe parcursul cursei trei mere de aur pe care ea s-a oprit să le culeagă și în felul acesta a pierdut din timp. Cu mătura!*

DICȚIONAR: ARU, ANT, IRIE

CONCURSUL „CINE ȘTIE CIRCULAȚIE CÎȘTIGĂ!“

TALONUL NR. 5

PROBLEMA NR. 1

Costel și Ilie se află din nou în dispută. De data aceasta, datorită următoarei întîmplări la care au asistat: stăteau de vorbă, pe trotuar, în dreapta unei intersecții formată dintr-o stradă mai mare, cu prioritate, traversată perpendicular de una mai îngustă, avînd într-o parte indicatorul „Stop“ la intersecție, iar în cealaltă, indicatorul „Cedează trecerea“. Pe această stradă secundară s-au apropiat de intersecție, simultan și din sensuri opuse, două autoturisme. Autoturismul care avea în față indicatorul „Stop“ a oprit, apoi conducătorul acestuia, văzînd că pe o stradă cu prioritate nu se apropie nici un vehicul, a intrat în intersecție, virînd la stînga. Dar ajuns în mijlocul străzii, era cît pe-aci să se tamponeze cu autoturismul care, circulînd din sens opus, n-a oprit la indicatorul „Cedează trecerea“ și a virat și el tot la stînga. Șoferii au oprit autoturismele, s-au apostrofat reciproc, după care primul (cel ce venise din strada cu indicatorul „Stop“) a accelerat și, făcînd o „buclă“ prin fața celuilalt, și-a continuat drumul. „Amîndoi sînt la fel de vinovați!“ — a zis Ilie. «Ba deloc! — l-a contrazis Costel. Vinovat e numai cel care a venit din partea unde se afla indicatorul „Cedează trecerea“».

Care dintre cei doi prieteni are dreptate? Și de ce?

PROBLEMA NR. 2

Cum se deplasează, pe autostradă, un echipaj de pionieri-cicliști porniți în expediție?

☐ a) — pe partea stîngă a drumului, în „șir indian“;
☐ b) — pe partea dreaptă a drumului, în „șir indian“;
☐ c) — pe orice parte a autostrăzii, în „șir indian“; cu fanioane colorate în față și în spate;
☐ d) — numai pe partea stîngă a autostrăzii, în „șir indian“ cu fanion colorat în față și cu lanternă cu lumină în spate.

CÎȘTIGĂTORII PRIMEI ETAPE (IANUARIE, FEBRUARIE, MARTIE) A CONCURSULUI „TICUȚĂ CEL UITUC“

Ticuță... n-o să uite să expedieze premiile prin poștă.

1. **Vera Flavia Avramovici** — Oravița, cod 1 750, Str. Trandafirilor nr. 8, jud. Caraș-Severin (cl. a IV-a).
2. **Georgică Samoilă** — com. Traian, sat Silistraru, cod 6 148, jud. Brăila (cl. a V-a).
3. **Ștefan Smău** — Dărmănești, cod 5 600, Str. V.I. Lenin, bl. 2, ap. 20, jud. Neamț.
4. **Livia Sanda Suciu** — București, cod 75 648, Str. Crețeștilor nr. 17, bl. C1, sc. 1, etaj 4, ap. 418, Sector 4.
5. **Radu Manoil** — Brașov, cod 2 200, Str. Independenței, nr. 7, bl. 340, ap. 8, scara B, et. 3.
6. **Zoltan Gogucz** — Oradea, cod 3 700, Str. Ion Vidu, nr. 14, jud. Bihor.
7. **Răzvan Iordănescu** — București, Șos. Mihai Bravu, nr. 1, bl. ALMO 2, sc. D, et. 7, ap. 154.
8. **Simona Bogdan** — Jilava, Str. Odăi, nr. 40, Sectorul Agricol Ilfov.
9. **Cătălin Iancu** — București, cod 7 000, Calea Văcărești, nr. 280, bl. 67, sc. A, et. 8, ap. 47.
10. **Rudolf Mutter** — Borlești, cod 3 948, Str. Principală, nr. 160, jud. Satu Mare.
11. **Vasile Butac** — Calotești, nr. 11, cod 0 359, jud. Argeș.
12. **Verginica Stancu** — Balș, cod 0 575, Str. Nicolae Bălcescu, nr. 10 AB, sc. 1, et. 2, ap. 10, jud. Olt.
13. **Ana Cristina Marinescu** — Vaslui, cod 6 500, Str. Hușului, nr. 158, sc. 4, et. 3, ap. 45, jud. Vaslui.
14. **Iulian Cozma** — Făgăraș, cod 2 300, Str. 1 Decembrie, bl, 12C, scara B, ap. 19 (cl. a VI-a).
15. **Laura Marilena Pop** — Băsești, nr. 138, jud. Maramureș, cod 4 829.

Șah

Albul începe și dă mat în trei mutări. Soluția în numărul următor.

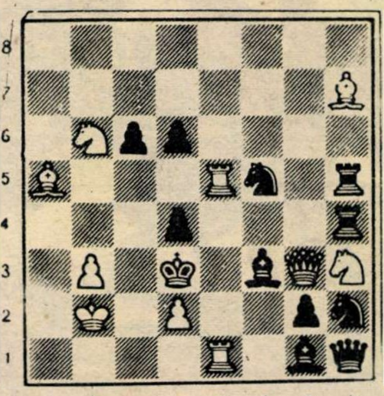

TICUȚĂ CEL UITUC

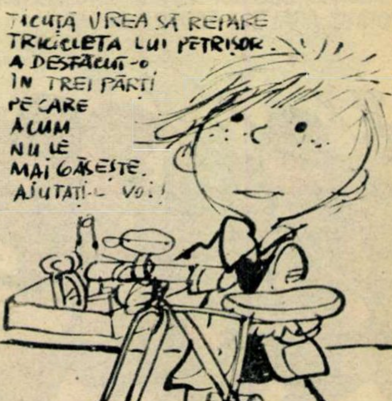
TICUȚĂ VREA SĂ REPARE TRICICLETA LUI PETRIȘOR. A DESFĂCUT-O ÎN TREI PĂRȚI PE CARE ACUM NU LE MAI GĂSEȘTE. AJUTAȚI-L VOI!

DEZLEGAREA JOCURILOR DIN NUMĂRUL TRECUT

RAZE DE SOARE: 1) Delavrancea. 2. Enescu. Alep. 3) Sere. Pata. 4) Hr. Astru. Ir. 5) Igor. Ecrane. 6) Dinam. Uags. 7) Rea. Aur. Lei. 8) A. Mcl. In. Ra. 9) Ta. O. S. Icar. 10) Apărată. A. N. 11) Temperatură.

RECHIZITE ȘCOLARE: nr. 4

ȘAH: 1.R:f2–g5. 2.T:g5+ –Rh4 3.Th5 mat.

Foto: TUDOR CRISTEA

COPERTA NOASTRĂ

Ritmuri pionierești în Festivalul Național „Cîntarea României“.

Ce v-a plăcut din acest număr? Ce mai doriți să publicăm?

CUTEZĂTORII 15 **Redacția revistelor pentru copii — București**

REDACTOR ȘEF: **ION IONAȘCU**
SECRETAR RESPONSABIL DE REDACȚIE: **OVIDIU ZOTTA**
RESPONSABIL DE NUMĂR: **Elena Mănescu;** *PREZENTAREA ARTISTICĂ:* **Pompiliu Dumitrescu;**
PREZENTAREA TEHNICĂ: **Viorel Sămpetrean**

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAȚIA. Editura „Scînteia“ TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA“ – Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64–66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază. *Index 41836 12 pagini 1.50 lei*

9

CRONICA DE VITEJIE

SCENARIU: D. Almaș
DESENE: V. Tănase și R. Vintilescu

3

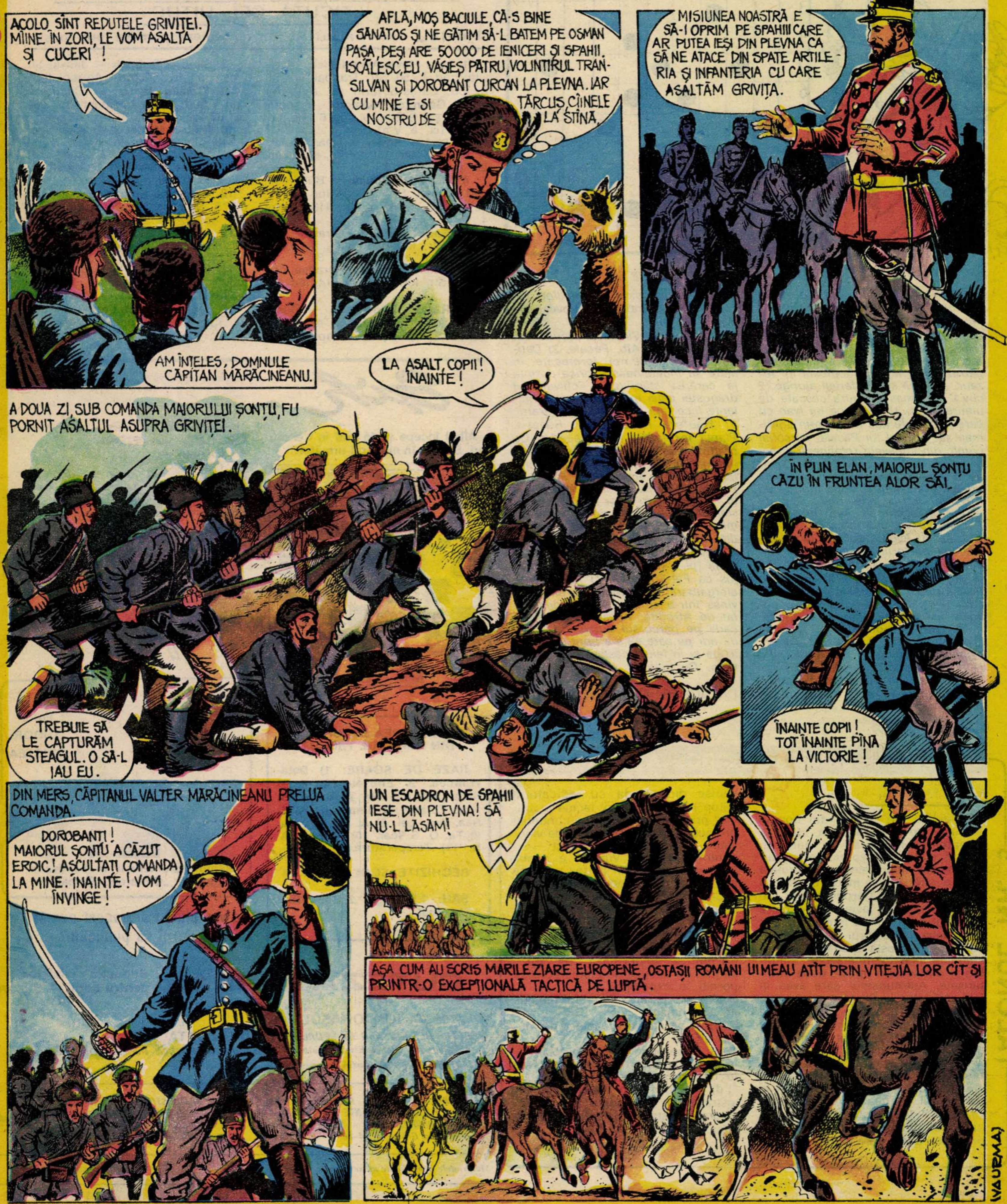
ACOLO SÎNT REDUTELE GRIVIȚEI. MÎINE ÎN ZORI, LE VOM ASALTA ȘI CUCERI!
AM ÎNȚELES, DOMNULE CĂPITAN MĂRĂCINEANU.
AFLĂ, MOȘ BACIULE, CĂ-S BINE SĂNĂTOS ȘI NE GĂTIM SĂ-L BATEM PE OSMAN PAȘA, DEȘI ARE 50000 DE IENICERI ȘI SPAHII. ISCĂLESC, EU, VASIEȘ PĂTRU, VOLINTIRUL TRANSILVAN ȘI DOROBANȚ CURCAN LA PLEVNA. IAR CU MINE E ȘI TĂRCUȘ, CÎINELE NOSTRU DE LA STÎNĂ.
MISIUNEA NOASTRĂ E SĂ-I OPRIM PE SPAHIII CARE AR PUTEA IEȘI DIN PLEVNA CA SĂ NE ATACE DIN SPATE ARTILERIA ȘI INFANTERIA CU CARE ASALTĂM GRIVIȚA.
A DOUA ZI, SUB COMANDA MAIORULUI ȘONȚU, FU PORNIT ASALTUL ASUPRA GRIVIȚEI.
LA ASALT, COPII! ÎNAINTE!
TREBUIE SĂ LE CAPTURĂM STEAGUL. O SĂ-L IAU EU.
ÎN PLIN ELAN, MAIORUL ȘONȚU CĂZU ÎN FRUNTEA ALOR SĂI.
ÎNAINTE COPII! TOT ÎNAINTE PÎNĂ LA VICTORIE!
DIN MERS, CĂPITANUL VALTER MĂRĂCINEANU PRELUĂ COMANDA.
DOROBANȚI! MAIORUL ȘONȚU A CĂZUT EROIC! ASCULTAȚI COMANDA LA MINE. ÎNAINTE! VOM ÎNVINGE!
UN ESCADRON DE SPAHII IESE DIN PLEVNA! SĂ NU-L LĂSĂM!
AȘA CUM AU SCRIS MARILE ZIARE EUROPENE, OSTAȘII ROMÂNI UIMEAU ATÎT PRIN VITEJIA LOR CÎT ȘI PRINTR-O EXCEPȚIONALĂ TACTICĂ DE LUPTĂ.
(VA URMA)

16

JOI, 23 APRILIE 1987,
ANUL XXI (NR. 1019)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

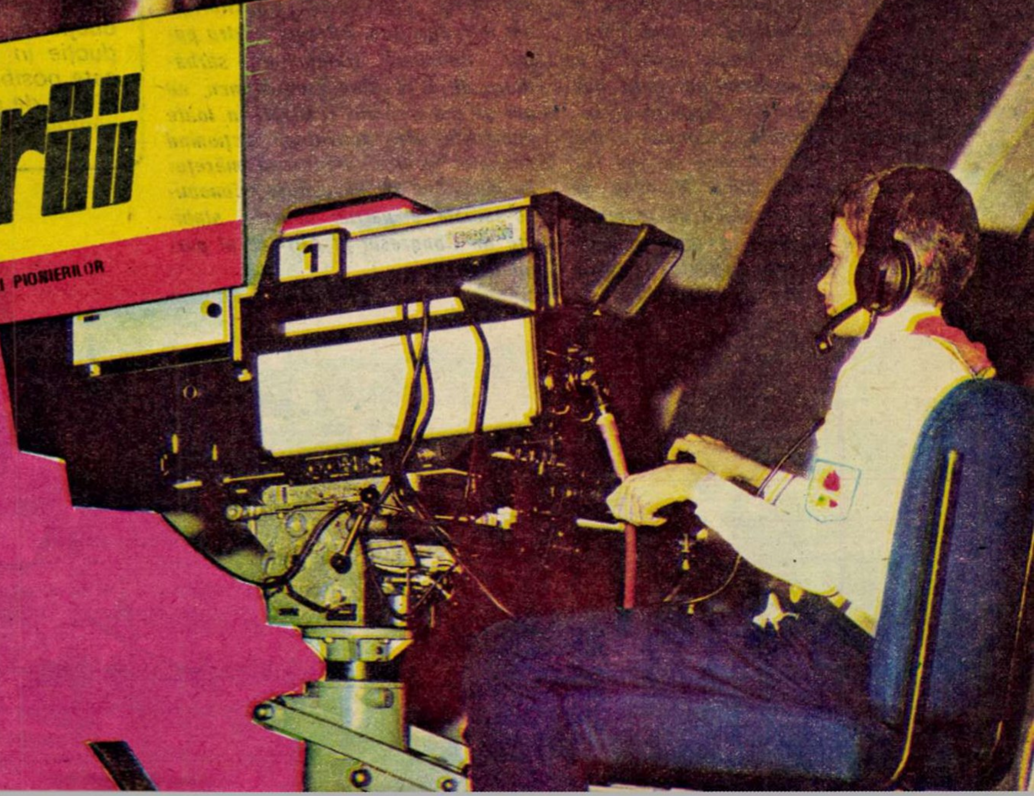

În acest număr :

- „Bine", treaptă spre „Foarte bine"!
- Pe platourile Televiziunii, în emisiunea-concurs „Columnele Independenței"
- Semafor
- Microenciclopedie

CADRAN POLITIC

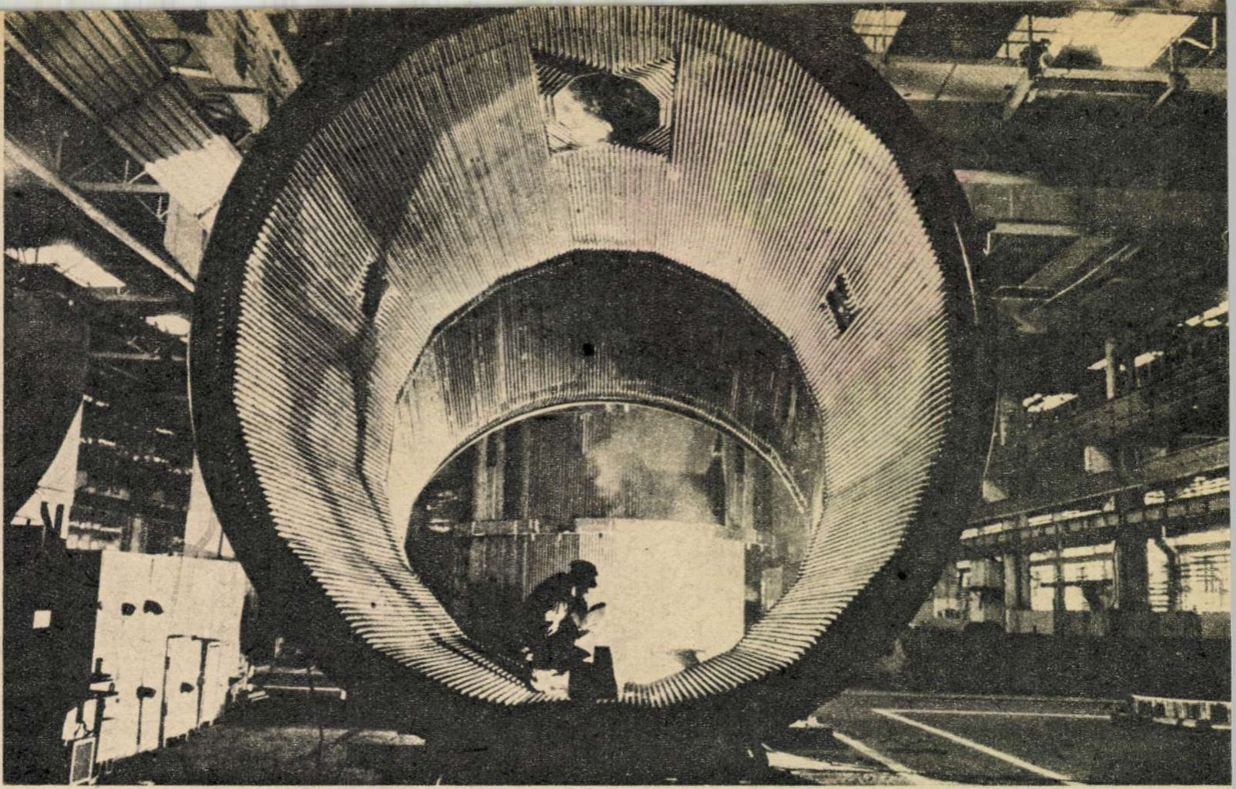

În întreaga țară, această ultimă decadă a lunii aprilie este marcată de accentuarea eforturilor depuse de toate colectivele muncitorești în vederea îndeplinirii planului de producție și pentru recuperarea rămînerilor în urmă din primul trimestru.

Acționînd cu hotărîre, în spiritul exigențelor formulate de tovarășul Nicolae Ceaușescu la Plenara C.C. al P.C.R. din martie și la consfătuirea de lucru pe probleme economice desfășurată la C.C. al P.C.R., oamenii muncii desfășoară o entuziastă activitate creatoare pentru îndeplinirea sarcinilor prioritare ce revin economiei noastre naționale. Între acestea un loc important îl ocupă realizarea integrală a producției de export, îndeplinirea planului la producția fizică, realizarea planurilor la extracția de cărbune, țiței și în domeniul energetic, asigurarea calității produselor, înfăptuirea programelor de organizare superioară și modernizare a producției, în vederea creșterii mai accentuate a productivității muncii, ridicării eficienței economice în întreaga activitate. Un exemplu grăitor îl reprezintă în acest sens remarcabilele fapte de muncă ale numeroaselor colective muncitorești din toate județele țării. Astfel, la Combinatul metalurgic din Tulcea se realizează zilnic producție de feroaliaje peste plan. În județul Gorj, la Clocotiș, a fost dată în funcțiune o nouă hidrocentrală, care în timpul probelor a pulsat deja în sistemul energetic național 270 000 KWh. Numeroase întreprinderi și unități economice din județul Iași, printre care se află Întreprinderea mecanică Nicolina și Întreprinderea mecanică de material rulant din Pașcani, și-au îndeplinit sarcinile privind exportul pentru această perioadă. Minerii din Rovinari și cei de la Combinatul minier Ploiești au extras peste plan apreciabile cantități de cărbune. Lucrătorii de la „Azomureș" din Tîrgu Mureș au livrat în plus față de sarcinile de plan zeci de tone de produse.

În agricultură se desfășoară, de asemenea, o intensă activitate în vederea încheierii grabnice și în bune condiții a însămînțărilor și celorlalte lucrări de sezon, lucrătorii ogoarelor fiind puternic mobilizați pentru recuperarea întîrzierilor determinate de timpul nefavorabil.

Transpunînd în viață indicațiile și orientările secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, privind îndeplinirea sarcinilor ce revin economiei noastre socialiste, colectivele muncitorești din întreaga țară, întregul nostru popor întîmpină tradiționala sărbătoare de la 1 Mai, Ziua Muncii, cu noi și remarcabile realizări în toate domeniile de activitate, acționînd neabătut pentru înfăptuirea mărețelor obiective de dezvoltare economico-socială a patriei noastre, stabilite de Congresul al XIII-lea al partidului.

DICȚIONAR

Producția fizică

Potrivit indicațiilor și orientărilor tovarășului Nicolae Ceaușescu privind îndeplinirea sarcinilor ce revin economiei noastre naționale în etapa actuală și în viitor, eficiența activității economice din toate domeniile este exprimată de valoarea producției fizice.

Producția fizică *este acel indicator care ne arată, în cadrul planului fiecărei unități economice, ce cantități trebuie fabricate din* **fiecare produs** *în parte (și exprimate în bucăți, tone, metri pătrați sau alte unități convenționale), precum și perioadele în care trebuie executate (lună, trimestru, an).*

Producția globală nu poate reflecta calcularea riguroasă a productivității muncii și a altor indicatori de eficiență economică întrucît ea cuprinde și unele înregistrări repetate de cheltuieli de muncă socială (valoarea materiilor prime aduse de clienți și prelucrate în întreprindere, valoarea creșterii și descreșterii stocurilor de producție neterminată).

Influențînd în mod hotărîtor toți indicatorii economico-financiari, realizarea **producției fizice** *la nivelul planului constituie problema centrală a activității economice a etapei actuale și în viitor a dezvoltării economiei noastre naționale. Stabilindu-se introducerea producției fizice, alături de producția netă (valoarea nou creată în producție în decursul unei anumite perioade) ca indicator principal, este posibilă urmărirea permanentă a modului în care se realizează planul de producție atît în fiecare întreprindere în parte cît și pe ansamblul întregii economii naționale.*

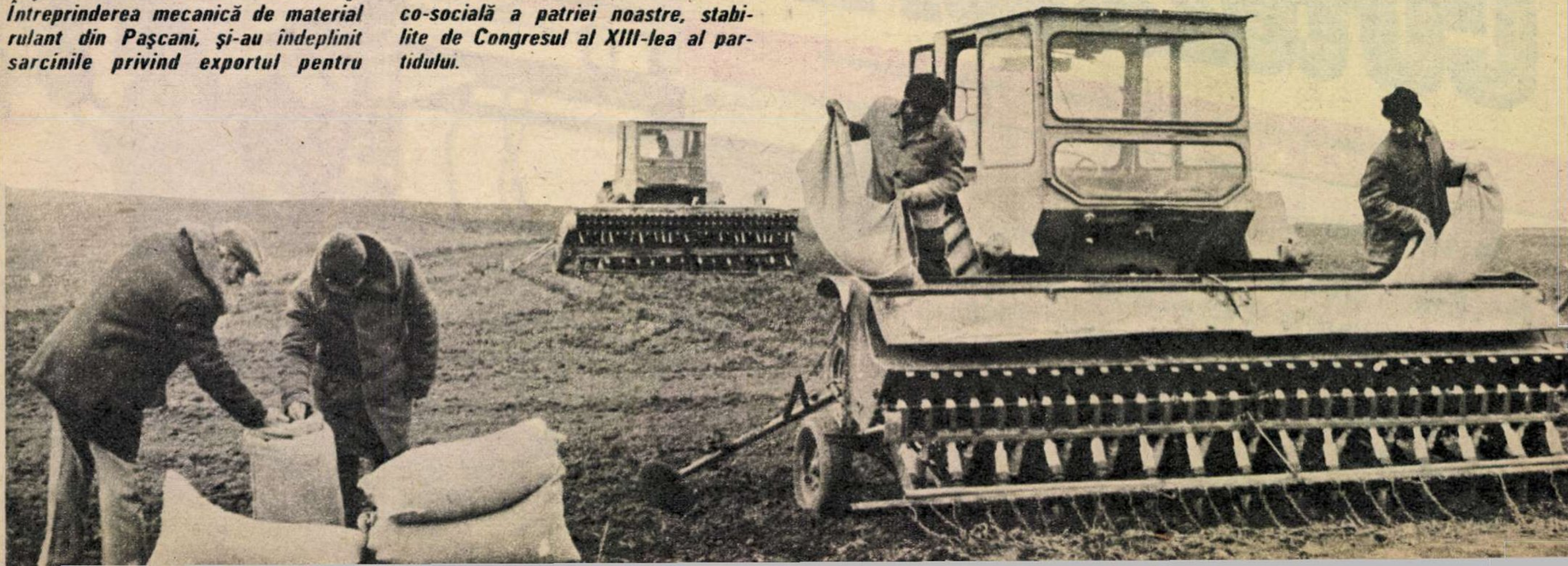

Una din marile înfăptuiri ale politicii partidului şi statului nostru o constituie realizarea deplinei egalităţi în drepturi între toţi oamenii muncii, între toţi cetăţenii patriei, fără deosebire de naţionalitate. Ne mîndrim cu această măreaţă cucerire a socialismului din patria noastră.

NICOLAE CEAUŞESCU

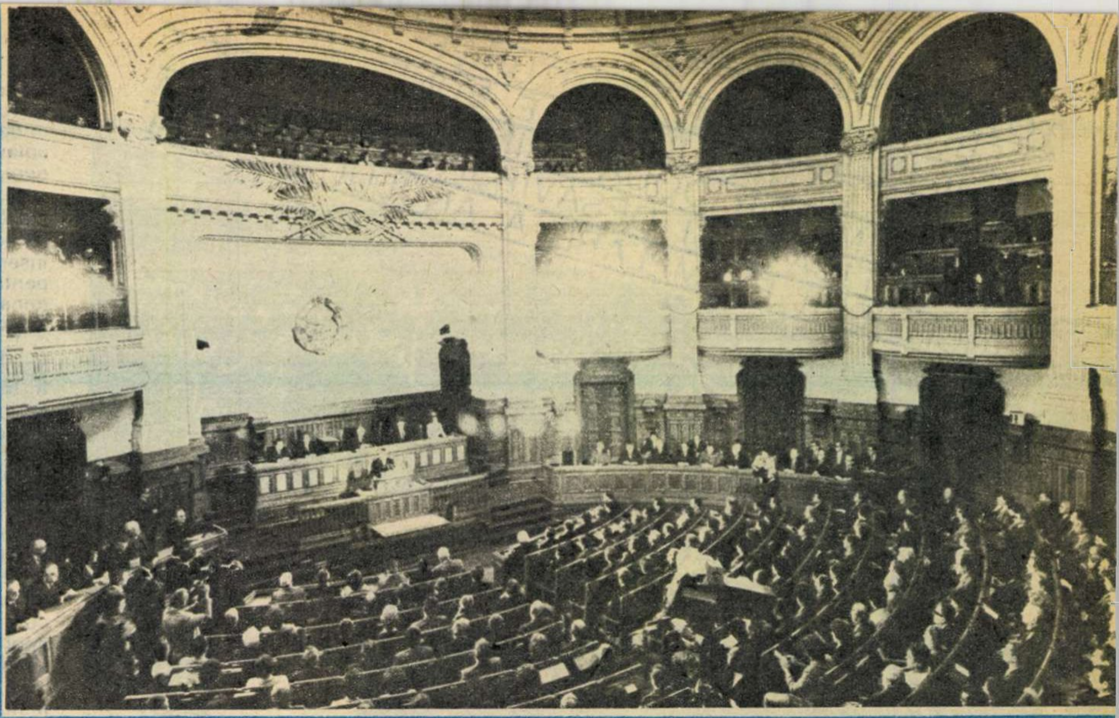

Marea Adunare Națională, organul suprem al puterii de stat.

EGALITATEA ÎN DREPTURI A TUTUROR CETĂȚENILOR PATRIEI – MĂREAȚĂ REALIZARE A ANILOR SOCIALISMULUI

Istoria edificării societății socialiste in patria noastră inscrie la loc de seamă, între victoriile de prestigiu ale noului timp al țării, realizarea deplinei egalități in drepturi a tuturor fiilor patriei, fără deosebire de naționalitate. Această măreață înfăptuire este rodul politicii principiale consecvente a Partidului Comunist Român, partid care, încă de la inceputurile existenței sale, și-a inscris în programul de luptă țelul făuririi unei orînduiri a dreptății și egalității sociale, a demnitații omului și poporului, a muncii libere.

În spiritul concepției partidului nostru cu privire la soluționarea problemei naționale — concepție afirmată cu strălucire in perioada inaugurată de Congresul al IX-lea —, fundamentată riguros științific prin ampla și profunda operă teoretică a tovarășului **Nicolae Ceaușescu,** in perioada ultimilor 22 de ani s-a acționat cu neabătută consecvență pentru a se așeza trainice temelii egalității in drepturi. S-a pornit de la adevărul că numai o economie puternică, prosperă, armonioasă, numai o rațională și echilibrată repartizare teritorială a forțelor de producție asigură tuturor membrilor societății posibilități egale de a participa la viața economică de a-și pune in valoare energiile și puterile creatoare și, deopotrivă, de a beneficia într-o egală măsură de roadele progresului și propășirii țării. În acest cadru, ca parte integrantă a politicii de industrializare socialistă, o atenție deosebită s-a acordat județelor rămase în urmă. Prin crearea în această perioadă a sute de noi zone si platforme industriale și a sute și sute de mii de noi locuri de muncă, prin apariția unui mare număr de profesii noi, s-au asigurat condiții pentru in**florirea tuturor localităților țării, pentru afirmarea plenară a personalității și vocațiilor creatoare** ale fiecărui om al muncii. Totodată, dezvoltarea economică armonioasă a tuturor județelor a dat un puternic impuls dezvoltării **zestrei edilitar-gospodărești.** Practic, în anii care au trecut de la Congresul al IX-lea s-a realizat reconstrucția generală a tuturor orașelor țării, care și-au schimbat fundamental înfățișarea, îmbogățindu-se necontenit dotările social-culturale și edilitare, fenomen afirmat cu putere și în mediul rural. S-au creat, astfel, condiții superioare de muncă și de viață tuturor fiilor țării, fără deosebire de naționalitate.

Concomitent, în anii **Epocii Nicolae Ceaușescu,** în cadrul amplei și susținutei bătălii pentru perfecționarea **formelor de organizare și conducere a societății,** s-a făurit un larg cadru democratic, unic în felul său, care asigură participarea activă, nemijlocită a tuturor cetățenilor patriei, fără deosebire de naționalitate, la elaborarea și înfăptuirea întregii politici interne și externe a partidului și statului nostru. În acest context, oamenii muncii aparținînd naționalităților conlocuitoare sînt reprezentați în toate organismele politice și de stat in forurile democrației muncitorești-revoluționare, iau parte efectivă și activă la conducerea întregii vieți social-economice și politice. În același timp, oamenii muncii de alte naționalități beneficiază și de o serie de structuri organizatorice proprii, la nivel național sau județean — consiliile oamenilor muncii aparținînd naționalităților conlocuitoare. Componente ale Frontului Democrației și Unității Socialiste, aceste consilii au fost investite cu înalte responsabilități în mobilizarea naționalităților conlocuitoare la munca pentru înfăptuirea programelor de dezvoltare economico-socială a patriei, la rezolvarea problemelor mersului înainte al țării pe calea progresului și propășirii.

De asemenea, cu exemplară stăruința, partidul nostru s-a preocupat în toată această perioadă de asigurarea accesului egal, neîngrădit al tuturor fiilor patriei, fără deosebire de naționalitate, la **cuceririle științei și tehnicii, ale cunoașterii umane in general,** prin **dezvoltarea și inflorirea învățămîntului, artei și culturii,** prin participarea tuturor oamenilor muncii la procesul de creare și răspîndire a bunurilor și valorilor culturtal-artistice. În virtutea acestei preocupări, astăzi, în România socialistă, ființează mii și mii de unități școlare, de toate gradele, în care predarea obiectelor de studiu se face în limbile naționalităților conlocuitoare, se editează în aceste limbi sute și sute de titluri de manuale școlare. Se desfășoară o bogată activitate cultural-artistică, impulsionată de existența a numeroase teatre, a mii și mii de formații artistice de amatori, de editarea a zeci și zeci de ziare și reviste, de tipărirea anuală a sute de titluri de cărți și broșuri în limbile naționalităților conlocuitoare.

Toate acestea constituie o trainică temelie pe care se clădește convingerea oamenilor muncii din țara noastră, fără deosebire de naționalitate, că astăzi România socialistă este o mamă iubitoare și devotată pentru toți fiii săi, că aici, numai aici este locul unde fiecare cetățean al patriei are cele mai mari șanse de împlinire și afirmare a personalității sale, că națiunea noastră socialistă este o mare și strîns unită familie, în care fiecare membru al său are aceleași drepturi și aceleași îndatoriri. O asemenea convingere, o asemenea conștiință reprezintă izvorul nesecat al abnegației și dăruirii cu care toți oamenii pămîntului românesc se angajează în ampla operă de înălțare a patriei socialiste comune pe noi trepte de progres și prosperitate, spre binele întregii societăți și al fiecăruia dintre membrii săi.

TOTI PIONIERII
TREBUIE
SĂ-ȘI INTENSIFICE EFORTURILE
PENTRU CA REZULTATELE BUNE
ALE PRIMELOR DOUA TRIMESTRE SA FIE
FRUCTIFICATE ȘI DESAVIRȘITE IN VEDEREA
INCHEIERII EXEMPLARE A ANULUI ȘCOLAR!

In VABC e piramidă
VA'B'C'
V
A'
C'
B'
A
B
6√3

„Bine", TREAPTĂ SPRE „Foarte bine!"

Clasa a VIII-a A e supranumită „nava-amiral" a **Școlii nr. 8** din **Satu Mare,** pentru că ea deține de mai mulți ani locul I la învățătură, disciplină și frecvență. La adunarea de analiză a rezultatelor obținute în prima jumătate a trimestrului al II-lea, numele lui **Vasilică Nicoară** fusese amintit cu precizarea: „Elev care de la **bine** a început să avanseze la mai multe obiecte spre **foarte bine.** N-ar putea el să învețe la toate **foarte bine?"** — pusese întrebarea **Laura Babău,** comandanta detașamentului. „Ba da!", săriseră să răspundă și să argumenteze cîteva dintre „vocile" de frunte ale clasei. „Fiindcă a dovedit că poate, însă îi trebuie mai multă voință, ambiție și o muncă mai bine organizată". Desigur, colegii se așteptaseră ca el însuși să se ridice, să-și exprime bucuria pentru apreciere, să-și asume angajamente. Dar Vasilică tăcuse chitic și toată lumea considera că probabil din pricina emoției, cum de altfel e și firesc cînd te laudă cineva. Urmase apoi surpriza zilei, rezervată ca întotdeauna spre finalul adunărilor de detașament. **Delia Sabău** anunță că întrucît elevul **Mirel Cristian Dan** a înregistrat un salt atît de remarcabil la învățătură, egalîndu-și colegul de bancă și devenind deci un elev de **foarte bine** la toate obiectele, merită să fie alături de **Călin Gătina** co-posesor al trofeului autodepășirii „Banca de onoare". După ce toată clasa aplaudă cu entuziasm propunerea, Delia nu uită să-i adreseze ca de obicei pictorului clasei, **Vasilică Nicoară,** rugămintea să deseneze un nou însemn al „Băncii de onoare", pentru ca a doua zi să fie înmînat sărbătorește proaspeților cîștigători.

...Venind acasă, Vasilică ar fi trebuit să le povestească părinților, așa cum făcea cînd lua o notă bună, și cum fusese el lăudat în adunarea de detașament. De astă-dată însă, fără să spună o vorbă, se retrase grăbit în camera lui. Hotărît, smulse o filă din blocul de desen, își alese culorile și îndîrjit se apucă de lucru. Contură un „B" majuscul frumos, împodobindu-l apoi cu arabescuri. Tocmai schița „volutele" lui **a** mic cînd se trezi deodată exclamînd un **„A!"** (mare!) plin de indignare. „A! , va-să-zică, eu, care am desenat pentru mai bine de jumătate din clasă însemnul, n-am reușit încă să-l am pe propriul meu pupitru?... Mirel și Călin meritau însă cel mai frumos trofeu!" Își aminti cum, încă de la începutul trimestrului, Mirel se străduise să-și însușească și el stilul de lucru ordonat, metodic și meticulos al prietenului său Călin. Ceea ce se putea constata la orele de limbă română, unde Mirel venea cu comentarii și lucrări tot mai elaborate, cu completări tot mai interesante și chiar cu citate semnificative din operele autorilor studiați. Iar la matematică, de pildă, cînd fusese ascultat la operațiile cu fracții algebrice, cît de sigur și de perfect lucrase el la tablă (ceea ce dovedea cît de mult lucrase acasă). Tovarășa profesoară le mărturisese atunci că „nota lui de 10 i-a produs cea mai mare bucurie de cînd îi sîntem noi elevi." Dacă în recreații cei doi prieteni sînt văzuți discutînd foarte aprins, toată lumea știe că e vorba despre o captivantă confruntare de idei pe tema „noutăților de ultimă oră" din domeniul pasiunii lor comune — electrotehnica. Probabil că tot astfel vor putea fi văzuți și anul viitor, cînd vor fi, așa cum și-au propus, tot colegi de bancă, la același liceu de electrotehnică. Și, cine știe, peste ani, poate chiar și în același loc de muncă...!

...Deodată însă gîndul lui Vasilică se înturnă spre propriul său coleg de bancă, **Daniel Costea,** unul dintre cei mai buni elevi din clasa a VIII-a A. Aci, se opri brusc, punîndu-și întrebarea: „Cum reușește el să rămînă de atîția ani la prora navei? Eu, de pildă, aș putea? Dar de ce să nu pot, dacă în loc de două ore pe zi, cum obișnuiesc eu, aș munci mai mult, dacă aș mai lăsa de-o parte fotbalul. Nu de tot, bineînțeles, dar cu program! Fiindcă, uite, și cei doi sportivi de performanță ai clasei — baschetbalista **Lavinia Tulbure** și schiorul **Dacian Nastai** —, planificîndu-și mai eficient timpul, și pentru învățătură, și pentru antrenamente, au făcut progrese remarcabile. Și firește că nu se vor opri aici, după cum s-au și angajat ei azi, la adunarea de detașament, fiindcă **bine** obligă la **foarte bine.** Așa cum, și cei doi pasionați chimiști — **Mirela Bura** și **Valentin Matei** —, au declarat că pentru ei **bine nu reprezintă decît o escală la foarte bine.**

...De fapt, această permanentă, stimulativă și emulativă stare de spirit a fost generatoarea succeselor care au făcut ca **întregul echipaj al clasei a VIII-a A să încheie bine cel de-al doilea trimestru.** La începutul celui de-al III-lea trimestru, adică al acestei ultime călătorii pe care o mai au de străbătut împreună, toți mateloții „navei-amiral" a Școlii nr. 8 din Satu Mare au pornit, „cu toate pînzele sus", și „cu vînt bun la pupa", pentru a cuceri reduta lui **foarte bine.** Va fi o victorie sigură, de vreme ce numai... 6 dintre ei se mai află, la această oră, în escală la **bine**. Mai au, adică, și cîteva medii de 7 și 8, pe lîngă majoritatea de 9 și 10.

Nu putem însă să încheiem fără să vă spunem că tocmai în ziua cînd am făcut noi cunoștință cu acest ambițios și invincibil echipaj, **Vasilică Nicoară** a primit însărcinarea să deseneze un nou însemn „Banca de onoare". „Dar vezi, ai grijă să fie cît mai frumos, fiindcă are o destinație... specială!" — îl atenționase Delia Sabău. Bănuiți pentru cine? Și Vasilică a ghicit privind spre chipul iradiind de bucurie al colegului său de bancă, Daniel Costea...

Era vorba despre însemnul care acum i-a fost înmînat chiar lui Vasilică Nicoară.

ILEANA PIȚA

FOTO-REPORTER „Cutezătorii"

● *„Și acolo unde locuim, împrejurimile trebuie să strălucească de frumusețe, de curățenie", și-au formulat explicația imaginii de față pionierii fotoreporteri de la* **Școala nr. 33** *din municipiul* **Craiova.**

● *„Un prim-plan... foarte obișnuit la pionierii din* **Lemnia,** *județul* **Covasna,"** *ne spun realizatorii acestei frumoase imagini.*

● *„După o vacanță bogată în evenimente, sîntem din nou în... «Banca de onoare»!" Fotografia este semnată de către pionierii din* **Bolintin Vale,** *județul* **Giurgiu.**

Nota redacției: *Revenim cu precizarea că fiecare fotografie trimisă la concurs trebuie să fie însoțită nu numai de o explicație, ci, în mod firesc, și de numele fotoreporterului care a realizat-o. Numai în felul acesta, juriul îi va putea desemna pe cîștigători. Vă reamintim adresa: Revista „Cutezătorii", Piața Scînteii nr. 1, București. Pentru Fotoreporter „Cutezătorii".*

SPORT

Interviul nostru

Pe **Bogdan Giurgiu,** pionier în clasa a VII-a B la Școala nr. 3 din Pitești, locțiitor al președintelui Consiliului Național al Organizației Pionierilor, l-am intîlnit în această vacanță de primăvară, pe terenul de sport, în mijlocul colegilor săi, activ, vesel, bun organizator, mereu cu idei și inițiative apreciate de pionieri.

Reporter: — Știm că ești unul dintre cei mai harnici elevi la învățătură. Mai știm că îndrăgești și sportul. În calitatea ta de pionier locțiitor poți să ne vorbești despre activitatea sportivă pe care o desfășoară și ceilalți colegi din alte unități?

B. G.: — Aș vrea mai întii să-i amintesc pe cei care prin inițiativă pionierească și hărnicie au reușit să-și construiască baze sportive foarte bine dotate. De pildă, pionierii Școlii nr. 11 din municipiul Pitești, cei din comuna Mozăceni sau de la Albești de Argeș, unde pionierii au reușit să-și cumpere, din banii realizați prin îndeplinirea obiectivelor din angajamentul de muncă patriotică, materiale sportive în valoare de 450 000 lei.

Rep.: — Rezultatele sportive sînt pe măsura acestor bune condiții materiale?

B. G.: — Întotdeauna, la finalele republicane ale diferitelor ramuri sportive, mulți dintre pionierii noștri urcă pe podiumul învingătorilor. La cros, de pildă, anul trecut, echipa noastră s-a clasat pe locul I, la tetratlon, fetele au fost pe cel de-al doilea, la înot, pe al treilea. Ne punem ambiții mai mari privind înotul pentru că bazinul nostru olimpic ne oferă toate posibilitățile. De altfel, ca și taberele de schi de la Rucăr sau cea de la Piscul Negru din Făgăraș.

Cel mai mult ne preocupă să facem în așa fel încît toți copiii să practice în mod organizat sportul, să-i convingem că acesta ne este de folos nu numai în dezvoltarea noastră armonioasă, dar chiar și la învățătură.

Rep.: — Ai dreptate. Ca dovadă, să subliniem faptul că marea majoritate a pionierilor sportivi din județele Argeș au încheiat trimestrul al II-lea cu foarte bune rezultate la învățătură.

Interviu realizat de
ELENA MĂNESCU

Ritm

● **O idee ingenioasă,** o idee... de artist (aparținînd pionierului Bogdan Gozman) a dat naștere unei inițiative foarte originale pentru serbarea de absolvire a ciclului primar pe care o pregătesc încă de pe acum pionierii din clasa a IV-a A, de la Școala nr. 3 **Negrești—Oaș,** județul **Satu-Mare**. E vorba de un carnaval cu măști populare specifice pitorescului ținut al Oașului, pe care fiecare elev din clasă și-o confecționează în cel mai mare... secret ● **Cum am putea numi** această imagine care ne-a parvenit de la „Atelierul fanteziei" de la C.P.S.P. **Constanța,** decît... parada „modei" păpușilor? Dacă mica... arbitră de modă nu se poate hotărî cui să acorde premiul I, e foarte explicabil. Fiindcă fetele din cercul amintit s-au întrecut în a croi rochițe și costumașe care de care mai nostime ● **Un amplu spectacol folcloric,** cuprinzînd și o pitorească paradă a portului popular, a reunit peste 800 de pionieri din **Rădăuți — Suceava** ● **Despre „Copiii din cîmpia soarelui"** vorbește prin intermediul artei populare, picturii și fotografiei recenta expoziție vernisată la Casa de cultură din **Turnu Măgurele — Teleorman** ● **Am aflat** că pasionații pionieri aeromodeliști din **Miercurea Ciuc** au organizat un mare „raliu al performanței". Așteptăm să-i cunoaștem și noi pe campioni ● **În județul Bihor** s-a declanșat o nouă acțiune-record pentru colectarea fierului vechi, dar și o intensă campanie de primăvară pentru înfrumusețarea localităților ● **Avifauna marilor orașe** — iată un subiect foarte interesant pe care și-au propus să-l abordeze pionierii de la școlile 194, 75, 97, 99 și 100 din **Capitală** în întîlnirea lor recentă cu renumitul ornitolog Aurel Papadopol, director adjunct al Muzeului „Grigore Antipa"

● **După cum ne informează** subredacția „Cutezătorii" din **Giurgiu,** temele de cercetare pe care le au la această oră în studiu membrii cercului de chimie experimentală de la C.P.S.P. din municipiu sînt: posibilitățile de transformare a energiei chimice în energie electrică, prin realizarea de pile și acumulatoare electrice, recuperarea argintului din soluțiile foto epuizate și modalitățile de extracție a coloranților din plante.

● **Prestigioasa revistă „Magazin istoric" împlinește 20 de ani.** Apariția fiecărui număr al acestei publicații este așteptat cu nerăbdare de cititori, între care un mare număr de pionieri, membri ai cercurilor de istorie, care prin intermediul nostru adresează felicitări „Magazinului istoric".

agazin istor
ANUL XXI NR. 4 (241) APRILIE 198

Colegii voștri, pe platourile televiziunii, în emisiunea concurs:

COLUMNELE INDEPENDENȚEI

Ne aflam în studiourile Televiziunii române; camerele de luat vederi și monitoarele sînt amplasate pe marele platou. Examinatorii, juriile și cele patru echipaje din județele Alba, Călărași, Covasna și Teleorman au luat loc fiecare la mesele ce le sînt rezervate. Se transmite în direct cea de-a VIII-a emisiune sub genericul „Columnele Independenței".

Este o emisiune deosebită, dedicată marilor tradiții de luptă și glorie, din toate epocile, ale poporului român care astăzi trăiește cea mai luminoasă epocă din istoria sa. Pentru concursul T.V. „Columnele Independenței" s-au pregătit tineri muncitori, țărani, profesori, ingineri și pionieri din toate județele patriei, dînd dovadă de o remarcabilă harnicie, inteligență, talent, pasionați atît de glorioasa istorie a poporului nostru, cît și de însușirea celor mai înalte cunoștințe teoretice și practice din toate domeniile, cunoștințe prin aplicarea cărora sînt hotărîți să contribuie exemplar, acolo unde muncește fiecare, la îndeplinirea înaltelor exigențe ale minunaților noștri ani.

Tinerii concurenți de pe platoul Televiziunii, printre care și pionierii, sînt plini de emoție. Este un adevărat festival artistic, istoric, geografic, filozofic, literar, folcloric. Floarea Calota, surorile Petrescu sînt costumate cu cele mai frumoase porturi populare reprezentînd zonele din care provin. Floarea ne mărturisește că-i mîndră de faptul că străbunicul ei a participat la Războiul de independență din 1877. Urmașa eroului de-atunci a moștenit impresionanta avuție de balade și doine eroice. La rîndul său, tehnicianul Iancu Furdui, venit din Alba-Iulia, ne mărturisește că „Moții-n hora cînd intrau/ Mare frică-n domni băgau". Eroii de la Grivița, Plevna, Rahova, Smîrdan au devenit încă o dată nemuritori prin operele realizate de Vasile Alecsandri, George Coșbuc, Lucian Blaga, Victor Eftimiu și alții, opere prezentate în concurs de tineri foarte bine pregătiți, dar și talentați, cum s-au dovedit Doina Safta și Ștefan Dănilă. Safta, care mai este încă elevă, a demonstrat reale calități actoricești, interpretînd emoționant poezia noastră clasică și contemporană. „I-am studiat pe Vasile Alecsandri și pe Lucian Blaga filă cu filă, cercetînd întreaga lor operă înainte de-a veni la concurs", ne spune Doina Safta. În memoria și inima ei poartă o întreagă bibliotecă de poezie patriotică creată din zilele Războiului de Independență pînă în anii noștri.

Din cele patru echipaje fac parte și pionieri. Simona Mo-

Mulți dintre telespectatori își mai reamintesc ciclul de emisiuni concurs „Drum de glorii" care au fost transmise în 1977. Pe atunci pionierul Lucian Ristea a participat și el la concurs făcînd parte dintr-un echipaj. Băiatul era foarte pregătit și drept recompensă a fost notat de către juriu cu nota 10. A trecut de-atunci un deceniu... și, surpriză: la „Columnele Independenței", pe monitoarele din platourile televiziunii este redescoperit același Lucian Ristea, acum student în anul al IV-lea la Facultatea de mecanică a Institutului politehnic din Timișoara. Și de data aceasta făcea parte dintr-un echipaj, răspunzînd la probele de istorie și literatură și luînd... bineînțeles, nota 10. Vă puteți da seama cîtă emoție, cîtă satisfacție, plus răsplata cu aplauze a publicului spectator. Lucian reprezenta valoarea de simbol a unei întregi generații.

Echipajul județului Bistrița-Năsăud s-a prezentat cu doi pionieri la fel de pregătiți, un băiat în clasa a VII-a și o fată în clasa a VIII-a. Regulamentul concursului prevede însă participarea unui singur concurent. Situația devenise destul de... fierbinte. Cine vine la microfon, băiatul sau fata? S-a apelat la cavalerismul celui dintîi. Vă dați seama că, deși se cam întristase că nu va răspunde el, băiatul a cedat, cu generozitate, locul fetei. Erau de la aceeași școală și pe tot parcursul a urmărit-o și-a aplaudat-o, iar la sfîrșit a venit și-a felicitat-o.

Un pionier foarte bun de la Sibiu, cum scria pe hîrtie răspunsul la întrebare, s-a trezit că... vecinul său, concurentul adult, îi face, în șoaptă, semn că nu-i bine cum își formulează „materialul", oferindu-i cîteva sugestii... Deși era numai în clasa a VII-a, băiatul a hotărît să se bazeze numai pe el însuși, obținînd un frumos rezultat.

Pionierele Valeria Pricop, din județul Vrancea, și Oana Bordeeanu, din județul Neamț, și-au prezentat în concurs, la etape diferite, propriile creații poetice, ocazie cu care juriul le-a notat cu punctaje mai mari decît pe poeții amatori adulți. Oana și Valeria au devenit prietene și... sperăm că încă n-ați uitat „spectacolul complet" — adică recitalul susținut de Oana pe micul ecran.

La una din fazele concursului, unul dintre pionierii concurenți care făcea parte dintr-un echipaj, ajuns în fața microfonului și văzîndu-se pe monitor... s-a emoționat atît de tare încît...

— Vă rog un pahar cu apă, dacă se poate...

Atît spuse și simțea cum setea și emoția îi înfierbîntă întreaga ființă. Sosi și paharul, iar concurentul, înviorat, a dat un răspuns de 10 cu felicitări.

Există în concurs și-o probă corală, după cum bine știți. Aceasta se desfășoară prin prezentarea unui cor filmat într-un județ sau altul. De data aceasta apăru pe micul ecran corul pionieresc al unui județ. La sfîrșit... aplauze furtunoase dintr-o parte a spectatorilor de pe platou. Ce se întîmpla? Pionierii care cîntaseră în filmul prezentat... se aflau chiar în sală, ei erau cei care-i aplaudaseră atît de fierbinte pe cîntăreții de pe micul ecran.

canu — clasa a VIII-a de la Școala nr. 8 din Alba Iulia —, cu multe luni înainte de începerea concursului, a vizitat muzeele din Alba-Iulia și Deva, bibliotecile din aceste orașe, studiind istoria României de la începuturi și pînă azi. Și tot Simona a vizitat Combinatul siderurgic de la Hunedoara unde a avut bucuria de a-i cunoaște pe oțelari chiar la turnarea oțelului, acolo unde arde focul etern la mii de grade. Colegii ei, Flavius Floroian din orașul Sfîntu Gheorghe, Adam Floridor din Călărași și Dan Vlădescu din Alexandria, vorbesc ca niște adevărați cronicari ai zilelor de azi despre marile realizări din economie și construcții, din toate domeniile de activitate din orașele lor unde ei înșiși sînt nu numai martori, ci și participanți activi, după puterile și pregătirea lor. Dialogurile lor de pe micul ecran cu telespectatorii din întreaga țară devin adevărate itinerarii în strălucitele realități social-politice, economice și culturale de azi ale patriei, elogii aduse tuturor oamenilor muncii, comuniștilor de la care copiii învața cutezanța revoluționară. Adam Floridor a făcut mai multe excursii de documentare în Capitala, împrietenindu-se cu muncitori și tehnicieni de la Întreprinderea de mașini grele București, dar și cu constructori de la Metrou, cu fierari-betoniști de pe șantierele de-aici, pentru a-și îmbogăți și mai mult cunoștințele cu care avea să vină în studiourile Televiziunii pentru a omagia marile columne ale independenței. Colegul mai mare de echipaj al lui Adam, lăcătușul Ștefan Dănilă de la Combinatul siderurgic din Călărași, ne-a făcut o mărturisire originală:

— Ca să-l înțeleg mai bine pe George Coșbuc, i-am studiat mai întîi pe Vasile Alecsandri, Dimitrie Bolintineanu, am privit îndelung tablourile lui Nicolae Grigorescu și am citit romanele lui Paul Anghel. Și nu exagerez dacă vă spun că pasiunea mea pentru citit este egală cu cea a muncii din combinat. Pentru a participa la concursul „Columnele Independenței" am folosit biblioteca Academiei și pe cea a Universității bucureștene, unde am cercetat arhive, cărți și documente referitoare la cucerirea independenței, la epoca contemporană.

Tînărul muncitor Ștefan Dănilă dispune la ora actuală de un bagaj de cunoștințe echivalent cu al unui student de la Facultatea de filologie, gata oricînd să susțină un recital de poezie clasică și contemporană, patriotică și revoluționară. Un asemenea concurs, cîștigat cu nota 10, l-a determinat pe Dănilă să facă eforturi mari, dar care i-au adus satisfacția succesului.

Stejarul voințelor noastre

Rămîne stejarul prin vremi mișcătoare,
Veghind peste valuri de munte și cîmp,
Privirea-i în steiuri naște izvoare,
Esența culorii o-nscrie în timp...

Trunchi al voinței ne-nfrînte de vînturi,
Cu ramuri de raze, cu frunze — popor,
Clădindu-se-n el cu trepte-n avînturi,
Să nască noi muguri spre nou viitor.

Nicicînd rădăcina-i clintit-o-va piatră,
Ea-i soare-n adîncul frumos de istorii,
Cu daci și romani uniți într-o vatră,
Ce urcă azi spre piscuri de glorii.

Falnic stejar al voințelor noastre,
Urcîndu-și columnă în roș vertical,
Sub pașnice zări, roș-galbene-albastre,
Ne e Ceaușescu — erou legendar.

CRISTINA ARTENIE, clasa a VII-a,
Sfîntu Gheorghe, jud. Covasna

Poezie prezentată la concursul „Columnele Independenței"

Mihai Jurcă, *clasa a VII-a de la Școala nr. 35 din Constanța: „Cîștigasem concursul de preselecție la care participaseră colegi din întregul județ. Toți, absolut* **toți** *m-au impresionat prin excelenta lor pregătire. Acest lucru m-a determinat să mă străduiesc în continuare și mai mult, întrucît mi-am dat seama că am o mare obligație față de ei: aceea de a reprezenta în concurs, prin frumoasa pregătire, înseși calitățile lor de pionieri cu multe și temeinice cunoștințe".*

Elena Costea, *clasa a VII-a, Școala nr. 12, Miercurea-Ciuc: „Pentru însușirea unui mare ansamblu de cunoștințe necesare participării la un asemenea concurs, am avut satisfacția de-a cunoaște încă o dată, la fața locului, temeinic, marile realizări înfăptuite în toate domeniile de activitate din județul Harghita, județ care, așa cum știți, în ultimii ani a devenit o adevărată cetate a hărniciei și rodniciei, ca de altfel toate județele țării".*

Nicoleta Scînteie, *clasa a VII-a, Școala nr. 5, Vîlcea: „În timpul pregătirii pentru concurs, mergeam direct din bibliotecă pe un șantier, într-o întreprindere sau laborator, iar cu datele de-acolo mă întorceam din nou în bibliotecă. Un mare cîștig al meu în urma pregătirii pentru acest minunat concurs este că am rămas un devotat prieten al bibliotecilor, al cărții".*

Fiecare concurent s-a dovedit pe cît de pregătit pe atît de inteligent și talentat, curajos, stăpîn pe ideile și cunoștințele însușite prin efort și muncă, printr-o mare dragoste și prețuire față de eroii din trecutul glorios și din marea epocă contemporană. „Columnele Independenței" în viziunea acestor participanți la un concurs de-o asemenea anvergură la care iau parte echipaje din toate județele sînt adevărate examene pregătite cu o pasiune unică, examene pentru care nu s-a precupețit nici un efort, practic toate domeniile fiind abordate la cea mai înaltă tensiune a cunoașterii și însușirii.

— Ca să pot obține nota 10 pe micul ecran, ne spune Florica Blagoe, elevă la Liceul „Nicolae Bălcescu" din Călărași, a trebuit să mă pregătesc și să învăț ca pentru nota... 100! Șansa de-a participa la un asemenea concurs e unică. Dar și noi trebuie să fim unici în felul nostru.

„Columnele Independenței" se dovedesc un vibrant omagiu adus — prin munca și creație, prin învățătura și însușirea celor mai bogate cunoștințe de către acești tineri și copii —, trecutului nostru istoric, glorioasei epoci contemporane, viitorului luminos al României socialiste.

ION CRÎNGULEANU

Foto: **TUDOR CRISTEA**

SEMAFOR

„N-am mințit decît puțin"

Înțelegerea fusese clară, cinstită și aprobată de toată lumea: în meciul inaugural vor juca numai băieții care aveau să lucreze la amenajarea terenului de fotbal. Mititelu Sorin ridicase cu însuflețire mîna pentru această frumoasă hotărîre, dar nu lucrase la amenajarea terenului de fotbal.

În prima zi nu s-a dus pentru că uitase.

— Am citit undeva că a uita e omenește, și-a spus Mititelu. Nu-i nimic; mîine o să muncesc cît doi!

În ziua următoare i-a fost lene să se scoale.

— Lenea este și ea omenească, a oftat Mititelu. Totul e să-ți răscumperi greșeala. Mîine o să muncesc cît trei!

Dar tocmai cînd s-a dus și el pregătit să lucreze cît patru, a avut surpriza de a constata că nimeni nu mai avea nevoie de el: terenul era gata.

Tocmai avea loc alcătuirea echipelor. Sosise echipamentul cel nou. Desenatorii scriau invitațiile pentru părinți. Pe Mititelu l-a apucat disperarea. Cum să nu joace în meciul inaugural? Are și el o mîndrie, și pe urmă are și talent, și mai are și părinți care se vor simți foarte stînjeniți nevăzîndu-l pe teren.

— Bine-bine, l-a întrebat Olguța Cireș, eu te înțeleg că vrei neapărat să joci, dar de ce n-ai venit la lucru? Știi bine că așa ne-a fost vorba. N-am ce-ți face.

Dorința lui Mititelu de a juca în primul meci era enormă, de nestăvilit. I se părea imposibil să nu joace. Îi venea chiar să și plîngă de necaz.

...Exact atunci a răsărit lîngă Mititelu Sorin un oarecare Minciu Nică, foarte vesel, săritor și inventiv:

— Ar fi păcat să nu joci. Bunicului tău i-ar părea rău să afle că el e de vină.

— De ce să fie?!

— Pentru că e bolnav și a trebuit să-l ajuți! Ăsta-i motivul pentru care n-ai putut veni la lucru!

— Dar **nu** e deloc bolnav.

— Ba da. Și-n plus, în tinerețe s-a remarcat ca jucător de fotbal.

— **N-a fost** jucător de fotbal!

— Toți bunicii au jucat nițel fotbal. Măcar o dată! O să minți numai puțin! Gîndește-te bine: bunic bolnav și fost mare fotbalist. Asta impresionează!

Mititelu a strigat cu hotărîre: „Nu pot să mint!", dar cinci minute mai tîrziu le spunea, cu multă emoție, Olguței Cireș și celorlalți, povestea sugerată de Minciu Nică. A fost crezut. A intrat în echipă. A primit echipamentul. A jucat. A înscris și un gol. Era fericit.

— Vezi cît de simplu a fost? i-a spus Minciu Nică.

— Ai dreptate. N-am mințit decît puțin, dar am avut mult de cîștigat, a convenit Mititelu.

— Nu-i așa? Cînd ai probleme, lasă-te în nădejdea mea, l-a bătut protector Minciu Nică pe umăr.

Mititelu Sorin și-a spus în gînd că o să facă totul pentru a nu mai avea nevoie de astfel de „ajutor". Peste cîteva zile însă, grăbit să coboare din bloc cu bicicleta, a spart oglinda din lift. Minciu Nică l-a ajutat generos să demonstreze că de vină erau cîțiva copii mici care obișnuiau să se plimbe cu liftul, fapt neregulamentar și periculos. Paguba au suportat-o părinții acestora. Cam tot atunci, Mititelu a început să voiajeze fără bilet cu autobuzul, bazîndu-se pe inepuizabila bogăție de pretexte înduioșătoare oferite prin Minciu Nică severilor controlori.

Devenise un mic maestru al iluziei: pentru orice întîrziere la școală, pentru orice lecție neînvățată, pentru orice absență inventa în colaborare cu Minciu Nică motive care pînă și pe el îl fermecau.

Într-o zi, a observat în albumul lui Mănoiu Dan, filatelist începător, o serie de mărci rare. Mititelu face de mult filatelie. Ajutat de Minciu Nică, l-a convins cu ușurință pe Mănoiu să-i cedeze aceste mărci care „nu-s bune de nimic" în schimbul unei serii mult mai puțin valoroase. Dar dacă bunicul lui Mititelu nu fusese fotbalist, bunicul lui Mănoiu fusese și încă mai era un experimentat filatelist. A venit la școală și l-a făcut de rîs în fața tuturor pe Mititelu. Acum, nu mai era vorba de o glumă sau de „am mințit numai puțin", ci de o adevărată înșelătorie. Au fost invitați de urgență și părinții lui Mititelu.

— Dar nu sînt eu de vină! s-a plîns Mititelu. Minciu Nică mi-a spus ce să fac!

— Care Minciu Nică? l-a întrebat Olguța Cireș. Arată-ni-l și nouă, nu-l cunoaștem!

Minciu Nică însă dispăruse. Sau poate că însuși Mititelu se hotărîse să renunțe cu orice preț la prietenia cu el. A fost mustrat aspru, dar s-a simțit ușurat, s-a simțit inteligent și neîmpovărat de griji, așa cum fusese înainte de a-l cunoaște pe Minciu Nică.

Nu știu pe unde o fi acum Minciu Nică. Sper însă să se afle foarte departe de toți cititorii acestor rînduri!

OVIDIU ZOTTA

Enigmele lui DOREL

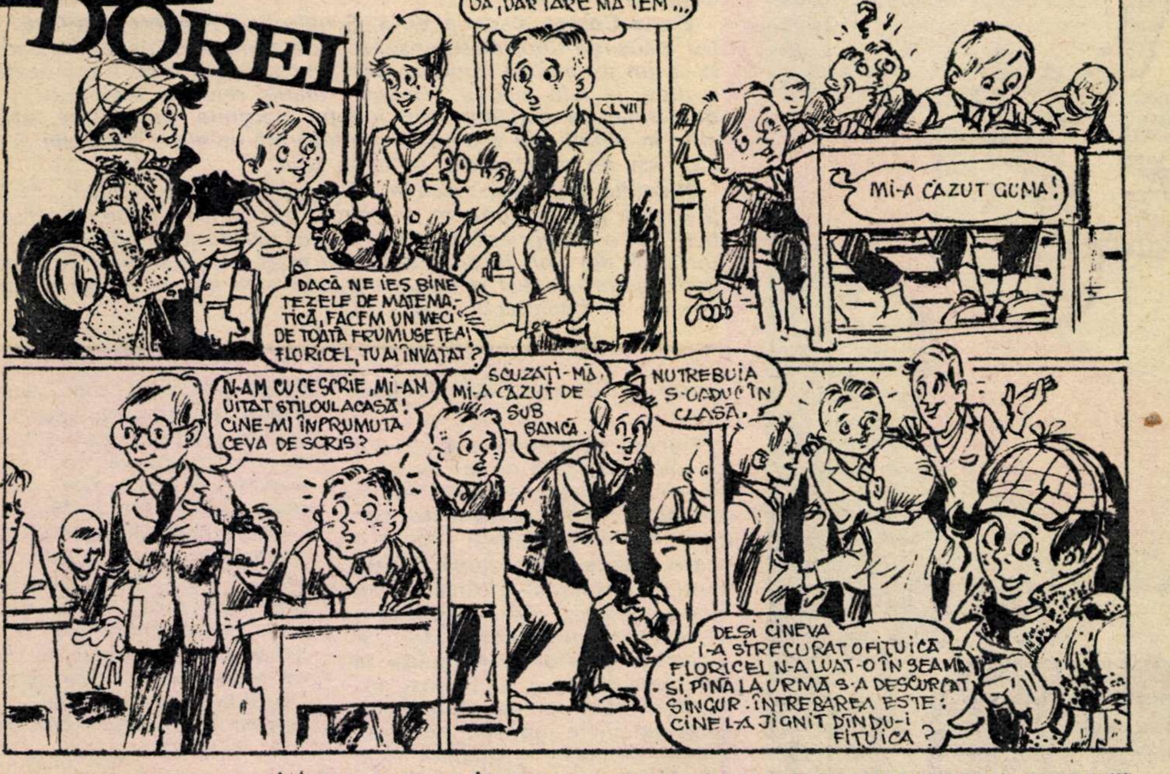
DA, DAR TARE MĂ TEM...
CLVII
DACĂ NE IES BINE TEZELE DE MATEMATICĂ, FACEM UN MECI DE TOATĂ FRUMUSEȚEA! FLORICEL, TU AI ÎNVĂȚAT?
?
MI-A CĂZUT GUMA!
N-AM CU CE SCRIE, MI-AM UITAT STILOUL ACASĂ! CINE-MI ÎMPRUMUTĂ CEVA DE SCRIS?
SCUZAȚI-MĂ, MI-A CĂZUT DE SUB BANCĂ.
NU TREBUIA S-O ADUCI ÎN CLASĂ.
DEȘI CINEVA I-A STRECURAT O FIȚUICĂ FLORICEL N-A LUAT-O ÎN SEAMĂ ȘI PÎNĂ LA URMĂ S-A DESCURCAT SINGUR. ÎNTREBAREA ESTE: CINE L-A JIGNIT DÎNDU-I FIȚUICA?

În realitate, băiatul cu ochelari avea stiloul la el cînd a început ora! Revedeți primul desen.

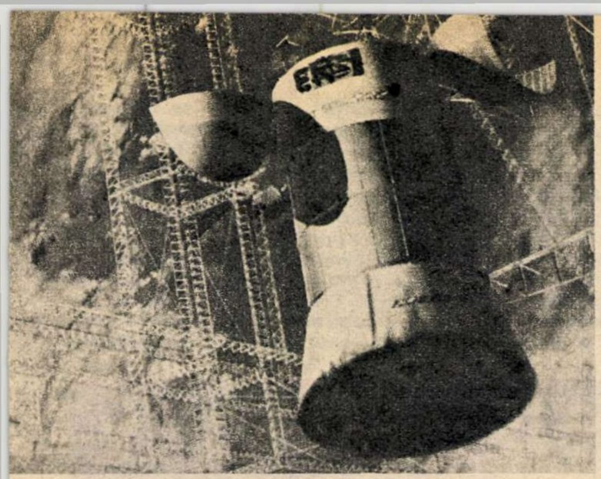

Ați întrebat? Vă răspundem!

• Ce noutăți sînt în domeniul sateliților meteorologici? — ne întreabă VIOREL POPESCU din CRAIOVA.

Pentru ca starea vremii să poată fi cunoscută din timp și cît mai bine au fost lansați diverși sateliți care, în rotirea lor în jurul Pămîntului, transmit informații despre schimbările ce se produc în masa polară, mișcările curenților de aer și apă, ale scoarței terestre etc. Totuși aceste date nu sînt suficiente și uneori prognoza vremii, anunțată de meteorologi, nu se adeverește deoarece nu s-a reușit cunoașterea exactă a mecanismului surselor de energie care determină schimbări climatice de durată. De aceea pentru obținerea de date noi în acest domeniu, în 1988 va fi lansat un nou satelit, ce va survola oceanele și va fi în stare să măsoare temperatura acestor ape la scară globală, pe o perioadă de cîțiva ani. De ce sînt necesare aceste date? Stratul superior al oceanelor înmagazinează aproximativ de o mie de ori mai multă căldură decît stratul inferior al atmosferei. Deci o schimbare ușoară a temperaturii de la suprafața apelor poate avea o influență deosebită asupra transferului de căldură între ocean și atmosferă. Măsurarea temperaturii oceanelor și a curenților marini va fi folositoare nu numai pentru prognozarea vremii, dar și în localizarea bancurilor de pești care se concentrează în apele calde.

• Care a fost primul automobil din lume? — vrea să știe GABRIEL AIOANEI, de la Școala nr. 3 IAȘI.

Actul de naștere al automobilului poartă înscris anul 1886, cînd inventatorul „autovehiculului cu motor în patru timpi", germanul Karl Benz, a făcut și prima demonstrație publică. Primul automobil era cu totul diferit de cel de astăzi, el semănînd mai mult cu o trăsură motorizată, cu trei roți, care fugea cu „uluitoarea" viteză de 13 km pe oră. La început, transportul fără cai a fost primit cu multă reținere; dovadă că de abia peste cîțiva ani autovehiculul lui Benz a primit permisul de liberă circulație pe drumurile publice. O mare răspîndire a acestui mijloc de transport a avut loc după ce medicul veterinar John Dunlop a inventat roata pneumatică. **În clișeul alăturat,** un „Ford cu mustăți" din epoca anilor 1930, participant la raliul București-Sinaia, din 1986.

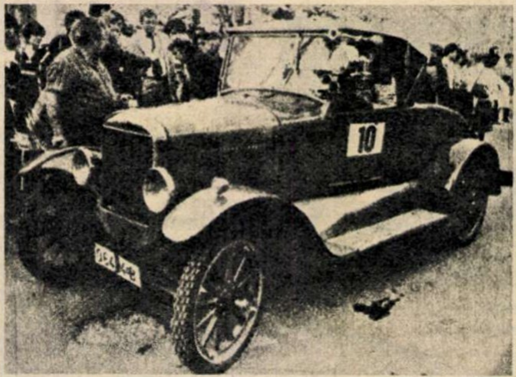

• FLORIN MIHAI din PIATRA NEAMȚ ne roagă să-l ajutăm în rezolvarea unei probleme pentru clasa a VIII-a.

În triunghiul MAB, vîrfurile A și B sînt fixe, iar M mobil. Să se afle locul geometric al punctului M știind că între lungimile laturilor există relația: $MA^2 + MB^2 = MA \cdot MB + AB^2$.

Demonstrație. Scriem relația sub forma:

$$AB^2 = MA^2 + MB^2 - MA \cdot MB.$$

Din teorema lui Pitagora generalizată rezultă că:

$$\cos\sphericalangle M = \frac{1}{2} \Rightarrow \sphericalangle M = 60^\circ$$

Deci locul geometric este format din două arce capabile de un unghi de 60°, cu capetele în A și B (arcul $\overset{\frown}{AMB}$ și arcul $\overset{\frown}{AM'B}$).

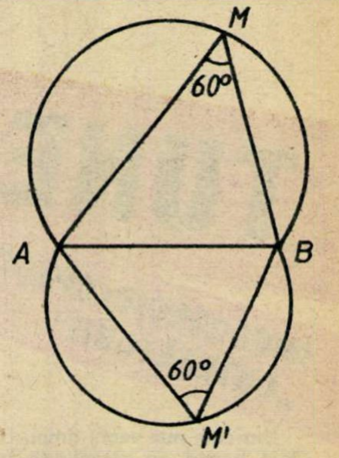

CULTURA CIUPERCILOR

ION MIHĂIȚĂ din CONSTANȚA ne întreabă cum se cultivă ciupercile. Răspunde colaboratorul nostru prof. CLAUDIU VODĂ.

Locul. *Ciupercile cu pălărie pot fi cultivate în pivnițe sau bordeie cu posibilități de aerisire, unde se păstrează o temperatură de 10-18° C. Locul de cultură trebuie să fie curat, văruit și dezinfectat prin arderea de sulf.*

Pregătirea substratului *(compostului) de cultură îl puteți face amestecînd 2 părți gunoi de cai, cu o parte gunoi de bovine; sau o parte gunoi de cai și o parte gunoi de oi ori 2 părți gunoi de cai și o parte coceni de porumb tocați. Gunoiul trebuie să fie proaspăt (nefermentat) și cît mai păios. Lucrați compostul sub un șopron astfel: așezați cu furca un strat înalt de 40 cm; udați-l (cu stropitoarea) cu apă sau must de bălegar, apoi trageți-l cu ajutorul unei scînduri pe care o călcați cu picioarele. Procedați tot astfel pînă cînd realizați o platformă înaltă de circa 150 cm. În timpul fermentării care urmează, compostul trebuie întors de 3-4 ori, rupîndu-l cu furca și amestecînd gunoiul din margini cu cel din interior. După care refaceți platforma,* **fără a o mai uda sau îndesa.** *În timpul fiecărei întoarceri adăugați - pentru un metru cub de gunoi - cîte 1,5 kg ipsos. La ultimele două întoarceri amestecați, de fiecare dată, și cîte 1 kg superfosfat și 1 kg azotat de amoniu. Compostul devine bun de folosit cînd nu mai miroase a amoniac, are culoarea cafenie, paiele se rup ușor și nu curge apă din el. Așezați acest compost pe locul de cultură într-un strat înalt de 20 cm. Lăsați-l în repaus cîteva zile, pînă cînd nu mai emană aburi și nu mai miroase deloc a amoniac.*

Însămînțarea *cu* **miceliu** *(pe care-l puteți cumpăra de la magazinele care vînd semințe de legume) o veți face folosind bucăți de mărimea unei nuci. Ridicați compostul cu degetele și puneți „nuca" de miceliu la adîncimea de 3-4 cm. Acoperiți-o, fără a apăsa. Între cuiburi lăsați o distanță de 20 cm. După însămînțare, acoperiți straturile cu folie de polietilenă sprijinită neapărat pe suporturi de lemn, pentru a permite aerisirea. Scuturați zilnic picăturile de apă. Dacă compostul e prea umed, presărați straturile cu puțin ipsos; dacă, dimpotrivă, tinde a se usca, udați cu apă pe jos, în jurul straturilor,* **nu direct pe compost.** *După 25-35 de zile veți observa miceliul crescut în jurul cuiburilor. Acum acoperiți fiecare cuib cu un strat înalt de 2 cm dintr-un amestec format din 3 părți de nisip și o parte pămînt de grădină umed. Stropiți puțin și nivelați stratul cu o scîndură. Zilnic aerisiți moderat și pulverizați apă direct pe straturi, cu o pompă de mînă.*

Recoltarea. *După alte trei săptămîni vor apărea ciupercile, la început ca niște boabe albe; dar cresc repede și fac pălărie. Culegeți-le înainte de a-și desface pălăriile, desprinzîndu-le cu grijă, astfel încît* **să nu deranjați miceliul din pămînt.** *În timpul fructificării temperatura în ciupercărie va fi de 12-15° C și se va aerisi mult, evitînd însă a se face curent.*

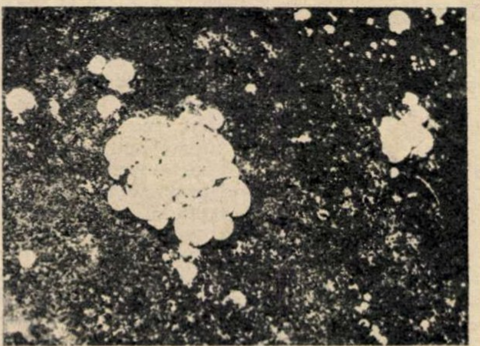

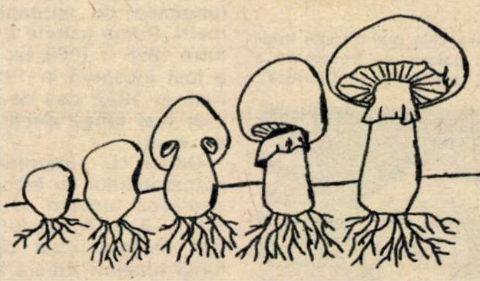

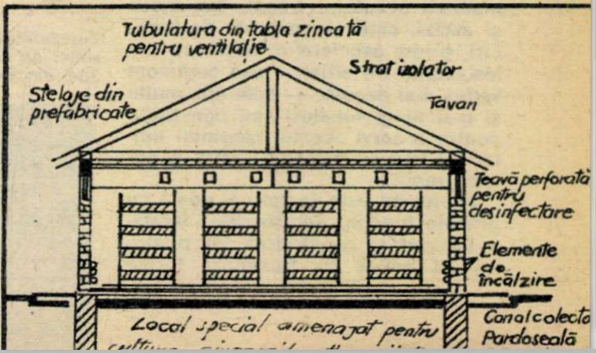
Tubulatura din tabla zincată pentru ventilație
Strat izolator
Stelaje din prefabricate
Tavan
Țeavă perforată pentru desinfectare
Elemente de încălzire
Canal colector
Pardoseală
Local special amenajat pentru